

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó:

Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő:

Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Huszonhatodik évfolyam. XII. füzet. 1887. Deczember hó.

Előfizetési díj egy évre 8 frt. Az Országos Erdészeti-Egyesület azon alapító tagjai, kik legalább 150 frt alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is a 8 frt évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Oly alapító tagok, kik 150 frtnál kevesebbet alapítottak 3 frt kedvezményi árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca, 10. sz., II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.

Előfizetési felhívás

az

„ERDÉSZETI LAPOK“

1888-dik évi,

huszonhetedik évfolyamára.

Az új év alkalmával tisztelettel kérjük lapunk ügybarátaikat, hogy előfizetéseiket megújítani s az erdőgazdasági ügyek által érdekelt körökben újabb ügybarátokat is szerezni sziveskedjenek. Ugy hisszük, szerénytelenség vádja nélkül hivatkozhatunk lapunk hosszas multjára s eddigi tartalmára, igérvén egyszersemind, hogy lapunk jelenlegi rovatait továbbra is fenntartjuk és jövőre is igyekezni fogunk oly szakközlönyt adni olvasóinknak, mely megelégedésüket kinyerje.

Az „Erdészeti Lapok“ havi füzetekben jelennek meg, legalább 4—5 nyomtatott iven, szakbeli hirdetéseket is tartalmazó külön színes boríték alatt, rajzokkal vagy szükség szerint külön melléklettel.

Előfizetési díja lapunknak egy évre azok számára, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek nem tagjai, 8 frt. Az egyesület azon alapító tagjainak, kik legalább 150 frtot alapítottak, ingyen jár; míg azoknak, kik ezen összegnél kevesebbet alapítottak, az illető alapítványi kamat beküldése mellett ára csak 3 frt. Rendes tagoknak a 8 frt évdíj fejében szintén ingyen küldetik meg. A ki eddig nem volt az egyesületnek tagja, de e lapokat mint olyan kívánná járattni, sziveskedjék e szándékát az összesen 8 frtot tevő tagsági- és lapdíjnak befizetése mellett, az egyesülethez intézendő levél útján kijelenteni.

Az előfizetések legczélszerűbben postautalvány által „Az Országos Erdészeti-Egyesület pénztárához Budapestre“ (Alkotmány-utca, 10. szám, II. em.) intézendők.

Budapest, 1887. decemberhó.

Az „Országos Erdészeti-Egyesület“,

mint kiadó.

Bedő Albert,

szerkesztő.

A körmöczbányai városi erdők leírása.

Közli: Lende Ede, városi erdőmester.*)

Általános erdészeti viszonyok. A Körmöcz szab. kir. és főbányaváros tulajdonához tartozó erdők az 1879. évi XXXI. t.-cz. 17. §-a értelmében rendszeres üzemterv alapján kezelendő községi erdőbirtokot képeznek. A város a rendszeres gazdasági üzemterveket már elkészítette, s azok a nagyméltóságu földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium által jóváhagyást is nyertek.

A város az erdőtörvény követelményének megfelelően három szakképzett erdőtisztet és az erdőőri szolgálat teljesítése céljából 13 erdőőrt alkalmazott, az erdőtisztek hatáskörét megállapította és ugy ezek, valamint az altisztek szolgálati szabályzatát megalkotta és életbe léptette.

Az erdők fekvése, határai és kiterjedése. A városi erdők az északi szélesség 48° — 49° és a keleti hosszúság 36° — 37° között Bars és Túrócz megye területén fekszenek.

Határos pedig az erdőbirtok keletről: Zólyom vármegyébe kebelezett Radvány, Tájó, Kordaháza, és Hermand községekkel, illetve az ezen községek határában fekvő m. kir. kincstári, továbbá a Br. Radvánszky Béla-féle és a Besztercebánya város tulajdonát képező földbirtokokkal. Délfelől: a Bars vármegyében fekvő m. kir. kincstári birtokkal. Nyugatról: a Bars vármegyében fekvő Jánoshegy és Blaufusz, valamint a Túrócz megyében fekvő Alsó-Turcsek, Szklenó, Dubova községgel, a dubovai közbirtokosokkal, és az ezen községek határában fekvő m. kir. kincstári, továbbá a Körmöcz városi

*) „A Körmöcz sz. kir. főbányaváros tulajdonát képező fekvőségek gazdasági viszonyainak ismertetése, különös tekintettel az erdőgazdaságra. Az Orsz. Erd. Egyesület 1887. évi szeptember havában, Körmöczbányán tartott közgyűlése alkalmából. Szerkeszté: Lende Ede, városi erdőmester“ czimű ismertetés után.

mezőgazdasági és a Gr. Pálffy János-féle bajmóczi birtokkal. Végül éjszakfelől: Háj-Cseremosno és Mosócz községgel és az ezek határában fekvő Körmöcz városi mezőgazdasági és a Révay Ferencz-féle birtokkal.

Az erdőbirtok határvonalai számozott határdombok, kőoszlopok, továbbá nyiladékok által vannak biztosítva. A nevezetesebb kimagasló természetes határpontok pedig a következők: Scheidgrund a m. kir. kincstári erdő határán, Szkalka, Radvány s Tájó község határán. Ptacsnik és Kjar Hermand község határán.

Az összes erdőbirtok, és annak kiegészítő részét képező földterületek kiterjedése a következő táblázatban van összefoglalva:

Tétel	A község megnevezése	Erdőterület		Az erdőbirtokhoz tartozó egyéb terület						Összes terület
		erdő- sült	tisztás	ház és kert	szántó	rét	legelő	termé- ketlen		
									kataszt. holdakban	
1	Körmöczbánya . . .	2377·5	63·2	—	0·1	2·3	6·7	14·8	2464·6	
2	Blaufusz, Alsó-Felső- Turcsok	7572·0	24·2	2·6	5·4	49·8	8·4	36·0	7698·4	
3	Alsó - Felső - Stubnya, Cseremosno, Háj, Szklenó, Dubova .	6886·5	454·2	3·2	28·8	136·0	150·5	33·0	7692·2	
	Összesen .	16836·0	541·6	5·8	34·3	188·1	165·6	83·8	17855·2	

Természeti viszonyok. Körmöczbánya város erdőbirtoka a Garam és Vág folyók közötti vizválasztót képező zólyomi havasok nyugati elágazásain terül el, és a Ptácsnik nevű hegycsúcsban 1324 méternyire emelkedik a tenger színe felé.

És miután a legmagasabb pontok alig emelkednek a tenyészet felső határáig, az uradalom erdőségei a közép-hegységek közé tartoznak.

A tenger színe fölötti emelkedés tekintetében nevezetesebb pontok:

Ptacsnik	1324 m.	Dürrhap	1190 m.
Goldbrunn	1266 „	Szkalka	1170 „
Svertsnik	1312 „	Volfsrand	1163 „
Veterna	1145 „	Stosz	1027 „
Mittelriegel	1259 „	Kjar	880 „
Hoherfichtenwald	1180 „	Buora	609 „
Vichnatova	1281 „	Sik erdő	510 „

A hegyoldalak lejtje $5-35^{\circ}$ között váltakozik, de a lejték nagyobbára $20-30^{\circ}$ meredekségűek.

A legelterjedtebb alapkőzet a trachyt és trachyt-breteria, zöldkő-trachyt, rhyolit, ezenkívül a hegység északi és nyugati részében, nevezetesen a Turócz patak jobb partján a fehér, szürke, sárgás és fekete mészkő, ez utóbbi tiszta finom tömött márványkő, ellenben az uradalom déli részében, a nevezett patak balpartján a gránit is képezi az alapkőzetet. Ez utóbbi két kőzetnem azonban alárendeltebb kiterjedésben fordulván elő, fő alapkőzetül a trachyt tekintendő, a mely sajátos képződményként sok helyen függélyesen kiemelkedő sziklák, sziklahasadékok alakjában jelentkezik, melyek helyenkint elmállásnak indulván kőomlásokat, görgetegeket képeznek.

Az erdőbirtok talaja, az előforduló trachyt elmállási terményeknek megfelelőleg durva kövekkel, nagyobbrészt homokkal vegyített agyagtalaj, a mely a kevésbé meredek hegyoldalakon és völgykatlanokban vastagabb rétegekben van felhalmozva, a hegyek emelkedésével sekélyebb, kövesebb s helyenkint sziklás. A talaj termőképességére a legeltetés kedvezőtlen hatással bírt, a mennyiben nemcsak az erőteljesebb s termékeny talaj, hanem a meredek, köves s csekély talajjal bíró erdőrészek is alá voltak vetve a legeltetés általi rongáltatásnak. A talaj termőképességét illetőleg, az a legkülönbözőbb változatokban jelentkezik, a mennyiben a fenn elősoroltakon kívül az ugynevezett Sik erdő talaja, nevezet-

tesen a jó zárlatu állabokban, elegendő talaj-takaróval lévén fedve, erőteljes, helyenkint nedves, márgás agyagtalaj, tarvágás után azonban kiszárad, megkeményedik, a mélyebben fekvő helyeken pedig annyira elposványosodik, hogy az újra erdősítést rendkívül megnehezíti.

A körmöczi uradalom daczára annak, hogy folyója nincsen, a mennyiben délről a Garam, nyugatról pedig a Vág folyó az uradalom határaitól több órányi távolságban folyik, elég bőven van vizekkel megáldva, és az említett két folyó közötti vízvázasztót képező jánoshegyi, valamint az uradalom déli és keleti határán elvonuló hegygerincz közelében fekvő számtalan vízdús források egyesüléséből nagyobb patakok keletkeznek, a melyek közül említésre méltók különösen a következők: 1. A Zólyomvölgyi patak (Sohlergrund) ugyancsak a Zólyomvölgy keleti részén ered, Körmöczbányáig délnyugat felé folyik, és ott a turcseki határban eredő vízvezetékkel egyesülvén, déli irányban Körmöcske alatt a Garam folyóba ömlik. 2. A Turócz pataka Felső Turcsek határában, városi erdőterületen ered, a turcseki városi fürész felé éjszaknyugati irányban, innen pedig éjszaki irányban Stubnya fürdő felé halad, itt a városi birtok határát elhagyva, de irányát megtartva, Turócz vármegyét szeli át és Szucsány mellett a Vág folyóval egyesül. 3. A Zsarnócza pataka, a városi erdőség éjszaki határát képezi s Alsó-Stubnyán, a fürdőnél a városi birtokot elhagyva a Turócz patakkaal egyesül.

Mind a három patak usztatásra alkalmas és nevezetesen Zólyomvölgy pataka 1843. évtől 1860. évig usztatásra tényleg használtatott is, de jelenleg csakis a Turócz pataka használtatik e célra úgy, hogy a völgy legfelső részében termelt tűzifa a patakban szálfából épített usztatócsatornában 2380 méter hosszában, innen pedig 2880 méter hosszában a patakban (tavasszal hóolvadáskor) usztattatik be a felső turcseki gereb-

udvarba. A Zólyomvölgy- és Zsarnócza pataka usztatásra szintén alkalmas, azonban tekintettel arra, hogy Zólyomvölgyben a tűzifa fuvarozás a vágások közeli fekvése folytán előnyösebb, nem használtatik usztatásra. A Zsarnócza patak mentén levő vágások fakészlete egészben vállalkozóknak adatott el, a kik tűzifát nem usztatnak, s különben is a csekély tűzifa mennyiség, tekintettel a patakok kőgörgeteges medrére és kanyargó folyására, a szabályozás költségeit el nem bírná, ez idő szerint usztatásra szintén nem használtatik.

Vannak különben a kisebb völgyekben is többé kevésbé jelentékeny patakok, melyeknek vize egész éven át nem szárad ki, ilyenek a Scheidgrund, Dobrajama, az Antoni-Dürreifen, Kleinhap, Strahwasser, Blaufuss, Hajwasser, Mutnik, Hosszúrét, Schwarzwasser, Kozinecz, Dorfwasser.

Megemlítendő különben, hogy a nevezett patakok vize nemcsak az erdőgazdaságra nézve bir fontossággal, hanem fontos az által is, hogy nevezetesen a Zólyomvölgy patak vize külön épített csatornában, a kútak teljes hiányában szenvedő Körmöczbányára vezetett és a lakosság vizszükségletét fedezte. Később azonban, különösen járványos betegségek alkalmával, az ezen vízvezetékből nyert viz kifogástalanak nem találtatván, a város, Chabada József polgármester kezdeményezése folytán, egy új vízvezetéről gondoskodott.

Az új vízvezeték az erdőbirtok déli határán levő hegy-ségben veszi eredetét. Itt ugyanis a forrás vizet felfogva a Zólyomvölgybe és innen szűrő készüléken át 3700 méter hosszában 50—200 milliméter vastag vascsövekben vezetetik a város minden részébe. A viznek kifolyásáról 20 helyen van gondoskodva, s azonfelől a kifolyásnál alkalmazott vas cső-állványok tömlőcsavarzattal bírnak, a melyekre a vízfecskendő tömlők bármikor reáilleszthetők, s ezek segítségével a viz 10-2 légnyomással tekintélyes távolságra vezethető.

A Turócz-patak, illetőleg az abba ömlő mellékágak felfogott vizéből egy másik, 15 km. h. vízvezető csatorna tápláltatik. Ez a csatorna a Jánoshegyi vízvásztón át Körmöczbányára vezet a vizet, itten a bánya zúzó-műveknek szolgáltatja a hajtó erőt s zúzó-művek alatt a zólyomvölgyi patakkal egyesül.

Az uralkodó klíma az erdőbirtok földrajzi, magassági viszonyainál, valamint a leginkább éjszaknyugatnak nyílt fekvésnél fogva, zordnak mondható. A hegység télen át hóban gazdag s a hó csak lassan olvad el, a miért is a természet későn ébred, de viszont ép azért a késői fagyok a magasabb fekvésű erdőrészek csemetéiben kárt nem tesznek. Azonban kárt okoznak a fővölgyek alsó részeinek növényzetében, mert itt a természet korábban ébred, s a korábban beállott meleg időjárás következtében április és május elején már fakadásnak indult, sőt néha virágzásban is levő növényzet tönkretétetik az által, hogy a hóval borított hegységek fölött elvonuló szelek a légkör hőmérsékét a fagypontra alá süllyeszti. A körmöczbányai légtüneti állomás 1870-dik évtől kezdve tizenöt éven át észlelt és feljegyzett adatai szerint, melyeket T. Pszota Ferencz kir. főreáliskolai tanár úr, mint a légtüneti állomás vezetője, szíves volt rendelkezésemre bocsátani, Körmöczbánya város 554 méter magasságban fekszik az adriai tenger színe felett. A higanyoszlopnál 1878. évi december 9-kén 733·1 mm. maximum és ugyanazon év január 21-kén 687·9 mm. minimum észleltetett s így az ingadozás 45·2 mm. tett ki. Az évi közép hőmérséke 7·7 C⁰ volt. A hőmérséki ingadozások Körmöczbányán jelentékenyek, a mennyiben 1877. évi július 13-án 32·3 C⁰ hőmérséki maximum, 1879. évi december 9-én pedig 19·0 C⁰ minimum észleltetett; a havi hőmérséki differenciák 13·2 és 29·3 C⁰ között váltakoztak, és az eddig észlelt legnagyobb havi ingadozás 1877-dik évi márczius hóra esik, a midőn is a hőmérsék 13·4 C⁰-ról 15·9 fokra emelkedett.

Az előforduló fanemek. Az éghajlat- és a talajnemeknek megfelelnek az állabokat képező fanemek is, úgy mint a lucz, jegenye- és csekély kiterjedésben az erdei fenyő s végül a bükk.

A luczfenyő az uralkodó fanem, ez alkotja az elegendően állabok legnagyobb részét, holott a jegenyefenyő és bükk, leginkább csak a luczczal elegyesen jön elő.

Ezeken kívül előfordul szorványosan a vörös fenyő, kőris, szil, juhar, hárs, nyár, fűz, mezgés éger és vörös berkenye; a cserjék közül a fekete és vörös bodza, tövisbenge, som, kökény és galagonya; az erdei gyomok közül a málna, szeder, fekete áfonya és füzike (*Epilobium*), melyek különösen a tarvágásokat lepik el.

A főfanemek a következő arányban fordulnak elő: luczfenyő 47⁰/₀, jegenyefenyő 28⁰/₀, bükk 24⁰/₀, erdei fenyő 1⁰/₀.

Ebből láthatni, hogy az uralkodó fanemek közül a luczfenyő van leginkább elterjedve, és támogatva az uralkodó nedves légáramlattól a legmostohább talajviszonyokkal megküzdve, a tenger színe fölé 1324 méter magasságra emelkedik. A jegenyefenyő már csak szorványosan emelkedik 1250 m. tengerszinefeletti magasságig, mivel az ezen magasságban uralkodó zord szelek és nagy hóesések elől a védettebb völgyekbe menekül.

A bükk a zord éghajlatott oly jól már el nem bírja, de eltörpülve szintén 1324 méter magasságig is felemelkedik.

Az erdei fenyő alárendeltebb mennyiségben és pedig leginkább a Stubnya fürdő felett lévő „Boura“ nevű tagban, továbbá „Pöcklstein“ alatt s végre az ugynevezett „Sikerdő“ben meglehetősen növekvést mutat és 1000 méter abszolút magasságig emelkedik.

Az egyes fanemek növekvési viszonyait a következő helyi fatermési és növekvési táblák tüntetik elő.

Fatermési és növekvési táblák.

Állabkor	Fatómeg- készlet	Folyó korszaki	Átlag	Kor- szaki	Egész	Állabkor	Fatómeg- készlet	Folyó korszaki	Átlag	Kor- szaki	Egész
		növekvés	készletsor átlaga	növekvés	készletsor átlaga						
év	1 kat. holdban tömörköbméter					év	1 kat. holdon tömörköbméter				
Luczfenyő: I. termőhely.											
10	15	1·5	1·50			90	569	7·1	6·32		244·1
20	54	3·9	2·70	22·4		100	632	6·3	6·32	570·4	280·0
30	112	5·8	3·73			110	686	5·4	6·24		314·8
40	182	7·0	4·55	118·2		120	731	4·5	6·09	686·2	347·8
50	260	7·8	5·20			130	767	3·6	5·90		378·8
60	341	8·1	5·68	264·7	135·1	140	795	2·8	5·68	766·6	407·6
70	422	8·1	6·03		170·9	150	817	2·2	5·45		434·2
80	498	7·6	6·23	424·7	207·5						
II. termőhely.											
10	13	1·3	1·30			90	475	5·8	5·28		204·5
20	45	3·2	2·25	18·9		100	527	5·2	5·27	576·3	234·4
30	94	4·9	3·13			110	571	4·4	5·19		263·2
40	153	5·9	3·83	99·2		120	608	3·7	5·07	571·3	290·5
50	218	6·5	4·36			130	637	2·9	4·90		316·2
60	286	6·8	4·77	222·1	113·4	140	660	2·3	4·71	636·8	340·0
70	353	6·7	5·04		143·3	150	677	1·7	4·51		362·0
80	417	6·4	5·21	355·5	173·9						
III. termőhely.											
10	10	1·0	1·00			90	382	4·7	4·24		165·1
20	37	2·7	1·85	15·2		100	423	4·1	4·23	382·7	189·1
30	77	4·0	2·57			110	457	3·4	4·15		211·0
40	124	4·7	3·10	80·9		120	485	2·8	4·04	457·1	233·7
50	177	5·3	3·54			130	507	2·2	3·90		254·0
60	231	5·4	3·85	179·9	92·0	140	524	1·7	3·74	506·7	272·7
70	285	5·4	4·07		116·1	150	538	1·4	3·59		290·0
80	335	5·0	4·19	286·6	140·7						
IV. termőhely.											
10	8	0·8	0·80			90	288	3·4	3·20		125·5
20	28	2·0	1·40	11·7		100	318	3·0	3·18	288·6	143·4
30	59	3·1	1·97			110	342	2·4	3·11		160·5
40	95	3·6	2·37	61·9		120	362	2·0	3·02	342·1	176·5
50	135	4·0	2·70			130	377	1·5	2·90		191·4
60	176	4·1	2·93	137·3	70·3	140	389	1·2	2·78	379·9	205·1
70	216	4·0	3·09		88·5	150	398	0·9	2·65		217·7
80	254	3·8	3·17	217·5	107·1						

Állabor	Fatómeg- készlet	Folyó korszaki	Átlag	Kor- szaki	Egész	Állabor	Fatómeg- készlet	Folyó korszaki	Átlag	Kor- szaki	Egész
év	1 kat. holdon tömörköbméter					év	1 kat. holdon tömörköbméter				

Jegenyefenyő: I. termőhely.

10	14	1·4	1·40			90	565	7·4	6·28		238·2
20	51	3·7	2·55	21·0		100	632	6·7	6·32	566·8	274·5
30	107	5·6	3·57			110	691	5·9	6·28		310·0
40	175	6·8	4·38	113·1		120	742	5·1	6·18	691·7	344·1
50	251	7·6	5·02			130	784	4·2	6·03		376·5
60	332	8·1	5·53	256·2	130·1	140	818	3·4	5·84	783·9	406·9
70	412	8·0	5·89		165·2	150	845	2·7	5·63		435·3
80	491	7·9	6·14	415·7	201·5						

II. termőhely.

10	11	1·1	1·10			90	453	6·0	5·03		190·8
20	41	3·0	2·05	16·8		100	506	5·3	5·06	454·1	219·9
30	86	4·5	2·87			110	553	4·7	5·03		248·3
40	140	5·4	3·50	90·7		120	593	4·0	4·94	553·4	275·5
50	201	6·1	4·02			130	626	3·3	4·82		301·3
60	266	6·5	4·43	205·2	104·2	140	652	2·6	4·66	625·7	325·5
70	330	6·4	4·71		132·4	150	673	2·1	4·49		348·1
80	393	6·3	4·91	332·9	161·4						

III. termőhely.

10	9	0·9	0·90			90	340	4·4	3·88		144·0
20	31	2·2	1·55	13·0		100	380	4·0	3·80	341·1	165·8
30	65	3·4	2·17			110	414	3·4	3·76		187·0
40	106	4·1	2·65	68·6		120	444	3·0	3·70	414·6	207·3
50	152	4·6	3·04			130	468	2·4	3·60		226·5
60	201	4·9	3·35	155·1	78·9	140	486	1·8	3·47	467·6	244·4
70	249	4·8	3·56		100·1	150	500	1·4	3·33		261·1
80	296	3·7	3·70	251·1	122·0						

IV. termőhely.

10	6	0·6	0·60			90	228	3·0	2·53		96·6
20	21	1·5	1·05	8·8		100	254	2·6	2·54	228·4	111·2
30	44	2·3	1·47			110	276	2·2	2·51		125·3
40	71	2·7	1·78	46·3		120	295	1·9	2·46	276·3	138·6
50	102	3·1	2·04			130	310	1·5	2·38		151·3
60	135	3·3	2·25	104·1	53·0	130	320	1·0	2·29	309·4	163·1
70	167	3·2	2·39		67·3	150	328	0·8	2·19		173·8
80	198	3·1	2·48	168·3	81·9						

Állabkor	Fatómeg- készlet	Folyó korszaki	Átlag	Kor- szaki	Egész	Állabkor	Fatómeg- készlet	Folyó korszaki	Átlag	Kor- szaki	Egész
		növekvés	készletsor átlaga	növekvés	készletsor átlaga						
év	I kat. holdon tömörköbméter					év	I kat. holdon tömörköbméter				
Bükk: I. termőhely.											
10	9	0·9	0·90			90	286	2·9	3·18		131·4
20	33	2·4	1·65	13·6		100	311	2·5	3·11	286·4	148·2
30	66	3·3	2·20			110	333	2·2	3·03		164·1
40	105	3·9	2·63	69·3		120	354	2·1	2·95	333·8	179·1
50	146	4·1	2·92			130	371	1·7	2·85		193·3
60	186	4·0	3·10	147·8	76·9	140	384	1·3	2·74	370·8	206·5
70	223	3·7	3·19		95·4	150	393	0·9	2·62		218·7
80	257	3·4	3·21	224·0	113·7	160	401	0·8	2·51	393·2	229·8
II. termőhely.											
10	7	0·7	0·70			90	237	2·6	2·63		107·2
20	26	1·9	1·30	10·7		100	259	2·2	2·59	237·2	121·3
30	53	2·7	1·77			110	278	1·9	2·53		134·8
40	85	3·2	2·13	55·7		120	297	1·9	2·48	279·0	147·6
50	118	3·3	2·36			130	313	1·6	2·42		159·8
60	151	3·3	2·52	119·7	62·0	140	324	1·1	2·31	312·4	171·2
70	183	3·2	2·61		77·2	150	333	0·9	2·22		181·7
80	211	2·8	2·64	183·5	92·4	160	341	0·8	2·13	333·2	191·4
III. termőhely.											
10	5	0·5	0·50			90	187	2·1	2·08		83·0
20	20	1·5	1·00	8·0		100	207	2·0	2·07	187·8	94·5
30	40	2·0	1·33			110	224	1·7	2·04		105·6
40	64	2·4	1·60	42·1		120	240	1·6	2·00	224·6	116·2
50	90	2·6	1·80			130	254	1·4	1·95		126·3
60	117	2·7	1·95	91·6	47·2	140	265	1·1	1·89	253·9	135·8
70	142	2·5	2·03		59·2	150	273	0·8	1·82		144·7
80	166	2·4	2·08	143·0	71·2	160	280	0·7	1·75	273·1	153·0
IV. termőhely.											
10	4	0·4	0·40			90	138	1·8	1·53		58·8
20	13	0·9	0·65	5·6		100	154	1·6	1·54	138·4	67·6
30	27	1·4	0·90			110	169	1·5	1·54		76·2
40	44	1·7	1·10	28·5		120	183	1·4	1·53	169·5	84·6
50	62	1·8	1·24			130	195	1·2	1·50		92·6
60	82	2·0	1·37	63·5	32·5	140	205	1·0	1·46	195·1	100·3
70	101	1·9	1·50		41·1	150	213	0·8	1·42		107·6
80	120	1·9	1·50	102·0	49·9	160	220	0·7	1·38	213·1	114·4

Jogi viszonyok. Az urbéri viszonyból származó terhek az erdőbirtokra befolyással nincsenek, mert azok rendezése mindenütt keresztül vittetett. Az ugynevezett csepcsényi erdőt illetőleg azonban megjegyzendő, hogy ezen erdőre vonatkozólag a fennálló szerződések által [korlátolt faizás a mindkét csepcsényi nemes családok részéről gyakorlatban van.

Az erdőbirtokra még nehezedő teher a^z következő.

A város az 1880-dik évi erdő-egyezség alapján, évente bizonyos mennyiségű fekvőfát köteles a körmőczy m. k. bányamunkásoknak kiszolgáltatni. Ezen szolgálatom — csakis bizonyos személyekhez lévén kötve — évről-évre apad s idővel teljesen meg fog szünni.

Az erdőbirtokkal összekötött jogok a következők: a vadászat, halászat és a vízjog.

A vadászati jog a kezelő erdőtiszteknek van haszonbérbe átengedve s évenként 25 frt 50 krt jövedelmez; a halászati jog a halállománynak szaporítása céljából ez időszert bérbe nem adatott.

A vízijogot Körmőczyváros az 1879. évi XXXI. és 1885. évi XXIII. t. cz. értelmében gyakorolja.

Gazdasági viszonyok. Mielőtt az erdők a város tulajdonába átmentek, csak fölületes tapasztalati adatok alapján, minden üzemterv nélkül kezeltettek, úgy hogy a fahozam 100 éves forda mellett holdankint megközelítőleg $5.53 m^3$ -ben, a csepcsényi faizással terhelt erdőben pedig 80 éves forda mellett holdankint $1.7 m^3$ -ben lett megállapítva. Az ezen holdankénti fahozamnak megfelelően az egész területről átlagosan évente $43,489 m^3$ fatömeg használtatott ki, a mely a kincstári bányászat, fémkohászat, erdészet, Körmőczyváros, Felső-Alsó-Turcsek, Blaufusz, Jánoshegy volt urbéri községek mű- és tüzelőfa-szükségletének fedezésére fordított.

Amint azonban az erdőbirtok az 1880-dik évi egyezség alapján Körmöcz sz. k. és főbányaváros kizárólagos tulajdonába átment, a fenjelzett gazdálkodási módnak beszüntetése annál is inkább elodázhatlan lett, mert az erdő, mint községi birtok, az 1879. évi XXXI. t.-cz. 17. §-a alá tartozván, rendszeres üzemterv alapján volt kezelendő.

Körmöczbánya városa nem is késett a törvényes rendelkezésnek eleget tenni, hanem azonnal, amint az erdők tényleges birtokába jutott, az erdők berendezéséhez látott.

Ez erdőség a város céljainak és a földfelület alakjához mért megfelelő módon való kihasználása, az erdei termények értékesítése és a csepcsényi erdőt terhelő faizási jog nemkülönben annak tekintetbe vétele mellett, hogy az erdőség két törvényhatóság területén fekszik, az erdőbirtok négy üzemosztályra osztatott és pedig:

1. a zólyomvölgyi üzemosztály 2440.₇ hold erdő és 23.₉ hold egyéb területtel;
2. a felső-turcseki üzemosztály 7596.₂ hold erdő és 92.₉ hold egyéb területtel;
3. a stubnyai *A.* üzemosztály 6767.₀ hold erdő és 345.₃ hold egyéb területtel;
4. a stubnyai *B.* üzemosztály 573.₇ hold erdő és 6.₂ hold egyéb területtel.

Mind a négy üzemosztály szálerdőként kezeltetik, még pedig az első három 100 éves, s a negyedik 80 éves fordában.

Ezen beosztás szerint a zólyomvölgyi üzemosztály, a mely egészen Körmöczbánya város határában és Bars megye törvényhatósága területén fekszik, egy erdőgondnokságot képez, és fahozama egyedül a város és lakosainak épületi-, mű- és tűzifa szükséglete fedezésére fordíttatik. Ez az üzemosztály azonban a jelen félfordának végével, felsőbb rendelet folytán, 3 üzemosztályra fog felosztatni m. p. 131.₅ hold mind véderdő

és 34.8 hold mint városi mulatóhelyül kiszakított részlet fog használtatni.

A turcseki üzemosztály egészen Turóc s csakis 776.8 holdja tartozik Bars vármegye törvényhatósága területéhez.

Az erdőterület Felső- és Alsó-Turcsék és egy része Blaufusz község határában, egy különálló erdőgondnokságot képez, és fahozamának 78⁰/₀-a piacra bocsáttatik, 22⁰/₀ pedig fentartatik saját szükségletre és a körmöczi raktárban értékesítetik.

A stubnyai A. és B. üzemosztály szintén Turóc megye törvényhatósága területén Felső-, Alsó-Stubnya, Csere-mosno, Háj, Szklenó és Dubova községek határában fekszik. Az A. üzemosztály hozamának 76⁰/₀-ka piacra bocsáttatik, 24⁰/₀-ka pedig saját szükségletre tartatik fenn. A B. üzemosztály fahozamából a fennálló szerződés alapján biztosított faizás elégített ki.

Ezen gazdasági beosztás alapján a részletes rendezési munkát a beszterczebányai m. k. erdőrendezőség eszközölte.

A felújítás részint természetes részint mesterséges módon foganatosítatik a fanemek és termőhely igényeinek megfelelőleg.

Addig is, míg ezen birtok a m. k. erőkinctárral közösen kezeltetett, nagy gond fordított a vágások beerdősítésére, az ezen időből származó és mai nap látható fiatalosok Ruzsicska József városi nyugalmazott erdőmester tevékenységéről, fáradhatlan szorgalmáról tanuskodnak.

A vágás-területek a tarolást követő első vagy második évben, részben a természetes uton keletkezett csemeték felhasználásával és csemetekertekben nevelt csemetékkel, részben maggal foltvetéssel, sőt helyenkint teljesvetéssel erdősítettettek be. A vágások beerdősítése nagyrészt sikerült és — különösen a maggal beerdősített vágásokban keletkezett fiatalos

oly sűrű, hogy azon, 20—25 éves korban, áthatolni nem lehet. Az erdőbirtokon főfánem a lucz lévén és miután a termőhelyi viszonyok ennek legmegfelelőbbek, azon felül mert a lucz telepítése a legkisebb költséggel s a legbiztosabban eszközölhető, a vágásterületeknek beerdősítése egyedül luczfenyővel eszközöltetett annyival inkább, mert a szükségelt luczmag olcsón volt szedhető.

Az erdősítésekhez szükséges csemeték nevelése céljából csemetekertek telepítettek. A stubnyai erdőgondnokság kerületében azonban, a fokozatos felújító vagy száraló vágásokban kezelt erdőterületeken a luczfenyőn kívül még a jegenyefenyő, és szórványosan csekélyebb mennyiségben a kőris, szil és juhar is található; a lúcz és jegenyefenyő között elszórtan előforduló vörösfenyő, valamint a kisebb csoportokban található erdeifenyő mesterségesen telepítettek oda.

Az erdőbirtoknak Körmöczbánya város tulajdonába történt átadása után, az erdősítés körül addig fennálló rendszert a város továbbra is folytatta. A mennyiben azonban nagyobb kihasználás folytán keletkezett nagy tarvágások beerdősítése színtén nagyobb mennyiségű csemete s ezek neveléséhez nagyobb mennyiségű mag szükségeltetett, ennek pedig a magkereskedésekből való beszerzése évenként nagyobb költséget okozott, a város magtermelés céljából, egy magpergetőnek felállítását határozta el. Az elhatározást a tett követte, mert 1881. évben, felső Stubnyán egy volt erdészlakban erdőőr helyzetetvén el, egy rendelkezésre maradt szoba, légfűtésre berendezett magpergetőnek alakíttatott át.

Ennek a magpergetőnek a berendezése a következő: A 4 *m* h. 3·5 *m* sz. és 4 *m* magas helyiség jobb és bal oldalán faállványok alkalmaztattak, a jobb oldalon négy pár cserénnyel, a baloldalon a takaréktűzhely módjára épített fűtővel és az előbbiekhöz hasonló két pár cserénnyel.

A cserények alapja 2 m h. 1.2 m széles, az első oldala 15 cm a fal felőli oldala 80 cm magas s e szerint az 1.2 m széles oldalak ferde nyakúak. A cserények alapzata ferde nyakú alakú keresztmetszettel bír, és egymástól 1 cm-re álló lécekből van összeállítva úgy, hogy a lécz vékonyabb oldala felfelé lévén fordítva, a tobozokból nyert mag a lécz sima oldalain lesiklik és a réseken át az alsóbb cserényekbe esik. A cserény homlokalapján az üres tobozok kiszedéséhez szükséges nyílás van hagyva. A legalsó cserény lécezetete alatt deszka padozat van alkalmazva, a mely a cserényekből lehulló mag felfogására szolgál.

A múlt évben mutatkozott bő magtermés felhasználása céljából nagyobb mennyiségű toboz szedettet, a mely mennyiség egy magpergetőn kipergethető nem volt, de máskülönben mert tobozraktár hiányában, a tobozokat két helyen kellett raktározni, a síkerdei erdőőri lakban két kisebb szoba ideiglenesen szintén magpergetőnek lett berendezve. A berendezés itt a felső-stubnyaihoz hasonló, a mennyiben a szobában megfelelő helyen rúdák állítottak s az ezekhez erősített keresztfákra rakattak le, a cserényeket helyettesítő deszkák. E deszkákra szórattak a tobozok, a melyek a szobában levő kályha melege által megnyilva a belőlők kipergett mag egy része a deszkák közötti réseken egészen padozatra hullott, a deszkákon maradó pedig, az üres tobozok eltávolítása után gyűjtetett össze. Fűtésre az üres tobozok használtattak fel.

A magpergetés menete a magpergetőben röviden a következő: Minden egyes cserényre 1.5 hektl. toboz töltetik fel, a mely munkát rendszeren két nő munkás 1 és fél óra alatt elvégzi. Már e munka közben a fűtőtérben tűz gerjesztetik, s az állványok megtöltése után az ajtó elzáratván, a meleg megközeleltőleg 30 C⁰ hőfokon tartatik, a mely hönél a luczfenyő tobozok kinyilnak. A pergetéshez három nap szükséges. Pergetés

közben a tobozok a legfelső állványtól kezdve átforgattatnak, s e közben a kihulló mag nagy része a léczek közötti réseken az alsó állványokra, innen pedig a legalsó cserény léczete alatt alkalmazott deszka padozatra hull.

Ha a tobozok teljesen kinyiltak, a pergetés be van fejezve, s ekkor a tobozok az azokban még esetleg található mag-kipepergetése végett henger alakú, léczekből készült és tengelye körül forgatható rostába tétetnek; ezenkívül kézi rosták is használnak ugyan erre a célra. Az állványok a kiürítés után ismét friss tobozokkal töltetnek meg.

A mag kitisztítása a következő: az összesöpört mag zsákokba töltetik s a félig megtöltött zsákok szalmára téve kicsépeletnek, ez után a mag a szárnyaktól és egyéb hulladékoktól rostán megtisztítatik.

A folyó 1887. évi magpergetés eredménye a következő volt: egy hektl. lúczfenyő toboznak szedése és befuvarozása 35 krba került, a magfejtés és tisztítás 6 krba; az erdei fenyőnél a tobozgyűjtés 70 krba, a pergetés pedig 6 krba. Egy hektl. lúczfenyő toboz pedig 2·5 kgr. tiszta magot adott, egy kgr. tiszta mag tehát 16·5 krba, egy hektl. erdei fenyő toboz, 1·6 kgr. magot adott és így 1 kgr. 47·5 krba került.

A mag csirázó képessége megvizsgáltatván, a lúczfenyőnél 70—75 százalék, az erdei fenyőnél 55—60 százaléknak felelt meg.

A vágás-területek beerdősítéséhez szükséges csemete, az e célra telepített csemete kertekben neveltetik az egész erdőbirtok területén, még pedig: a zólyomvölgyi erdőgondnokságnál két csemetekert 120 □ öl kiterjedéssel; a felső-turcseki erdőgondnokságnál négy csemetekert 2 hold kiterjedéssel; a stubnyai erdőgondnokságnál nyolcz csemetekert 1 hold 643 □ öl kiterjedéssel; összesen tehát 3 hold 763 □ öl terjedelmű csemetekertek vannak, a melyekben az üzemterv alapján beerdösi-

tendő évi területekhez szükséges csemeték neveltetnek még pedig : a zólyomvölgy üzemoszt.-ban 29·7 h. vágásterület 4·2 h. kiegészítés; a turcseki üzemoszt.-ban 100·5 h. vágásterület és 41·6 h. kiegészítés; a stubnyai *A.* üzemoszt.-ban 113·1 h. vágásterület és 41·8 h. kiegészítés; a stubnyai *B.* üzemoszt.-ban 8·85 h. kiegészítés; összesen 252·15 h. vágásterület és 89·6 h. kiegészítés vagyis kerekszámban 342 holdat tesz ki az évenként beerdősítendő terület. A saját szükségleten felül még megmaradó csemete a szomszédos magán erdőbirtokosoknak az illető birtokos kérvénye alapján, rendszeren ingyen adatik ki.

Az előadottakból láthatni, hogy főszűly a luczfenyővel való erdősítésre fektettetett. Azonban a rendszeres gazdasági üzemterv a tarvágás által kihasznált osztagoknak 0·5 zárlatban jegenyefenyővel való erdősítését rendeli el s ezen terület évenként átlagosan a zólyomvölgyi erdőgondnokságnál 18·6 holdat, a turcseki erdőgondnokságnál 63·5 holdat, a stubnyai erdőgondnokságnál 33·5 holdat, vagyis összesen 115·6 holdat tesz ki. Ezen kívül szórványosan és csoportonként a vörösfenyőnek tenyésztése is előíratott, s ezen fanem tenyésztésre annyival nagyobb gond fordittatik, a mennyiben az uradalom tölgyfában hiányt szeved. A kimutatott területek beerdősítéséhez szükséges jegenyefenyő csemetével az uradalom eddig nem rendelkezett, azonban minthogy az erdőhivatalnak a jövő erdősítésekhez elegendő luczfenyő csemetéje van, a csemetekertek egy részének jegenye- és vörösfenyő maggal való bevetését, s a lehetőség szerint új csemetekertek telepítését elrendelte. Ezen rendelkezés folytán több csemetekertben összesen 150 □ öl vettett be jegenyefenyő maggal, s jövőben a kellő számú csemete nevelése céljából új csemetekertek fognak telepítettetni, a melyekhez a föld már a jelen ősszel készítettik elő. Mind a három erdőgondnokság kerületében, nevezetesen: Stubnyán 272, Turcseken 300, Kőrmöczön 36, összesen 608 hold, vagyis a

fentebb kimutatott 342 hold évenként beerdősítendő területen felül 266 hold lett 1887. évre mint beerdősítendő terület előirányozva; ezt a múlt években elmaradt erdősítések tették szükségessé, a rendelkezésre álló munkaerő és az erdősítésre felhasználható 2—3 heti idő azonban nem engedte az előirányzat betartását s így az előirányzott 608 holdból 1887. év tavaszán csak 409·8 hold erdősített be csemetével és 83 hold maggal, összesen tehát 492·8 hold, 48·8 holdnyi erdősítés pedig kijavított.

Az eddigi csemetekertek, a melyek nagyobb része már 30—35 év óta áll fenn, részben a jelenlegi vágásoktól nagyobb távolságban van telepítve, és termőföldjük már annyira elsoványodott, hogy a czélnak többé meg nem felelnek, ez okból elhatározott, hogy ezek helyett a szükséghez képest minden vágásterületen új csemetekert lesz telepítendő. E czélből a talaj már a folyó ősszel készítették elő.

Ezen, az üzemterv által előirt erdősítéseken kívül a város közönsége 1887. évi márczius 7-én tartott közgyűlésében hozott határozata folytán, a városi erdőhivatal feladatául tüzetett ki, hogy a várost környező kopár területek beerdősítése iránt intézkedjék.

Ennek folytán a város tulajdonát képező kopárságok és egelőhelyek be lesznek fásítandók, ezek területe a kataszteri felvétel alapján 146 hold 477□⁰ hold kopár, 582 hold, 1592 □ öl legelő, összesen 729 hold 469 □⁰. A kérdéses terület termőhelyi viszonyai igen kedvezőtlenek, mivel a kopár területek nagyrészt sziklás kőgörgöteget képeznek s a legelő helyek legnagyobb részt sekély, televényben szegény, száraz, kavicsos és kövekkel áttört talajjal bírnak.

Ilyen termőhelyi viszonyok között és tekintettel az egyes helyeken képződésben levő vizmosásokra, oly fanemekkel való befásítás javasoltatott, a melyek, nemcsak a meglevő csekély

termő talajon tenyészni, azt megkötni, hanem azt a lehető legnagyobb mértékben javítani is képesek. Ezek szerint tehát megfelelő talajon a lucz, de leginkább az erdei és fekete fenyővel való befásítás terveztetik oly módon, hogy a csemetekertekben nevelendő 2—3 éves csemeték kiültetése által a befásítás évről-évre eszközöltessék.

Az összes befásítandó terület, annak termőhelyi viszonyai szerint, a befásítási tervben, külön-külön tárgyalatott s elhatározatott, hogy a kopárok befásítása a lehető legrövidebb idő alatt fejeztessék be m. p. ha lehetséges lesz 5 év alatt.

A legelő terület befásításánál a városi lakosság marhaállományára kellet tekintettel lenni, a mennyiben annak fentartása legelő nélkül alig képzelhető és ezen körülmény szükségessé teszi, hogy a legelőterület jelentékenyebb része egyszerre tilalom alá ne helyeztessék. Ezt tekintetbe véve, a legelő terület 20 évi erdősítési időszakra osztatott fel s e szerint évenként kerek számban 29 hold kerül erdősítés alá.

A részleteknek, az egyes évekre való felosztásánál, azok talajminősége és egymáshoz való helyzete volt befolyással, a beerdősítési terv ennél fogva akként allapittatott meg, hogy az egyes években befásítandó kopárterületekkel határos legelőhelyek is befásítassanak, illetőleg nagyobb öszszefüggő területek tilalom alá helyezhetők legyenek.

Ezen általános terv alapján minden évet megelőzőleg deczember 1-ig részletes befásítási terv és költség-előirányzat lesz szerkesztendő.

Miután pedig ezen terület nagyobb része erdei és fekete-fenyő-csemetékkal terveztetik beerdősíttetni, e czélból, hogy kellő mennyiségű csemete legyen nevelhető, szükségesnek mutatkozott uj csemetekerteket telepíteni. A kezdet a folyó évben meg is történt, a mennyibeu két 16 □ öles csemetekert telepít-

tetett, a melyek szükség szerint nagyobbítani, esetleg más helyeken új csemetekertek telepíteni fognak.

A jelenlegi csemetekert egyike délnek, másika nyugatnak fekvő lejtven telepített, hogy az erdei fenyőcsemetéknel mutatkozó tühullatás tekintetében, a csemetekertnek különböző égtáj felé való fekvéséből a csemeték sűrűbb avagy ritkább állásából következtetéseket vonni, illetőleg az adott viszonyok között a tühullatásra befolyást gyakorló körülményeket tanulmányozni lehessen.

Megjegyeztatik itt, hogy a folyó évben az Akasztóhegy nevű hegyoldalon 3 hold feketefenyővel és a Teich nevű területből 2 hold luczfenyővel már be is erdősített.

Értékesítés és jövedelmezés. 1880-dik év előtt, amidőn az erdők a m. k. kincstár által kezeltettek, a kihasználás csakis a város s lakosai, továbbá Bars és Turócz vármegye területén fekvő s a városi uradalomhoz tartozó volt urbéres községek és végül a m. k. erdő és bányakincstár szükségletének fedezésére szorítkozott, a fakészlet fölöslegének piacra való hozatala a sajátságos jogi viszonyok miatt nem lévén megengedhető, jövedelemről nem is lehetett szó, s ennélfogva a fakészletnek nem elég belterjes kihasználása folytán tetemes jövedelem nemcsak elmaradt de kárba is vészett.

Az 1880-dik évben kötött egyezés következtében az erdők mintegy $\frac{3}{4}$ része a város korlátlan tulajdonába menvén át s a jelzett hátrányos körülmények ezen időponttól kezdve megszűnvén, az évi hozamnak a város saját szükségletének fedezése után felmaradó részének értékesítése lehetővé vált, és meg is tétettek azonnal a kellő intézkedések, hogy az erdőterület az adott viszonyok között, lehető legnagyobb jövedelmet hozzon, egyuttal pedig az erdők közelében levő községek lakosságának munka és kereset biztosításáért.

1. Első sorban tehát a zólyomvölgyi üzemosztály évi 22·03 holdnyi vágásterületének 7302 *m*-re becsült fő használatának értékesítése céljából a Zólyomvölgy patakán 1882. évben a volt egyszerű vizifűrész helyett egy 20 lóerejű műfűrész állíttatott fel mintegy 18.000 forintnyi költséggel, melyen az évenként kihászándó terület fenyőtönkfája félgyártmánynyá feldolgoztatván, a város lakosainak továbbá a kincstári és magánbányaműveknek adatik el.

Ez a fűrész átlagosan évenként 2534 *m*³ tönkfát vág fel, az erre a célra szolgáló vasszerkezetű 30"-es sokpengés keretfűrészszel.

A motor egy 5 *m* átmérővel bíró felül csapó cellás vízi kerék.

A keretfűrészen kívül egy körfűrész is van e műfűrészen, a mely leginkább léczek fűrészelésére és különböző fadarabok rövidítésére szolgál.

A fűrész mellett van a fűrész mesternek két szobából, konyha és kamrából álló lakása.

A fűrészüzemet illetőleg megjegyzendő, hogy a tiszta árúkihozatal átlaga 60·20/0 hulladéokra ellenben 20·20/0, a fűrész porra pedig 19·60/0 számítható, és hogy a termelési költség *m*³-kint 5·47 frtot tesz ki.

A főhasználatot képező haszonfa egy része mint épületi fa értékesítettik s részben a városi épületek és bérházak tatarozásánál használtatik fel. Azonfelül készítettik sindely és fedélcsatorna, a mely anyagok raktároztatnak és szintén a fentemlitett módon értékesítettnek.

Az épületi- és műfának nem alkalmas maradékfa és csúcfa saját kezelésben tűzifának dolgoztatik fel, s a városi raktárba szállitva, részint eladatik, részint pedig illetményképen a városi tisztviselőknek és szolgálknak adatik ki.

Az 1880-ik évi egyezség alapján a kincstári bányamunkások részére biztosított tűzifa az illetőknek tövön az erdőn szolgáltatik ki oly módon, hogy a jogosultak a fának feldolgozását és fuvározását maguk teljesítik.

A vágásokban visszamaradó gallyfa felszedése a városi szegényeknek ingyen, de hetenkint csak két napon és csak bárcza mellett engedtetik meg.

Az előhasználati fatömeg a rendszeres gazdasági üzemterv szerint 888 m^3 -ben van megállapítva, a mely részint mint rud, részint mint tűzifa használtatik ki, és legnagyobb részben, a város által fentartott építmények s a városi bánya szükségletének részben való fedezésére szolgál, többi része a fent leírt módon raktározva, értékesítettik.

Mellékhasználatok tekintetében első helyen említendő fel a legelő, a mely haszonvétel a zólyomvölgyi üzemosztályban 1589·2 holdban gyakorolható, és gyakoroltatik is oly módon, hogy az a városi majorsági bérlőknek van kiadva. Itt fordul elő azon eset, hogy az erdei legeltetési jog a körmöczi ugynevezett „Teich“ majorság bérletéhez van csatolva és azzal együtt évi 800 frton bérbeadva. Tagadni nem lehet, hogy az évi 800 frt bérösszegnek jelentékeny része a legeltetési jog gyakorlására esik, a mennyiben a majorsági földek termőképességének fentartása nagyobb marha állománytól, ennek fentartása pedig legeltetéstől feltételeztetik; mind a mellett ezen haszonvétel értéke határozott számokban nem fejezhető ki.

A fűkaszálás 5·7 hold gyakoroltatik, de ez mint erdei rét Zohlergrud nevű városnegyed használatába adatott.

A luczkéreg, daczára annak, hogy évenkint 22·03 hold vágásterület használtatik ki, csekély jövedelmet ad, a mennyiben az állabokat képző fő fanemek 43⁰/₀-át a jegenyefenyő képezi. Értékesítése évenkint árverés útján történik, m. p. az

itt szokásos módon törzsenkint és pedig 30 mc-ig és az azonfölüli vastagságu törzseknél külön adatik el.

A vadászat és halászatról már fennebb megemlékeztünk.

A kőbányákból nyert edigi csekély évi jövedelem a kőfejtés által okozott károkkal nem állván arányban, elhatároztatott, hogy a kőbányák üzeme a zólyomvölgyi részben beszüntetessék.

2. Az egy üzemosztályt képező turcseki erdőgondnokság 7596·2 hold területén, évi 21823 köbméter fahozammal bir, melynek értékesítése a következő: A saját szükségleten felül maradó fatömeg vállalkozók által, illetőleg a jelen félfordaszak végeig kihasználható 568·9 hold Glesinger J. Ph. tescheni fakereskedőnek adatott el, a stubnyai erdőgondnokság A. üzemosztályához tartozó és ugyanazon idő alatt kihasználandó 217·5 hold fatömegével és az ezen területeken nyerhető luczkéreggel együtt négyszázezer (400.000) frt, illetőleg holdanként átlag 508 frt 65 kron.

Az ezen vétel iránt nevezett fakereskedővel kötött szerződés feltételei szerint vállalkozó 1886. év október hó 1-től 1893. szeptember 30-ig terjedő hét éven át az üzemtervben foglalt határozatok szemelött tartása, illetőleg a városi erdőhivatal utasítása szerint egy év alatt 112 holdat használhat ki és ezért a városi pénztárba évenként 57142 frt 86 krt köteles befizetni. Ugyancsak ezen szerződés szerint vállalkozó köteles az eredetileg saját költségén épített, de a korábbi szerződés lejártával a város által 51378 frt, 83 kr megváltási áron a város tulajdonába átment öt keretű felső-turcseki József nevű gőzfürészt a szerződéses időre bérbe venni és használatáért 6 ezer frtnyi haszonbért fizetni stb.

Az 1893. év végéig üzemtervileg kihasználható többi 138·4 holdnak 33665 m^3 -re becsült fatömege, mely igen

kevés fenyőállapot tartalmaz és nagyjából bükkösökből áll, a város tüzfaszükségletének fedezésére van fentartva.

Az itt található haszonfának való fenyőfa részben bányának használtatik fel, részben sindelynek feldolgozva Kőrömczön a raktárban értékesítettik. A tűzifa, saját kezelésben termelve, Straawasser nevű völgybe csusztatva a völgyben épített 2380 *m* hosszú csatornában, innen pedig 2880 *m* távolságra a patakban usztattatik a felső turcseki erdészlak fölött épített gerebudvarba. A tűzifa itt kifogatván, s innen, rendszeren téli időben Kőrömczbányára a raktárba fuvaroztatik, és pedig a jánoshegyi vízállástól át vezető 16 *km*-nyi hosszú uton.

A kőrömczbányai városi faraktárak ezen üzemosztályból évenként 7—8 ezer *ürm*³ tűzifával láttatnak el. Ezen felül a hulladékfa szekerenként 60 kron árusítottatik el.

A legelőt a majorsági bérlők, a vadászat pedig az erdőtiszteknak van bérbeadva.

3. A 6767 holdnyi stubnyai *A.* üzemosztály azon hozamának értékesítése, a mely 1886—1893-ik években szerződésileg Glesinger I. Ph. cégnek el nem adatott, vagyis a fenmaradó 62·6 holdnyi vágásterületen levő és 15799 *m*³-re becsült fatömeg értékesítése már nagyobb gondot képez, mert ámbár az üzemosztály erdőségeihez közel több község fekszik, ezek fogyasztókul nem tekinthetők, mert mindegyike saját erdőterülettel bír.

Az épület- és haszonfa tehát legnagyobb részt a város tulajdonát képező majorsági, fürdő, malom, korcsma s egyéb épületek tartozására fordítottatik, sőt az egész fűrészárú és sindely is csak ezen célokra használtatik fel. Az évenként mintegy 300 *m*³-t kitevő fűrészárú termelésére Alsó-Stubnyán egy közönséges vízfűrész szolgál. Ezen felül még csak a kőrömczbányai raktár számára termeltetik bizonyos mennyiségű csorga és vízvezeteki cső, melyért átlagban évenként 380 frt foly be.

Jelentéktelen mennyiségű előhasználati haszonfát Glesinger I. Ph. cég és a hermaneczi papirgyár is vásárol, az előbbi kisebbmértű fűrészanyag termelése céljából az utóbbi pedig papir-faanyag készítésre.

A tűzifa értékesítése is az imént említett okoknál fogva igen kedvezőtlen. Fogyasztói: a stubnyai két mészégető kemence, a virágház és a majorsági korcsmabérlők és a stubnyai fürdő.

A luczkéreg utáni jövedelem csekély s évenként alig tehető 300 frtra.

Az erdei legelő a majorsági bérletekkel együtt értékesítették s számokban kifejezhető külön bevételt nem képez.

A vadászatot a stubnyai erdőgondnok birja haszonbérben.

4. A 706 holdnyi évi vágás-területtel bíró stubnyai B. üzemosztály évi 664 m^3 -re becsült hozama a házi és szerződésileg biztosított faizási szükséglet kielégítésére szolgál.

Az összes üzemosztályok jövedelmezőségének megítélésére szolgáljanak az 1871—1885. évi zárszámadások eredményeiből merített következő adatok, és pedig:

Évszám	B e v é t e l			Kiadás	Tiszta jövedelem
	kézpénz	nem kézpénz	összesen		
f o r i n t o k b a n					
1881	76352·520	8907·225	85259·475	33239·670	52019·805
1882	82585·935	—	82585·935	54632·835	27953·100
1883	131726·160	10866·010	142612·170	44211·175	98400·995
1884	115347·310	19144·330	134491·640	49415·740	85075·900
1885	100330·695	13345·835	113676·530	36972·430	76704·100
összesen	506342·620	52263·400	558625·755	218471·755	340153·900
	Átlag		111725·15	43694·37	68030·78

Vagyis a tiszta jövedelem évi átlaga ez években 68.030 frt 78 krt tett ki.

Hogy az 1883-ik évtől kezdődőleg a jövedelmezés a megelőző évek jövedelmi eredményeit oly tetemesen meghaladja, ezt az üzem átvételével s a kezelés berendezésével járó nehézségek, végül a tetemes befektetések okozták, míg az utóbbi évek kedvezőbb eredményei épen ezen befektetések áldásos gyümölcsozásának köszönhetők.

A befektetéseket illetőleg megjegyzendő, hogy a már említett zólyomvölgyi fűrészmalom építésén kívül, a turcseki erdészlak a hozzá tartozó telek és erdőőrilmek megváltása, valamint az alsó-turcseki, a síkerdei, a glósi erdőőri lakok építése tetemes költséggel volt összekötve.

Fa-szállítási berendezések. A szállítási viszonyok az uradalomban régibb és újabb időben épített fő- és az ehhez csatlakozó mellék erdei utakat, valamint az 1884-ik évben épített usztatócsatornát tekintetbe véve, igen kedvezőknek mondhatók.

A zólyomvölgyi (zohlergrund) szilád alappal bíró főuton és az ehhez csatlakozó scheidgrundi valamint az ugynevezett Neuweg-utakon, az erdőgondnokság összes épületi — és tűzifa termése a városba szállítható.

A turcseki erdőgondnokság Dürseifen, Kleinhap, Strahwasser és Blaufusz fővölgyeiben levő utakon az erdőgondnokság összes fatermése az Alsó-Turcsek községen átvezető megyei utra szállítható ki és ezen az uton Körmöczbányára.

A stubnyai erdőgondnokság az Alsó-Turcsektől Stubnyáig és Bartoskától Felső-Stubnyáig vezető megyei utakhoz csatlakozó megfelelő uthálózáttal bir, úgy, hogy az előbbi főutra az *A.* üzemosztály egyrészének és az egész *B.* üzemosztály fatermése, az utóbbira az *A.* üzemosztály I—III. vágássorozatának fatermése a völgyekben lévő erdei utakon kiszállítható.

Az uradalmi erdőséget ezenkívül még 30 *km* hosszban a m. kir. államvasut zólyom-rutkai vonala érinti; m. p. Körmöcz-

bánya és Stubnyafürdő állomások között, Jánoshegy, József-gőzfürész és Turcsek állomásokkal, a melyekről és különösen jelenleg a József-gőzfürész állomásról, a gőzfürészen termelt félégyártmányok a piacra hozatnak.

A viziutak közül megemlítendő a turcseki erdőgondnokság Strahwasser völgyében 1884-ik évben kiépített usztatócsatorna.

Ez a csatorna azon czélból építettett, hogy a nevezett 6400 *m* hosszú fővölgyben tartamosan termelhető 7790 *m*³ tűzifát a felső-turcseki raktárba leusztatni lehessen, mert habár a völgy legfelsőbb részében is elég vízbőséggel bir, de mint-hogy vizének egy része a körmöczi vízvezeték táplálására fordittatik, a 2380 *m* hosszú csatorna nagyobb biztonság tekintetéből építettett ki.

A csatorna a patak medrében épült fenyőszálfából; folyó méterenként 1 frtért. A szakaszok hossza 8—10 *m*, három ászokfával, a melyek közül a két végső a szomszédos szakaszokkal közös. A talp és korlátfák minden oldalon a földbe ferdén bevert két-két 1 *m* h. 8—10 *cm* v. fakarók által gyámolittatnak. A korlátfák részben bárdoltak, 25—30 *cm* vastagok; a fenékfa vastag törzsekből készült s ki van vájva. A hézagok mohával tömettek ki.

Az usztatott fa a csatornából a gereb fölött 2880 *m*-re a patakba esik s ebben, miután ezen ponttól kezdve a patak vízbősége jelentékenyebb, a gerebudvarba uszik. A patak szabályozása leginkább csak a mederben levő nagyobb kővek eltávolításából áll és f. *m*-ként átlagosan 10—15 krba kerül. A 10 *m* h. gereb szerkezete a viszonyoknak megfelelő és egyszerű. A gereb a sodor irányára ferdén fekszik; a gerebudvar 300 *m*² köldökölt gerenda falakkal van ellátva s a fal egyikén van az árapasztó alkalmazása.

A felgó csatorna 140 *m* hosszú, köldökölt gerenda oldalalakkal és padlódeszka padozattal ellátva.

A gerebudvar az usztatott fának csak egy részét képes felfogni és csakhamar megtelve az uszófa a gereb fölött a patakban nagyobb távolságra felhalmozódik ugyan, de azért a gereb átszakításától tartani nem kell.

A fausztatás rendszeren április hóban eszközöltetik és a 7—8 ezer *ürm*³ hasábfa rendes viszonyok között 3 hét alatt leusztatattatik.

Munkaerő, munkabérek, fuvarerő, fuvarbérek. Körmöcz sz. k. s főbányaváros erdőbirtoka területén állandó munkás telepítvényekkel ugyan nem bir, de a viszonyokhoz képest, a mennyiben a közel fekvő községek lakosai egyedül a mezőgazdaság jövedelméből nem élhetnek, utalva vannak arra, hogy az erdőkezelésnél szükséges munkára vállalkozzanak s itt szerzett keresményükkel pótolják a megélhetéshez szükséges jövedelmöket.

A munkaerőt leginkább Blaufusz, Konossó, Alsó-, Felső-Turcsek, Szklenó, Alsó-, Felső-Stubnya, Cseremosno Jánoshegy, a fuvarerőt ezenkívül még Lucska, Hornavész és Sváb községek szolgáltatják.

A zólyomvölgyi erdőgondnokság részére még a Zólyom-megyében fekvő Kordaháza község is szolgáltat munkaerőt, a honnan évente mintegy 20 munkás, rendszeren tűzifa termelésénél nyer alkalmazást. A munkabérek általában véve magasnak nem mondhatók, mert egy férfi napszáma 50 kr, egy kétfogatu fuvarbér 2—2 frt 20 kr, sőt Turóczmegyében, a stubnyai uradalomban egy kétfogatu fuvar 1 frt 80 krral van kialkudva és szerződésileg biztosítva. A tavaszi erdősitési munka nagyobb részt nő munkásokkal hajtatik végre 30—40 kr napi-bérek fizetése mellett. Az épületfa termelésnél, a döntést, hántást és hosztolást beleértve, törzsenként 10—12 kr fizettetik, a tűzifa termelés *ürm*³-éterenként és az erdőben 0·1 m aszréteggel rakva 22—25 krba kerül, zsindelykészítési bér ezren-

ként az erdőben 1 frt 80 kr, az erdőn kívül, a rakhelyen 1 frt 70 krban van megállapítva.

A csusztatási bérek méterenként, a csusztatókészítéssel együtt, a viszonyokhoz képest 12—15 kr közt váltakoznak, egy ürm^3 tűzifának usztatása pedig 10—14 krba és a fának a felfogó csatornából való kihuzása és felrakásolása a rakhely távolsága szerint 5, 6 és 7 krba kerül. Az épületi és tűzifának fuvarbére a termelési helynek a rakhelytől való különböző távolsága szerint igen különböző, de a fentebb kimutatott 2 frt és 2 frt 20 kr napikeresménnyel megfelelő arányban áll.

Igy a most fennálló viszonyok szerint egy m^3 illetve ürm^3 fa után fizetett fuvarbérek a következők:

Körmöczbányán: épületfánál 80 krtól — 1 frt 50 krig; tűzifánál 25 krtól — 45 krig.

Turcseken: az épületfa az erdőből Körmöczbányára kedvezőtlen viszonyok között 30—40 km távolságra és a jánoshegyi vizválasztón át 2 frt 50 kr — 3 frtért, a tűzifa a turcseki rakhelyről a körmöczbányai raktárba (16 km) 55—65 krért szállítatik. A stubnyai uradalomban: a munka és fuvarbéreket illetőleg az ottani lakosokkal szerződés kötött, és e szerint egy m^3 fának döntése, hosztolása és fuvar az uradalom bármely részébe 3—20 km 90 kr, ezer darab zszindely szállítása távolságok szerint 40—80 kr, a fűrészárúnak a raktárba való szállítása m^3 -ként 18 kr, az egyes építő helyekre való szállításnál pedig 25—70 kr, a tönkfának a fűrészhez való szállítása 8 km távolságra, m^3 -ként 80 krba kerül.

K e z e l é s. Miután Körmöczbánya városa erdősegeit az államkincstár kezeiből átvette, az első hét évben azok kezelésének vezetését ideiglenesen a körmöczbányai erdőmester látta el, aki egyttal a zólyomvölgyi és a turcseki erdőket is kezelte, míg a stubnyai A. és B. üzemosztályt a Stubnyán állomásozó erdősz kezelte. A körmöczzi fűrészárú raktár egy

raktárnok kezelése alatt állott, a két tűzifaraktárban egy-egy raktárőr és a külső szolgálatnál 10 erdőőr volt alkalmazva. De mivel az erdőtörvény 17-ik §-ából kifolyólag a városnak a kezelést a szak és rend követelményeinek megfelelően szabályozni kellett vagyis egy alkalmas szervezési és kezelési szabályzatot kellett alkotni, a város ezzel nem késve, Tomcsányi Gyula m. kir. erdőmester, valamint Jánosi Kálmán m. kir. erdész ur szives segédkezése mellett, 1886-ik évben terjesztette be ebbeli tervezetét, a mely Barsvármegye törvényhatósága által 1886. év 239/16688. sz. a. hozott végzésével jóváhagyatott és 1887. év elejétől alkalmazásban is áll.

Egy új famagasság és vastagságmérő.

Thiéry után közli: P é c h Dezső m. k. főerdész.

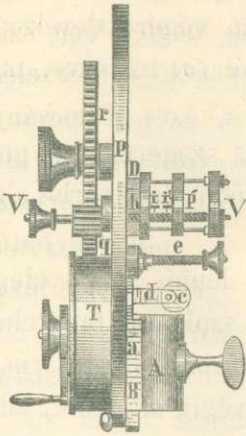
Bár számos efféle műszert ismerünk már, mindazonáltal szellemes összeállításánál fogva nem tartom érdektelennek tisztelt szaktársaimat ezen legujabb francia találmánnyal is megismertetni.

Raoult mirecourti fakereskedő egy dendrométert talált fel, melylyel nemcsak a fa magasságát lehet meghatározni elegendő pontossággal, hanem az átmérőt is bármely ponton s így a fa köbtartalmát lábon állva ép úgy meghatározhatjuk, mintha a fa le volna döntve.

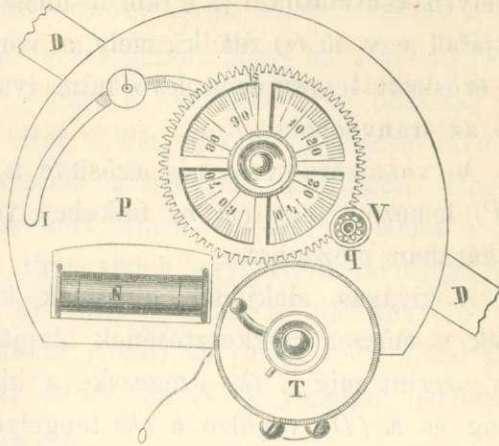
Áll pedig e műszer egy rézlemezből (*P*), melyen légbuborékkal ellátott szintező (*N*) foglal helyet.

Az egész műszer (*A*) henger segélyével egy háromlábú könnyű állványon nyugzik, melynek szárjai összehajthatók, így a műszer — ha nem használjuk — csak csekély helyet foglal el. A hengeren van egy függelék (*B*), mely az (*a*) pontnál át van furva és e lyukba a (*P*) lemezre erősített kis tengely illik; ezen kívül pedig a függelékből egy kis kar (*d*) áll ki,

melynek végén levő bevágásba (c) karika illik; ez utóbbi oda van forrasztva (C) csavarhoz, mely a (P) lemezhez erősített

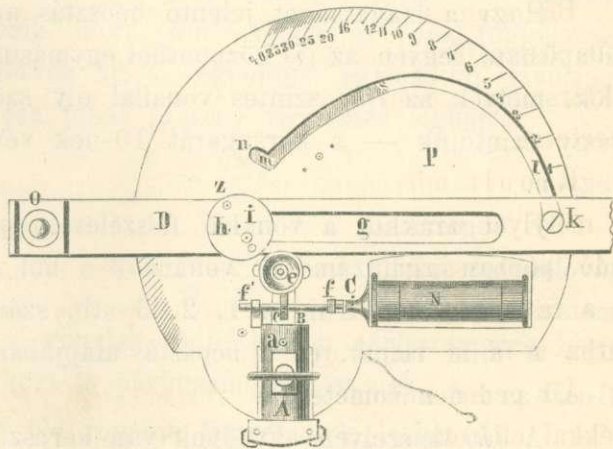

1-ső ábra (a).

1-ső ábra (b).

két (f és f') tokban nyugszik; az (f) tok nyílása sima és csak a csavar vezetékül szolgál, az (f') tokban ellenben a csavaranya van elhelyezve. Az (e) szorítóval meg lehet a mozgást akadályozni.

1-ső ábra (c).

A műszer az állványon nyugodván könnyen felfoghatjuk, hogy a (C) csavart fordítván (e) karika segítségével a (P) lemezlapot (a) tengely körül annyira lehet forgatni, hogy a libella szintes állásba jőjön.

Egy irányzóval ellátott (*D*) vonalzó (*g*) hosszukás nyílás segélyével (*h*) hengeralaku és (*P*) lemezhez erősített rövid tengelyen csuszatható és e körül forgatható. E tengely közép-pontjából egy tű (*i*) áll ki, mely a vonalzó végére derékszögben erősített lemezkében levő néző lyukból (*o*) tekintve, megadja az irányvonalat.

A vonalzóra van még erősítve a (*k*) szegecske is, mely a (*P*) lemeznek egy (*m n*) fülkében végződő (*lm*) görbe alaku kivágásában mozoghat.

A kivágás alakjának olyannak kell lenni, hogy elégtessék a műszer szerkesztésének alapjául szolgáló feltételnek, mely szerint míg a (*k*) szegecske a kivágásban (*l*)-től (*m*)-ig mozog és a (*D*) vonalzó a (*h*) tengelyen végig sikamlik, addig a nézőlyuknak egy oly vonalban kell mozognia, mely a szintező síkjára merőleges.

Hogy a magasságot jelentő beosztás a lemez szélén megállapítható legyen az (*i*) központból egymásután sugarak huzandók, melyek az (*ik*) szintes vonallal oly szögeket képezzenek, hogy érintőjük — a körsugarát 10-nek véve — 1, 2, 3 stb. legyen.

E sugarakhoz a vonalzó félszélességével (*iz*) megegyező távolságban párhuzamosak vonandók s hol ezek a lemez szélét metszik, oda kell irni az 1, 2, 3 stb. számokat.

A mint látjuk, ez a beosztás alapján éppen olyan, mint Bouvart dendrométeréjé.

A (*h*) tengelyen egy lyuk van keresztül furva, melyben (*V*) csavar orsója foroghat, (*p*) kis korongot pedig, melynek középpontjából az (*i*) tűhöz hasonló (*i'*) áll ki, a csavar forgatása által előre vagy hátra lehet mozgatni úgy, hogy (*i'*) hegye az (*i*) hegyéhez közeledjék vagy attól eltávozzék. A csavar orsójának a (*P*) lemez tulsó oldalán kiálló részén van egy kis fogaskerék (*q*), melylyel egy nagyobb fogaskereket

(*r*) lehet forgatni; e nagyobb kerék el van látva egy a sugár irányában bevéssett jeggyel (*s*), mely egy nem forgó és 100 egyenlő részre beosztott korong körül halad forgatás közben.

Ugy van a műszer szerkesztve, hogy ha a két tű (*i* és *i'*) hegye egymást érinti, (*s*) jegy a kerékben levő beosztás zérus pontjánál legyen és a mint a két tűhegy egymástól távolodik, a távolítás mértékét mutassa a beosztott korongon. Hogy ha pedig (*s*) jegy az egész kört körül futotta és ismét a zérus pontra érkezett, a két tűhegyének egymástóli távolsága (*i i'*) olyan legyen, hogy az (*o*) néző lyukból a tűk hegyein átvo-nuló vízszintes irányzatokat (*o i u*) és (*o i' u'*) 10 méter távol-ságban összekötő vonal (*u u'*) az (*i i'*) vonallal párhuzamos és egy méter hosszú legyen.

A fentebb említett feltételből, mely szerint (*D*) vonalzó mozgása közben a néző lyuk (*o*) csak (*tt*) függélyes vonalban mozoghat, következik, hogy (*u u'*) vízszintes vonal függélyesen (*U U'*)-ba helyezettvén át, a végpontok egymástóli távolsága ugyanaz marad; lesz tehát (*o u u'*) vízszintes síkban:

$$\frac{uu'}{ii'} = \frac{ou}{io}$$

és (*U U' O*) síkban:

$$\frac{UU'}{ii'} = \frac{UO}{io}$$

miután *U U'* és *i i'* vonalak, mind ketten párhuzamosak lévén *u u'*-hoz, egymás közt is párhuzamosak lesznek.

De az *Uu* és *Oo* vonalak függélyesek; tehát

$$\frac{UO}{io} = \frac{uo}{io}, \text{ továbbá}$$

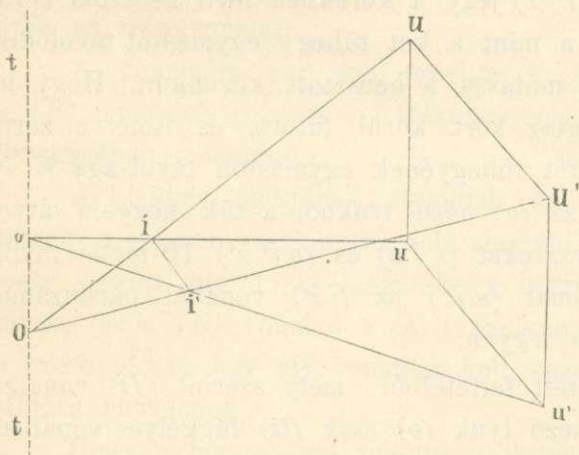
$$\frac{UU'}{ii'} = \frac{uu'}{ii'}$$

következőleg (*i i'*) távolság ugyanaz maradván *U U'* egyenlő *u u'*-val.

A (*T*) dob egy tíz méteres mérőszalagot zár magába, mely-

lyel megmérhetjük a műszernek azon fától való távolságát, melynek magasságát meg akarjuk határozni.

Ezen ismertetés után könnyű lesz megérteni a műszer kezelését.

2-ik ábra.

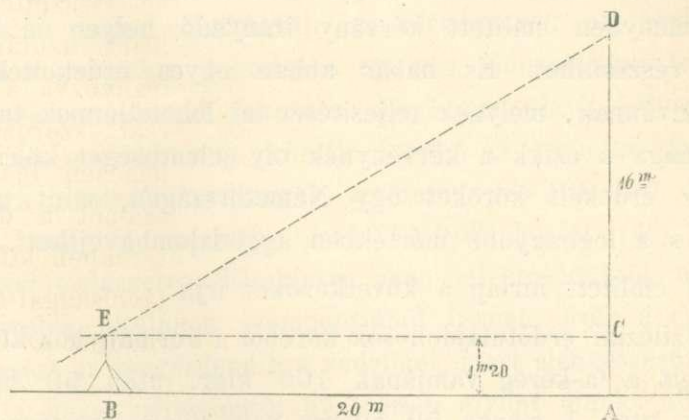
nak a talajtól való magasságát.

Ha ezután meg akarjuk mérni a középmérőt, könnyen meg lehet határozni a fokozat azon számát, melyre a vonalzót állítani kell; erre a szükséges (A) hengert úgy fordítjuk és és (V) csavart addig forgatjuk, míg az O_i és O_i' két irányzat a megjelölt magasságban nem érinti a fa kerületét; az átmérő nagyságát centiméterekben kifejező szám úgy nyeretik, ha az (S) rovátka mellett leolvasottat szorozzuk a műszernek a fától való távolságával deciméterekben kifejezve.

Például: 20 m -nyire helyezkedtünk el a fától, a mennyire csak lehetséges egy vízszintes síkban a fa tővével. A fa csucsát megirányozva leolvastuk a lemez szélén a 8-czas számot, mely CD magasságra vonatkozólag 16 m jelent s mint-hogy a műszer magassága 1.2 m lesz a fa teljes magassága

Elhelyezvén a műszert egy megfelelő távolságban (c) csavar segélyével vízszintesre állítjuk; azután megirányozva a facsúcsát szorozzuk a lemezen leolvasott számot a deciméterekben kifejezett távolsággal és hozzáadjuk az I. pont-

17.2 m. Hogy a közép átmérőt kapjuk, irányozni kell a műszert 8.6 m-re vagyis 7.4 m-re a a CE vízszintes sík fölött; az irányvonalzó szélének ekkor a 3.7 osztóvonalra kell esnie. Általánosságban szólva, ha (H) a fa teljes magasságát (a) a műszer magasságát, (n) a deciméterekben való távolságot fejezi ki; (α) -val a lemezen leolvasott számot és (x) által azon osztóvonalat jelöljük, melyen az irányvonalzónak kell állnia, hogy a közép átmérőt kapjuk;

3-ik ábra.

$$\text{ugy: } x = \frac{1}{2} \cdot \frac{H}{n}; \text{ de; } H = n \cdot a + a$$

$$\text{tehát: } x = \frac{1}{2} a + \frac{a}{2n}$$

s ebből szabály gyanánt következik:

A felére leszállított teljes magasságot jelző fokozatból le kell vonni egy törtet, melynek számlálója a műszer magasságának fele, nevezője pedig a deciméterekben kifejezett távolság.

Elhelyezvén a műszert — a feltalálónak előrebocsájtott feltételei mellett — 10 m-nyi távolságra ugy közvetlenül megkapjuk, mint a fokozat mutatja, egy 32 m törzsmagasságát a közép átmérővel együtt.

A cserkéreg-vám emelése Németországban.

Irta: Schmidl Soma.

A német birodalmi kancellár félhivatalos közlönye, a „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ ez évi május 28-iki 244. számában, feltűnő helyen egy oly közleményt hozott, melytől bizonyos jelentőséget annál kevésbé lehet elvitatni, mert épen az ezen előkelő helyen való közlés bizonyítja, hogy a közleményben említett kérvény irányadó helyen is figyelemben részesülhet. És habár abban egyes érdekeltek oly dolgot kívánnak, melynek teljesítését mi lehetetlennek tartjuk, mégis maga a cikk a kérvénynek oly jelentőséget kölcsönöz, mely az érdekelt köröket úgy Németországon, mint nálunk méltán, s a legnagyobb mértékben aggodalomba ejtheti.

Az említett hirlap a következőket írja:

„Sziléziai erdőtulajdonosok köréből a kormányhoz kérvény intéztetett a fa-kéreg vámjának 100 klgr. után 50 fillérről 50 klgr. után 1 márka 50 fillérre való fölemelése tárgyában. Kérelmük támogatására a folyamodók előadják, hogy a külföldről, s nevezetesen Ausztria-Magyarországból eszközölt cserbevétel, mely 1864-ben 90.000 métermázsát tett ki, 1877-ben 1.800.000 métermázsára emelkedett és azóta, az 1879-ben életbeléptetett vám daczára, még mindig növekvőben van. Ezt a tényt első sorban a vasúthálózatnak kivált Magyarországon és Galicziában történt növekvő kiépülésére és a külföldön termelt csernek ez által, valamint a diferenciális tarifakedvezmények által lényegesen megkönnyített szállítására, és azon körülményre vezetik vissza, hogy a külföldi kereskedők, — legnagyobbbrészt a magyar zsidók — a magyarországi földbirtok kétségbeesett helyzete folytán — a tölgycserhántási területeket potom áron szerzik meg és a csert az ott szokásos alacsony napszám

mellett hántatják. Ily módon — ugymond a kérvény — a külföldi kereskedők, a csupán viszonyaik közt lehetséges alacsony kínálattal, jelenleg az egész belföldi piacot uralják, s noha a belföld teljesen fedezhetné a hazai szükségletet, ez időszerint a behozott cser vételára fejében évenként 15—20 millió márka vándorol a külföldre. Ezen behozatal csökkenésére egyrészt a külföldi vasutvonalak további szaporodása és új erdőterületeknek kilátásban levő megnyílása, másrészt főleg az osztrák valutának állandóan alacsony árfolyama következtében egyáltalán nem számíthatni. A kérvényezők az egykor oly vérmes reményekre jogosító s tetemes áldozatokkal fejlesztett hazai csertermelésnek fokozatos megsemmisülését helyezik kilátásba, ha mielőbb nem érkezik segély. A németországi cserhántásra szolgáló erdőségek területét 3—400.000 hectárra teszik, melyből szerintők csak 15.000 hectár (6⁰/₀) esik a kincstári erdészetre. Eltekintve azon jelentőségüktől, mellyel a földmivelés általános szempontjából biznak, ezek a csererdők már azért is megérdemlik a védelmet, mert elenyésztésük, tekintettel a hazai népességtől ily módon elvont munka alkalomra, mélyreható sociális károkat vonna maga után. A nagy erdőtulajdonosok, kik szál-erdő művelést üznek, ha a tölgycserkéreghántás többé nem lesz jövedelmező, más művelési módokra térhetnek át. A kis erdőbirtokosoknál ez lehetetlen. Ezeket és a tölgycserhántásból élő nagy számú erdei munkásokat tehát, ezen üzem megsemmisülése első sorban és a legérzékenyebben sújtaná. “

Eddig a cikk. Tekintettel most már a Németországban túlsúlyra, valamint ama hathatós védelemre, melynek az ottani agrariusok örvendenek, egyáltalán nincs kizárva, hogy ez utóbbiak erőfeszítése, bár a különben óriásilag kifejlett német bőr-
ipar életérdekeinek árán, eredményre fog vezetni. Ha a kérvényezők kívánsága teljesedésbe menne, kétséget sem szenved,

hogy ez a magyar cserkivitelre halálos csapást mérne, de époly bizonyos az is, hogy ez az intézkedés a német bőripart legott és végkép megbénítaná. Mert azon állítás, hogy Németország tölgycserkéreg-szükséglete a művelés alatt álló belföldi erdőkből teljesen fedeztethetnék, egyáltalán nem felel meg a tényleges viszonyoknak, amint ezt az évről-évre növekvő bevétel minden kétséget kizáró módon igazolja.

Röviden összefoglalva a viszonyokat, Németország cserkéregbeviteli kitett:

1885-ben 6481 Waggont 10.000 kgr.-jával,

1886-ban 6842 „ 10.000 „

a folyó évben pedig csak magában a január 1-étől augusztus végeig terjedő időszakban már 6803 Waggonra rug a bevétel, melyhez Ausztria-Magyarország 3955 Waggonnal járul és bizonyára nem tévedünk, ha azt állítjuk, hogy ez utóbbi mennyiségből legalább 3.500 Waggon tisztán Magyarországra esik.

Az ez idei bevitelemelkedés, szemben a múlt év ugyanazon időszakával (január 1—augusztus 31-éig);

azaz . 6.803 Waggon

szemben 5.334 Waggonnal

1.469 Waggon többletet tüntet fel, mely számok további magyarázatra egyáltalán nem szorulnak.

A kérvényezők egyéb adatai, melyekkel kívánságukat támogatják, a valódi tényállásnak teljes félreismeréséből és egyszersmind a legdurvább önzésről tanuskodnak.

A tölgycserkéreg árának hanyatlása, mely a sziléziai erdőtulajdonosokat állítólag a kérvényezésre indítja, épen nem oly mérvű, hogy vámemelés egyáltalán igazoltnak jelentkeznek, nem hogy még a tervezett mértékben vitetnék keresztül. Eltekintve attól, hogy ez az árcsökkenés kizárólag a bőrarak rohamos hanyatlásával áll összefüggésben és azt a külföldi cser-

kéreg szaporodó bevitele semmiesetre sem okozta: köztudomású, hogy az ok lényegileg az összes piacoknak többé-kevésbbé ki nem elégitő üzleti viszonyaiban keresendő.

Különben amennyiben a tölgycserkéreg árának hányatlása hozatik fel indokul, ez már azért is tarthatalan és minden alapot nélkülöz, mert az árcsökkenés már a múlt évben véget ért és azóta az árirányzat jövőre is szilárd és emelkedő, elanyyira, hogy valószínűleg nemsokára a 70-es években elért árak fognak visszatérni. Amire annál biztosabban lehet számítani, mivel egyrészt most már testté és vérré vált 1879-iki erdő-törvényünk elejét vesszi a céltalan erdőpusztításnak, másrészt pedig hazai fiatal tölgyerdeink utótermése a tényleges, folyton növekvő cserkéregfogyasztással alig tarthat lépést. A sziléziai erdőbirtokos urak tehát vámemeléssel nélkül is alkalmasint mihamarább magasabb áraknak fognak örvendhetni.

Tény az, hogy ha a tölgycserkéreg beviteli vámjá 100 klg.-onként 0.50 márkáról 3 márkára emeltetnék, a német bőrripar bizonyára nem volna többé kénytelen tölgycserkéregért a külföldre pénzt küldeni, hanem igenis csaknem egész bőrszükségletét a külföldről vásárolni. És ily körülmények között ez iparnak legelső feladata volna a kérvényezők kívánsága ellen époly gyorsan, mint egyértelműleg és erélyesen föllépni, beigazolván, hogy a jelenlegi cserkéregvámnak egyáltalán bármily mérvű fölemelése reá nézve érzékeny károsítással, sőt esetleg teljes megrontásával egy jelentőségű volna.

Meg vagyunk arról győződve, hogy a német bőrripar, fölismerve a fenyegető veszélyt, az önfentartás ösztönéből folyólag meg fogja tenni kötelességét. Mi, magyar érdekeltek, azonban ismét egy néma kérdőjellel állunk szemben, s a nélkül, hogy döntőleg közbeléphetnénk, ki vagyunk téve annak a veszélynek, hogy máról-holnapra megvonják tőlünk az életfentartás eszközeit. Hogy ily eshetőségek, bármily valószínűtlenek legyenek

is, egyáltalán nem alkalmasak a munkálkodási ösztön serkentésére — mely nélkül sikeres fejlődés nem képzelhető — sőt ellenkezőleg a kereskedő vállalkozási szellemét a legsúlyosabb békákba verik: bizonyára kézzelfogható.

A német vámemelés Magyarországra nézve közgazdasági szempontból tekintve is érzékeny kárral járna, mely számszerűleg kifejezve mintegy évi 3,250.000 frtra rug. Ezen összeg nemcsak az erdőtulajdonosokra, csertermelők és cserkereskedőkre, hanem a keze munkájából élő népesség egyrészére, továbbá a szállítási intézmények stb.-re nézve is veszendőbe menne, minélfogva fölöttébb kívánatos volna, hogy e kérdést mérvadó köreink is minélelőbb megérdemelt figyelmükre méltassák!

Fenyőfaforgalmunk a bécsi piacczal és tengeri fakivitelünk.

Irta: Tiger mann Sándor.

Az „Erdészeti Lapok“ augusztus havi füzetében az aldunai államokkal folytatott fakereskedelmünkről szólottunk volt. Folytatni óhajtván külkereskedelmi viszonyaink leírását, legyen szabad ezuttal a bécsi piacczal és a flumei kikötővel fennálló fakivitelünk főbb mozzanatait megismertetni az eziránt érdeklődő olvasókkal.

Az ez idén meglehetősen forgalmu belföldi piacaink után, mint faáruink fogyasztója, első sorban a szomszéd főváros, Bécs jöhet tekintetbe, mivel ott austriai, stíriai, galicziai és egyéb eredetű fakészítményeken kívül tetemes mennyiségű magyarországi fűrészanyag is forgalomba jő. Alsó-Austria vidéki helyei egészben véve is igen csekély mennyiségű ma-

gyar eredetű anyagot fogyasztanak, mivel az exportnak oda-irányítására a kellő közvetlen és olcsó szállítási kedvezmények nem állanak rendelkezésünkre. Ellenben Bécs város maga, a Zsolnánál létező s a vágvölgyi vasutat a kassa-oderbergi vasuttal egybekapcsoló összeköttetés létesítése óta, tetemesebb mennyiségű magyar fűrészanyagot hozat, a mely legnagyobb-részt ládák készítésére szolgáló deszkákból, lécekből, különböző méretű luczfenyő deszkákból, végre gyalult és hernyolt deszkákból áll.

A fatermelők Bécs városát gyártmányaikkal szivesen keresik fel, még pedig nem csupán az elérhető árak kedvezőbb volta miatt, hanem leginkább azon oknál fogva is, mivel Bécs faszükséglete annyira sokoldalú, hogy ott mindennemű és méretű anyag értékesíthető, többek között eladhatók nagyobb mennyiségben és kedvező árak mellett azon keskenyebb anyagok is, melyek a fűrészanyagok szélesebb minőségeinek előállítására alkalmával a rönkök oldalrészeiből készíthetők és egyébként hulladékot képeznének.

Bécs faszükséglete jelenleg ugyan nem oly nagy többé, mint a nemrég elmúlt években volt, mindazonáltal még jelentékenynek mondható azon oknál fogva is, mivel a külvárosokban mutatkozó nagyobb mérvű építkezések folytán ácsmesterek és fakereskedők nagyobb megrendeléseket tesznek, míg az asztalosok csak csekélyebb szükségletet mutatnak fel, kivéve a ládakészítőket, kik folytonosan tetemes bevásárlásokat tesznek. Bárugyan az árak sem oly magasak többé, mint ennekelőtte, mégis be kell vallanunk, hogy azok a magyar fatermelőre nézve meglehetősen kedvezők. Jelenleg a bécsi vasuti állomáshoz szállított fenyő fűrészáruért következő árak érhetők el kölblábanként.

Ládakészítésre szolgáló :

$1/2''$ vastag, 3—4'' széles jegenyefenyő deszkáért	35 kr.
„ „ 4—7'' „ „ „	38 „
„ „ 5—9'' „ „ „	42—43 „

• Borításokra szolgáló :

$3/4''$ vastag, 6—9'' széles jegenyefenyő deszkáért	40 kr.
„ „ 10—11'' „ „ „	41—42 „

Padozatok készítéséhez való :

$4/4''$ vastag, 10—13'' szél. jegenyefenyő deszkáért	48—50 kr.
léczekért, különböző méreteken	39—41 „
fűrészelt épületfáért	40 „
ácsolt „	42 „

Luczfenyő fűrészáruért fizettetik, még pedig :

$1/2''$ vastag, 6—8'' széles deszkáért .	48 kr.
„ „ 10—12'' „ „ .	62 „
$3/4''$ „ 6—9'' „ „ .	48 „
„ „ 10—12'' „ „ .	60 „
$4/4''$ „ 5—7'' „ „ .	46 „
„ „ 8—9'' „ „ .	49 „
„ „ 10—12'' „ „ .	58 „
$5/4''$ „ 6—8'' „ „ .	46—47 „
„ „ 10—12'' „ „ .	55—56 „
$6/4$ — $8/4''$ „ 10—12'' „ padlókért .	58 „

A Bécsbe szállító fatermelőkre nézve kellemetlen azonban az a rendszer, a melyszerint az ottani vevők az áru értékének kiegyenlítését teljesíteni szokták. Ott ugyanis az a szokás dívik, hogy a vevő az árut addig hagyja a vasuti állomáson, a míg arra okvetlenül szüksége nincs. Ezen rossz szokást az osztrák-magyar államvasut-társaság olcsó fekbér tételei is előmozdítják. Minthogy az árunak a vasutállomástól való elfuvarozása előtt a vevő annak értékét ki nem egyenliti, gyakran megesik, hogy a kiegyenlítésre egy teljes hónapig, sőt még tovább is kell várakozni, s mivel a kiegyenlítés vagy

4—6 havi váltó által, vagy készpénzfizetés mellett 2⁰/₀ engedménnyel eszközöltetik, fatermelőink meglehetősen kamatvesztességet szenvednek. Ennek a szokásnak a beszüntetésére a fatermelők közös megállapodása, a nagy verseny miatt nem biztathat sikerrel, annál kevésbé, mert vannak czégek, melyek a fekbér csekélységére való tekintettel az árut „fekbérmentesen“ adják el. Ennek következtében az osztrák-magyar államvasutársaság bécsi állomása gyakran annyira megtelik faáruval, hogy ez a vasuti közegek által átrakatik, a minek teljesítéseért waggonrakományként két frt fizetendő a vasutnak. De mivel a vevő az árut bérmentesen Bécsbe szállítottan rendelte meg, ezen illeték is az eladót terheli.

A Bécsben létesült fatőzsde működése eddig kevés reális eredményt mutathat fel. Usanceai a fatermelőkre nézve ugyan előnyösek volnának, de a vevők közül igen ritkán találkozik olyan, ki azoknak alávetné magát.

A trencsén-hradischi vasutvonal által, a kassa-oderbergi vasut mentén lévő fűrésztelepek részére némi kilátás nyílik a Morva és Csehországba való fakivitelre, mivel ezen tartományok nagy kiterjedésű iparuk következtében, nagy faszükséglettel bírnak.

Lássuk már most azokat az esélyeket, melyek tengeri fakivitelünkre nézve fenállanak a fiumei és trieszti kikötők útján.

Az a körülmény, hogy ezen két kikötőn át ezelőtt legnagyobb részt karinthiai, krajnai és steierhoni fűrészanyagot vittek ki, abban lelte magyarázatát, hogy egyrészt a mondott három tartomány gyártmányaival a szükségletet teljesen képes volt fedezni, másrészt pedig Magyarország fakivitele Fiuméhez vezető közvetlen vasuti vonallal nem rendelkezett. A budatriesti vasutvonal nem igen volt tekintetbe vehető, mert a

cs. kir. sz. déli vasuttársaság, köztudomás szerint, Magyarország kereskedelmi érdekei iránt soha sem részeltetett különös előzékenységgel. Ezek a rossz viszonyok azonban most már megszűntek, a mennyiben most a m. kir. államvasutak által nyújtott díjkedvezmények folytán a magyar áru olcsóbban és akadálytalanul juthat Fiuméba.

Fiume, a kikötő város, azonban mai viszonyai között még nem egészen alkalmas arra, hogy nagy kiterjedésű fa-exportot közvetíthessen. Egyfelől nem rendelkezik elegendő számú tőkepénzes közvetítővel, mint pl. Triest, s másfelől nem bír oly kedvező viszonyokkal a hajózásra nézve, s különösen nem bír elég helyiséggel, hogy ott nagy mennyiségű árukat lehessen kezelni, Fiumében mindennapi esemény, hogy vitorlás hajók érkeznek Olaszországból, melyek egy-két nap múlva 4—6 waggon súlyú rakományral, mely a közeli Karinthiából hozatik be, utnak indulnak, mivel a Magyarországból való behozatal annyi időt vesz igénybe, a meddig ezek a hajók nem várakozhatnak. Azonfelül a fiumei faraktárak egyáltalában hiányosak s a magyarországi fatermelők fel is szólították már arra, hogy Fiumében raktárt alapítsanak, de erre mindeddig vállalkozó nem akadt, és mivel e miatt a fiumei raktárakban a szükséges méretű fenyőanyagok nem voltak mindig készletben, a külföldi vevők természetesen, a jobban ellátott Triest városa felé fordultak, úgy hogy Fiume a fenyőfakivitel tekintetében jóval visszamaradt, s így a tengeri fakivitel lényeges része a trieszti ügynökök kezeiben van, a kik a fán kívül más áruk forgalomba hozatalával is foglalkoznak.

Ezek a trieszti ügynökök megveszik az árut a termelőktől s a termelőkkel versenyeznek is, mivel ez utóbbiak, ha a fogyasztókkal közvetlenül érintkeznének, m^3 -enként legalább is egy forinttal magasabb árt érhetnének el, mint jelenleg.

A triesti és fiumei fakereskedők nagybani árai jelenleg m^3 -enként a következők, Fiumében :

Morali és mezzo moraliért 16 frt.

20 mm vastag, 8—14 velencei hüvely széles luczfenyő deszkáért 20—20 frt 50 kr.

25 mm vastag, 8—14 velencei hüvely széles luczfenyő deszkáért 19 frt 50 kr 20 frt.

20 mm vastag, 8—14 velencei hüvely széles jegenyefenyő deszkáért 17 frt 50 kr 18 frt.

25 mm vastag, 8—14 velencei hüvely széles jegenyefenyő deszkáért 17—17 frt 50 kr.

Triestben ezek az áruk m^3 -enként 50 krral magasabbak.

A magyarországi termelőknek ezek szerint kiváló érdekekben áll, hogy Fiumében haladéktalanul nagyobb raktárakat alapítsanak, mert ez által a kereskedelem, mely jelenleg Triestben központosul, minden nagyobb nehézség nélkül Fiumébe tereltetnék át, a vevők ugyanis maguk is nyervén a változás által, saját érdekükben valószínűleg kizárólag Fiumét keresnék fel.

Fakereskedelmünk tartós javulását mindenesetre csakis a nagy kiterjedésű kivitteltől várhatjuk és ez a jelenlegi vámpolitikai viszonyok mellett csupán a tengeri külkereskedelem ápolása által érhető el.

Tengeri fakivittelt eszközölhetünk Dalmáciába, Olaszországba, Görögországba, Siciliába, Tunisbe, Egyptomba és Algierbe, az Archipelagus szigeteire, Törökországba (Konstantinápolyba, Salonichibe stb.), Smyrnába stb. és a petroleumszállításáról híres orosz városba, Batumba is, mely nagy szükséglettel bír. Mindezek az országok összes faszükséglete annyira tetemes és jelentékeny, hogy csupán hazánk fatermelése által ki sem lenne elégíthető, ezért más országok tisztességes versenye az áru értékesíthetését kedvezőtlenül

nem fogná befolyásolhatni, bátran irányíthatjuk tehát figyelmünket a nevezett államokra.

Galiczia nagy mennyiségű faárut szállít Odessán át Konstantinápolyba, Batumba, Smyrna és Alexandriába. Ugyanezen helyekre exportált ezelőtt a galaczi fűrésztelep is, de a Románia és Törökország között fennállott vámszerződés megszűnése óta, ezen utóbbi gyár fűrészerei nagyrészt szünetelnek.

A magyar áru kivitelének utja Triesten, illetve Fiumén és Galacson át vezet. Fiumén át faáruink Olaszhonba, Tunis, Algier és más tengerentúli fogyasztó országokba volnának szállítandók, míg a Smyrnába, Konstantinápolyba s Alexandriába való kivitel részére a Galacson át vezető tengeri ut lenne ajánlható. Ez utóbbi kombináció mellett, a felső-magyarországi áru a Budapest dunaparti teherpályaudvar nevű állomásig vasuttal, onnan Galaczig hajóval szállítható.

Az erdélyi faárúk pedig közvetlenül vasuttal Predeálon át Galaczra mehetnek, hol aztán a tengeri hajókba való átrakás eszközölthetik.

Az áruk átvétele a vevők által rendszerint Galacson, illetve Triesten vagy Fiumében történik és ugyanott eszközöltetik kiegyenlítésük is. A fentemlített, fiumei raktárak létesítése annyival is könnyebb, mivel azokra ugyancsak Fiumében kölcsönök is volnának felvehetők.

Igen kívánatos és felette fontos, hogy a fentjelzett fogyasztóterületek nagyobb mérvben való megszerzése hazai fakereskedelmünknek az által könnyíttessék meg, hogy a nagyméltóságú közmunka és közlekedési ministerium a Fiumébe szóló vasuti dijszabásoknál további leszállításokat léptetne életbe, mely engedmény az ezáltal beálló forgalom emelkedése által gazdagon pótolhatnák.

Az erdőbirtokosok szintén hozzájárulhatnak faüzleti viszonyaink javításához az által, ha eladásaiknál a vevő részéről

magasabb összegű biztosítékot követelnek, nem csak a saját érdekeik megóvása céljából, hanem egyszersmind annak a megakadályozása végett is, hogy a fakereskedés oly gyöngyezekbe kerüljön, a kik a faárak és ezzel az erdők értékének is gyakran idéznek elő csökkenést.

A Zsilvölgy aquitankorú florája.

Közli: M á g o c s y.¹

Ily című mű képezi a m. k. földtani intézeti évkönyv hetedik kötetének most megjelent utolsó füzetét, mely dr. Staub Mór fáradhatlan munkásságának az eredménye.

A mű tartalma nem érdekli közvetlenül az „Erdészeti Lapok“ t. olvasóit, mégis érdemesnek tartjuk a mű vég somáját, mintegy a mű ismertetőjeként röviden összefoglalva közölni jórészt a szerző szavaival, jól tudva azt, hogy t. olvasóink mily érdekléssel fogadták az e Lapok hasábjain nem rég megjelent rokon tárgyú cikkeket.

A mű szerzője pontos tanulmányozás s az adatok szorgalmas felkutatása alapján terjedelmes leírást közöl a zsilvölgyi szénteknöben talált fajokról: Tanulmányainak eredménye az, hogy a Zsilvölgy fosszil florája eddig 92 többé-kevésbé biztosan meghatározható növény maradványt szolgáltatott. Ezek közül a benünket közelebből érdeklő fásnövények szám szerint a következő családokra oszlanak el:

Coniferae 5 faj, Cupuliferae 7, Junglandaceae 5, Myricaceae 3 vagyis az Amentaceae, összesen 15 faj, Urticeae 4, Ulmaceae 1 (?), Platanaceae 1, Lauraceae 14, Tiliaceae 2, Aceraceae 3, Malpighiaceae 4, Celastraceae 2, Vitaceae 1, Rhamnaceae 3, Proteaceae 1, Papilionaceae 1, Caesalpiniaceae 5, Ericaceae 1 faj. „Sem a harasztok, sem a tülevelű fák nem

foglalnak el föltünő helyet e florában; az egyszikűek pedig igen alárendelten fordulnak elő, a vezérszerepet ellenben az amentaceák és lauraceák viszik, amazok 15, emezek 14 fajjal“.

Kiválóan érdekes egybeállítani a oligocén e növényeit a jelenkor florájának a biológiai jellemben hasonló növényeivel, mert ez egybeállítás mutatja meg leginkább mely fajok s minő változással maradtak fenn korunkig. A Staub által összeállított összehasonlító táblázatból álljanak itt mutatóványul a következők:

A „*Taxodium distichum* Rich“ miocenicum Heer.-nek megfelel a *Taxodium distichum* Rich. most a déli Egyesült-Államokban; a *Glyptostrobus Europaeus* Brngt.-nek megfelel a *Gl. heterophyllum* Endl., most a chinai Shan-Tang és Kiang-Nan tartományokban; a *Sequoia Langsdorffii* Brngt.-nak a *S. sempervirens* Endl. most Kaliforniában; az *Alnus nostratum* Ung.-nak az *A. glutinosa* Gaertn. most Európa és Észak-Amerikában; a *Carpinus grandis* Ung.-nak a *C. Betulus* L., Közép- és Kelet-Európában; a *Quercus claena* Ung.-nak a közép-amerikai tölgyek u. m. *Qu. mexicana* Humb., *virens* Quit. *cinerea* Michx., *confertifolia* H. B. K.; a *Juglans Ungerii* Heer.-nek a *Juglans regia* L. mely hazajából Indiából s Elő-Ázsiából, mint kultivált növény, egész Európában el van terjedve; a *Platanus aceroides* Goep.-nek a *Platanus occidentalis* L., most Észak-Amerikában; a *Laurus Trajani* n. sp.-nek a *Laurus nobilis* L., most a földközi tenger vidékén; a *Cinammonium Rossmässleri* Heer.-nek a *C. Zeylanicum* Nees., most Kelet-Indiában; az *Acer trilobatum* Al. Br.-nak az *A. rubrum* L., most Észak-Amerikában; a *Banksia longifolia* Ung.-nak; a *B. spinulosa* Sn. Uj Dél-Walesben stb.“

Ha pedig a zsilvölgyi fosszil flora élő rokonainak mostan való elterjedését tekintjük úgy következő képet alkothatunk magunknak a Zsilvölgy aquitánkoru florájáról.

„Tulnyomó elemét képezték a mai délamerikai floraterület, nevezetesen a Déli-Brazília növényei, melyek közül eddig csak kettő ment át az északi tropusontuli területbe. A zsilvölgyi flora tropikus jelleme növeltetik még azon számos elem által, melyek manapság az ó-világ tropikus floraterület sajátjai és a melyek közül az afrika-arabiai sivatagvidék növényei viszik a vezérszerepet; noha a Keletázsiai tropikus vidéket négy sajátlagos típus képviseli, melyeken kívül még három az ó-világ északi extratropikus területébe megy át. De e tropikus vegetáció lényeges módosulást nyer az által, hogy egyik alkotó részét az északi extratropikus floraterület képezi, melynek elemei az egész florában a tropikus elemekhez képest majdnem úgy viszonylanak mint 1:2. A vezérszerepet az atlantikus Észak-Amerika florájának elemei viszik (10); melyekhez csak szerény arányban csatlakoznak a paczifikus Észak-Amerika elemei. Az ó-oceanikus floraterület és pedig Ausztria 2, az afrikai foktartomány jellemével van képviselve, de 3 fajával átmegy a paleotropikus flora területbe. Hasonló eredményhez jutott Unger F. is a szotzkai florát illetőleg, mely szerinte „a déli földgömb keleti részének florájával a legszorosabb viszonyban van.“

Hogy pedig szerző a Zsilvölgy aquitankorú florájának jellemét határozottabban körvonalozhassa — a rokon növények lakta területek meteorológiai adatait veti egybe s ezek fáradságos összeállításából azon következtetésekre jut „hogy a zsilvölgyi flora növényeinek túlnyomó száma olyan, melyek magasfoku meleg mellett sok nedvességet igényeltek, tehát igazi hidromegatermák¹⁾ és így mondhatjuk még azt is, hogy a Zsilvölgy aquitankorú florája a mai tropusokkal megegyező éghajlati viszonyok között tényé-

¹⁾ ὕδωρ = víz, μέγας = nagy, θερμός = meleg.

szett; de ezen állítás alapjának biztossága ingadózonak látszik, ha a zsilvölgyi flora ama epigonjainak éghajlati igényeit kutatjuk, melyek manapság már nem a tropusok lakói.“

És e részben az amagy is jelentékeny számú növények birnak fontossággal, melyek jelenleg az atlantikus Észak-Amerikában honosak. Ezekről ugyanis mint szerző meteorológiai adatainak pontos egybevetéséből kimutatta — kiderült, hogy éghajlati igényeik eltérők a tropikus növényekéétől vagyis e terület növényei igazi mezotermák.²⁾ Ezen körülmény kapcsán két érdekes kérdést vet fel szerző:

„Először: Miért fordul e növények nagy része ma csak korlátolt területen elő, midőn másutt, például Európában is megtalálnák létezésük föltételeit? Másodszor: Hogyan egyeztethetjük össze e növények létezését az uralkodó hidromegatermák mellett az aquitánkoru florában?“

„Az első kérdésre megadja a feleletet a mindennapi tapasztalat, mert még a miénknél magasabban fekvő délkörök alatt is sikerrel jár e növények kultiválása, de természetes vándorlásukat jelenlegi hazájuk határai nem engedik meg. Észak-felé kemény telek, nyugat-felé magas hegységek, kelet-felé a nagy tenger és dél-felé a nedves talaj hiánya; ezek a körülmények nemengedik őket vándorutra kelni, mert a kísérlet irányban, vészthozó volna reájok.“

„De az aquitaniai korban létezettek a tropikus hidromegatermákkal együtt, mert a magas hőmérséknek daczára megtalálták a dús csapadék mellett a nedves talajt is azon számos lagunában, tóban és szigeten, melyek akkor léteztek és mert végre e növények geológiai története is bizonyítja azt, hogy létezésük ős idejétől kezdve alkalmazkodni tudtak azon éghajlati változá-

²⁾ μέσος = közép.

sokhoz, melyek a Krétától kezdve a mai napig végbe mentek. Hiszen tudjuk például, hogy a Sequoia Langdorffi Brugt. már a középső-eocénben lépett föl és így biztos tudomásunk van arról, hogy a tropikus melegben született, de a hosszú geológiai korszakon át a melegség iránti igényeit leszállította.“

„És ebben az állapotban nem egy tropikus növényt találunk még ma is. Így az alkalmazkodásnak tanulságos példáját szolgáltatja nekünk a Glyptostrobus heterophyllus Endl., mely növény majdnem tropikus igényeket tanusít s mégis azt tapasztaljuk, hogy nagyobb viszontagságoknak is ellent tud állani, mert Canton körül a hőmérsék évi szélsőségei nagyok: egyrészt 34.5° másrészt — 1.7° .“

Az alkalmazkodásnak ilyen példái után „megértjük, hogy miért tudtak a már az alsó-oligocénban fellépő Carpinus grandis Ung. mai alakja a Carpinus Betulus L., és az Alnus nostratum Ung. mai utóda Alnus glutinosa Gaertn. a tropikus éghajlattól elszokni és észak-felé tartó utjak közben a mérsékelt égövű vidékek időjárásának viszontagságaival megbarátkozni.“

Végül pedig, vizsgálatainak végezetéül kimondja a szerző: hogy „a Zsilvölgy aquitankorú florája hidromegatermákból áll, melyek túlnyomó számban a mai napig megőrizték biológiai sajátágaikat; egy jelentékeny részük azonban azóta mezotermákká változott, vegyes elemei pedig részint xerofilákká,³⁾ részint mikrotermákká⁴⁾ lettek.“

Sorainkat nem végezhetjük be a nélkül, hogy örömrökönknek ne adjunk kifejezést; örvendve azon, hogy egy magyar író tolla alól kikerült jeles műből ismerkedhettünk meg a mostani magyar föld egy részén, a réges-régen elmúlt időkben zöldelő erdő éghajlati s növénytani jellemével.

³⁾ ξηρός = száraz, φυτόν = növény.

⁴⁾ μικρός = kicsiny.

L a p s z e m l e.

(Cs.) **A fahasználat szabályozása a középerdőkben** czim alatt Kraft főerdőmester által a „Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen“ idei november havi füzetében közölt cikkből átvesszük a következőket :

A középerdők felfahozama rendszerint a szabályos és a valódi készlet alapján határozatják meg. Az ideális szabályos állapotnak megközelítése azonban a gyakorlatban nem érhető el, már csak azért sem, mert a szabályos fakészlet megállapítása, mely rendszerint a legidősebb vágásokban szokott kipuhatoltatni, a mennyiben ott leginkább ítéltető meg, hogy a felfák mennyisége mily befolyást gyakorol az alfa és a felfa növekvésére, nem nyugszik biztos s megfelelő alapokon. A szabályos felfakészlet igen változó, a mennyiben szoros összefüggésben van a termőhelyi viszonyokkal, melyek gyakran ugyanazon vágásterületen is változnak, továbbá az alfa és felfa nemével, a felfák korfokozataival és azoknak elhelyezkedésével, csoportulásával; miért is külön-külön minden egyes vágásterületnek szabályos felfakészletéről lehet szó, és ott is egyelőre csak a jelenlegi vagy legfeljebb a következő fordára vonatkozó szabályos készletről.

Ezekből látható, hogy a szabályos fakészlet nem igen alkalmas a felfahozamnak megállapítására, mert mindazok, kik ez alapon berendezett középerdőket kezelnek, többször jöhetnek azon helyzetbe, hogy vagy az üzemtervtől kell eltérni, vagy pedig rosszul kell gazdálkodni; miután az üzemtervben előírt készlet miatt alkalmatlan felfákat kell visszatartani. A gyakorlatban rendszeren ez utóbbi eset fordul elő.

A középerdőüzem szabályozásánál minden egyes esetben a gazdaság célja állapítandó meg, és ehez képest oldandó meg a hozam kérdése. Ha a fősúly a felfára fektetendő, akkor törekedni kell, mentől több felfát fentartani, figyelemmel természetesen annak minőségi- és tömegnövekvésére, valamint az alfanövekvési viszonyaira.

Az igazi szabályos fakészlet az, melynél a tömeg és drágasági növedék az adott viszonyok közt a maximumot képviseli.

A felfa korfokozatai csak másodsorban jöhetnek figyelembe.

A normál tömeg- és drágasági-növekvési viszonyoknak helyreállítása tehát a célja az okszerű gazdálkodásnak. Ezen cél azonban csak úgy érhető el, ha minden egyes vágás külön-külön szabályoztatik.

Mindezekfolytán világos, hogy miután a szabályos felfa készlet sem nem állandó, sem pedig közvetlen uton meg nem állapítható, s különben is csak másodrendű jelentőséggel bírván, a hozamszabályozásnál figyelembe nem veendő.

Az üzemszabályozásnál legelőször is a felfáknak további fenntartásra való alkalmassága vizsgálandó meg, mert csakis azon felfák

használandók ki, a melyek már jelenleg, vagy a legközelebbi alfa-használatnál a szabályos vágatási kort elérték, megjegyzendő azonban, hogy a drágasági növedék a szabályos vágatási kort tetemesen emelheti. Ha a vágatási korban lévő felfák túlsúlyban vannak, egyes felfák a szabályos vágatási koron túl is fentarthatók, ellenben a túlszéles koronájú egyedek hamarabb is kihasználandók, ha azoknak jövő növedéke nem áll arányban a növekvéstérrel. Ezen eset megítélhető az irányszázalék alapján; a megközelítő képlet szerint ugyanis

$$W = Z - \left(\frac{B + V}{h} \right) p.$$

A növedéki százalék Z könnyen megállapítható; h (a fa jelen értéke) ismeretes, az egy ha -ra eső talajgazdasági érték és kezelési töke $B + V$ pedig a növekvéstérre redukálendő. A növekvéstér természetesen valamivel nagyobbra veendő, a mennyiben az $u - n$ év múlva nagyobb lesz. Feltéve, hogy például α (tömeg, minőség és drágasági százalék) $= 3.5$; p ($\frac{0}{10}$) $= 3$; $h = 20$ márka; $B + V$ ha -onként $= 800$ márka, és az ismeretlen pénzügyileg megengedhető növekvéstér $= f m^2$, tehát $\frac{800f}{10.000} = 0.08 f$. Ha $w = p$ (a gazdasági egyensúly esetében) $3 = 3.5 - \frac{00.8 f}{20} \times 3$ akkor $f = 42 m^2$ (kerekszám.)

Ha a tényleges növekvéstér ennél nagyobb, akkor azon törzsnek fentartása pénzügyileg nem előnyös.

A hozam magában foglalja :

1. Az összes vágásterületeken a szabályozás következtében azonnal kihasználandó felfák tömegét $= a m^3$.

2. A következő alfahasználatig az 1, 2, 3 u koru vágásokban kijelölt törzsek fatömegét és növedékét $\alpha_1 \alpha_2 \alpha_3 \dots \alpha_u$. — Ha az átlagos növedék százalék $\varphi_1 \varphi_2 \varphi_3 \dots \varphi_u$, akkor ezen hozam egyenlő : $\alpha_1 \times 1.0 \varphi^{u-1} + \alpha_2 \times 1.0 \varphi^{u-2} + \dots + \alpha_u$.

3. Az áterdölési és vigályítási fatömeget $l_1 + l_2 + l_3 + \dots + l_u$.

Ezek szerint az évi hozam

$$A = \frac{a + \alpha_1 \times 1.0 \varphi^{u-1} + \alpha_2 \times 1.0 \varphi^{u-2} + \dots + \alpha_u + l_1 + l_2 + \dots + l_u}{u}.$$

Ebből esik (eltekintve a -tól) :

az 1 éves vágásra $\alpha_1 \times 1.0 \varphi^{u-1} + l_1$,

a 2 " " " $\alpha_2 \times 1.0 \varphi^{u-1} + l_2$,

az $u-1$ " " " $\alpha_{u-1} \times 1.0 \varphi^{u-1} + l_{u-1}$,

" u " " " $\alpha_u + l_u$.

Ezen eljárás szerint tehát a hozamszabályozás súlypontja a szabályos növekvési viszony helyreállításán nyugszik.

Nehézségekkel ezen eljárásnál nem kell küzdeni, mert a tömeg meghatározás egyszerűbb mint az eddigi eljárásnál, melynél az összes vágásokban lévő felfák törzsenkénti kőbözése szükségeltetik.

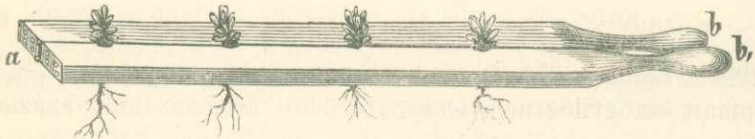
A hozam A átlagmennyiség, melynek minden vágás adózik. Minthogy alig van oly középerdő, melyben a vágások egyenlők, ennek folytán a hozam kihasználásánál nem lehet szorosan a vágásterületek határvonalaihoz ragaszkodni. Ha ugyanis egyenlő évi hozamot óhajtunk, kikerülhetetlen a vágásterületek határvonalainak ideiglenes megváltoztatása. Természetes, hogy az eltérések szigoruan nyilvántartandók.

Ha a vágásterületek határait pontosan megakarjuk tartani, akkor ez csak az évi hozam egyenlőségének rovására történhetik meg.

Hasonló eljárás utján a szállaló üzemben kezelendő erdők hozamát is megállapíthatjuk.

(*F. A.*) **Uj átiskolázó léczet** ismertet Gerlach trachenbergi erdőmester az „Allgemeine Forst- und Jagdzeitung“ folyó évi november havi füzetében.

Ez a készülék két négyszögletes vagy félgömbölyű és 2—2.5 *cm* vastag, pontosan egymáshoz illő léczből áll, melyek egyik végükön fém- vagy børsarokkal (*a*) szorosan egymáshoz kapcsoltatnak, ellenkező végeik pedig fogantyúval vannak ellátva (*bb*).

A léczek hossza a csemete-ágyak szélessége szerint hosszabb vagy rövidebb lehet.

Az egyik lécz belső oldalán az átiskolázásnál választott csemete-távolságnak megfelelőleg bevágások vannak oly mélyen, hogy az azokban elhelyezett csemeték a léczek összeszorításánál meg ne sérüljenek, de egyttal helyükből ki ne mozdulhassanak.

Alkalmazása következőképen történik: az átiskolázó lécznek bevágásokkal ellátott, tehát a csemeték elhelyezésére szánt szára oly mélyen nyomatik a földbe, hogy a hornyok a föld színével egy szintbe kerüljenek, mire a bevágások mindegyikébe 1—1 csemete helyeztetik akként, hogy a készülék összesukása után gyökereik a léczek közül egészen kiálljanak, hogy így a csemeték elég mélyen legyenek elültethetők; a csemetékkel megrakott léczre egy másik munkás a fedőléczet reá szorítja, s a beültetendő csemeteágyhoz viszi, a hol egy harmadik munkás ezalatt ásóval hornyot húzott a csemetéknek, ennek a horonynak a szélére helyeztetik el csemetékkel megrakott lécz, mire a harmadik munkás az ásót a kiásott horonytól mintegy 10—15 *cm*-nyire kissé ferde irányban a földbe nyomja, s a földet a csemete-gyökerekhez szorítja úgy, hogy a gyökerek között és körül üres

hézag ne maradjon, ennek megtörténte után az átiskolázó lécz két szára kinyittatik és a csemetékről levétetik.

A munka gyors végzéséhez szükséges, hogy legalább két ilyen átiskolázó léczünk legyen, hogy az egyik munkás azalatt, a míg a másik két munkás az átültetést végzi, a másik léczet csemetékkel megrakhassa.

Gerlach tapasztalatai szerint ezen készülék nem csak a munka könnyítése és gyorsítása céljából, de a csemeték megsérülésének kikerülése végett is igen előnyös és ajánlható.

Ha az átiskolázó léczet akként szerkesztjük, hogy sarka könnyen levehető és ismét felerősíthető legyen, akkor a készülék mind a két szarának mind a négy oldalára különböző távolságokban alkalmazott bevágások, ezen készüléknek 8 különböző csemetetávolságnál való használatát teszik lehetővé.

Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlése 1887-ben.

Körmöcz szab. kir. bányavárosának erdős vidéke különös érdekességgel bír a magyar erdészre. Itt találja meg első nyomait az erdősítésnek hazánkban. Már a mult század vége felé kezdették észrevenni, hogy az akkori gazdálkodás mellett csakhamar végére járnak a bányászat számára reservált erdőknek. Különbben is az időtájt kisértett a faszükség réme. Ez lett szülője az erdők felujtásáról való gondoskodásnak. A kincstár kezelése alatt lévő körmöczi erdőkben teljes vetéssel ujitották fel az időtájt a luczosokat; jegenyefenyvesekben a fokozatos-felujtító-vágás járta. Az első mód ugyan túlsűrű fiatalosokat adott; de azok, kik most vágatják mondhatnák meg, mennyiben hibáztak az elődök, s mi volt jobb, a túlsűrű vetés, vagy a felujtásnak a természetre hagyása.*)

Joggal állithatom tehát, hogy az Országos Erdészeti Egyesület kögyülésének színhelyeül a folyó 1887. évben

*) Ezen dolgokat még akadémikus koromban hallottam a nagy gyakorlat alkalmával. Körmöcz város t. erdőmestere hitelesebben referálhatna ezen erdészetiünk történetére fontos tényről és eredményeiről.

nemcsak magyar históriai, hanem erdészeti szempontból tekintve is, classicus föld lett megválasztva. Nagyrészt ugyan erdészetünk ügye vonzotta a nagyszámu szaktársakat, hanem a helyiség érdekessége is nagy befolyással lehetett megjelenésükre. Hogy nagy volt a szám, az nem reporteri nagyítás. Azt bizonyítja a jegyzőkönyv is, melyben a szavazatok száma — 109 — hitelesen fel van jegyezve. Pedig nem mondok sokat, ha azt állítom, hogy a jelen volt tagok egy harmada nem szavazott. Szemmel láthatólag bizonyította azonban a budapesti gyorsvonat túltömöttsége. Állott azon majdnem annyi ember, mint a mennyi ült. Egyszerűen azon okból, mert nem kapott ülő helyet. Jelentve volt ugyan a vasuti igazgatóságnak a sok utazó, de mert Budapesten elégnek látszott a hely, azt vélte, elég lesz az uton is. Pedig nem úgy történt. Már a Füleken beszállók is alig kaptak helyet, a zólyomiak pedig épen állva maradtak. A selmecziek szerencsésükre más vonattal jöttek, különben a pogyáskocsira jutottak volna.

Körmöczön nagyszámu közönség várt. A kiszálló vendégek megtöltötték a perront. A szónokok alig tudtak helyet szorítani, a hol elmondják üdvözlő szavaikat. Kevesen is hallottak belőle valamit. Ez azonban nem vont le érdemükből semmit; a kik hallották, megéljenezték. Lelkes szavak voltak azok, az erdészet iránti érzéktől áthatottak. És ez jelent valamit. Eddig csak az érdekeltség szavai hangzottak az ily alkalmakkor felénk. Most már érteni is kezdik ügyünket. Az erdőtörvény legjobban propagálja ügyünket. Minden közigazgatási erdészeti bizottság egy-egy tagot nevel számunkra. Az érdekeltek is most már nem csak platonice foglalkoznak az erdészettel. Idővel mindinkább megértik annak lényegét s akkor erdészetünk oda jut, a hol van Németországban.

Az első szónok Körmöcz szab. kir. város polgármestere Chabada József, a másik Barsvármegye alispánja Máriássy

István volt. Egyesületünk nagyérdemü elnöke Tisza Lajos gróf rövid szavakkal válaszolt a két szónok üdvözlő szavaira s azután következett a fogadás technikai része. Ez kitünően volt szervezve. Minden vendég czédulát kapott, melyen házigazdájának neve és lakása volt feljegyezve, a pogyász jegyek pedig a név feljegyzése mellett elszedettek.

Most kocsira ülénk, másra nem lévén gondunk, minthogy a tájat szemléljük, s hogy minélelőbb fészekbe jussunk.

A környezet valóban meglepő. Az állomás magasan fenn van a város felett, a terjedelmes hegylejtőn. Jó karban tartott ut kigyózik le a városba. A jövevény előtt ott fekszik az egész város a kétfelé ágazó völgyfenéken. A számos uj fedél az építkezés lendületére vall. A két völgy választó ékezetében domb emelkedik, melyet az ősrégi, most renovált góth templom koronáz. Alatta a m. kir. pénzverő, a két iskolai épület emelkednek ki leginkább. A mennyire elszomorító képet nyújt a város felett látható bányaomlás, annyira örvendeztet oldalt a kálvária alaltt már számos év előtt létesített, s alább most munkában lévő erdősítés. Körmöcz környezete festőies, s ha a kopárok erdősítése bevégezve leend, még szebb, még festőiebb fog lenni.

A városba érve, sajátos érzés fog el. Ódon kapun vonulunk be, lejtős talaju piacra érve, melynek házai között maig is jó karban fennáll az, melyben Mária királynénk lakott. A kapu alatt ott véljük állani alabárdjaikkal a kapuőröket. A téren kaczagányos leventék alatt taporzékolnak a tűzverü paripák. A bevonulásunkat néző nők, leányok dédanyjai ódivatu fejkötőikben kíváncsi s tán vágyó szemekkel nézik a délczeg daliákat. A királynő alakja jelenik meg az ablakon
éljen a király!

Még az is, ki nem bir hajlandósággal, a merengésre csodálkozva nézi a falakat; azt a mit ő lát, — legalább egy

részét annak — emberek, honfitársai látták, nézték 500 év, vagyis egy fél ezred év előtt. Nem hoz ez a tudat bennünket azokkal mintegy érzékileg is össze, kik akkor éltek? Nem valami sajtószertű új ez, legalább ránk magyarokra nézve. A mi városaink nagy részét lerombolta török—tatár. Csak a felvidéken találhatunk házakat, melyekben ős polgáraink laktak. Azért vannak oly nagy hatással ránk felsővidéki városaink ódon, a mai izlésnek gyakran nem tetsző házaikkal.

Körmöcznek nem ártott annyit az ellenség fegyvere, mint a bányaműlés, mely gazdagságának forrása volt. Kapzsi haszonlesés tömetlenül hagyta a kihasznált üregeket, a felső réteg beleszakadt azokba, számos ősrégi ház, s az ország egyik legszebb templomának tökéletes romlását vonva maga után. De

El ti komoly képek,

Ti sötétség fajzati, félre.

Most a derü, a mulatság festése feladatomban. Évek óta teljesítem e tisztet. Pedig már hajam őszül. Lyrai hangulatu fiatal társ, mikor váltasz fel? hogy nagyobb örömmel olvassák soraidat.

A derü, a vigság órái, napjai következtek most ránk, melyeknek kitünő fűszere volt a komoly tárgyalás.

A közgyűlés tagjai az érkezés után legnagyobbbrészt házigazdáik vendégei voltak. A város polgármestere — kinél az elnök szállva volt — az előkelőségek közül néhányat ebédre hívott meg. Roskadoztak az asztalok a patricius ház magyaros vendégszeretetének adományai alatt. A felvidék különlegeségei izletesen elkészítve, mind ott pompáztak csábítóan: pisztráng, őz, császármadár, vörös áfonya, rizike sat., az alvidék pedig tüzes boraival volt képviselve. A tót lakadalom után amiatt panaszkodott, hogy enni és inni volt ugyan elég, de kínáló nem volt. Volt itt az is. Már maga a házi asszony gondoskodott róla, hogy ételei maguk kínálják magukat. Meg

is tették. A házi gazda! Az meg pláne azt szerette volna, ha minden elfogy. Hát mit tehet róla, magyar ember ő tetőtől-talpig. Ezt a mondásomat azonban nem az ebédjeért — bár mily kitünő is lett legyen az — érdemelte meg egyedül tőlem, mert majdnem a kapitánynyal tartok, ha levest meg hust ettem; hanem azzal, hogy a város magyarosodását oly lelkesen s oly sikeresen viszi előre, miszerint majdnem biztosra vehető, hogy egy emberöltő múlva a magyar szón kívül művelt embertől ott más szót hallani bajos lesz. Adja Isten, hogy ugy legyen. Bár figyelmeztettek aknamunkára, mely titokban némi sikerrel működnek s esetleg a város kormányzását magához ragadván, a szép reményeket tönkre tenné.

Videant consules!

Este ismerkedési estély volt, melyet hangverseny előzött meg. A város zenekedvelői — urak és hölgyek — vonóhangszereken, zongorán, harmoniumon mutatták be művésztüket és karban meg szóló néhány szép éneket s dalt énekeltek. A tapsot, melyet arattak, megérdemelték, s még jobban megérdemlék vala, ha valamely jótékony célra a belépést megfizettetik.

Hangverseny után az ivókká átalakított tantermekben — mert az elemi és polgári leány iskola helyiségei voltak berendezve e célra — széledt el a társaság. Hányan látták itt egymást számos év lefolyása után újra? Hány forró kézszorítás, ölelés jutalmazott meg az ut fáradalmait meg költségeiért! Az örömtől sugárzó arczok azt bizonyították, hogy már csak ezért a találkozás kedvéért is érdemes volt itt egybegyülekezni. Bizony alig ismertem meg egyet-mást, kivel számos évvel ezelőtt együtt faragtam az iskola padját, vagy együtt törtem a fejemet a Liquidations-Quantum mivoltán. Mily jól esett, ha felidézte a multat egyik-másik hajdani iskola-társ, mikor a bor még szilaj kedvet gyujtott bennünk.

Rég volt biz az. Szerte hányt a sors bennünket. Sokan már a paradicsom erdejének üzemtervén dolgoznak, ha az enged a matematikai formulának; sokat nyom az élet gondja; néhány pedig boldognak érzi magát erdeje sugár fainak zöld koronája árnyékában.

Más nap — szeptember 18-án — a városház nagy üléstermében gyülekeztünk egybe. Szép nagy, világos terem, melynek ablakai a város nagy terére tekintenek. A falakat a város czimere többszörös ismétlésben diszesíté: bástyával koronázott paizs, felső vörös mezejében a város nevének (régí irással) kezdő **C** betűjével, alatta a jus gladiit jelentenő fél kerékkal, mindkettő arany. Az alsó oldal két részre van osztva: jobb oldalon a magyar négy folyó vörös, a bal oldalon 5 tulipán arany mezőben.

A közgyűlés lefolyásának leírása nem képezi feladatom tárgyát. Elnökünk megnyitó beszéde már megjelent e lapokban. Alig képzelhetek erdészt, ki nem halgatta volna azt örömmel. Nem csak történeti visszapillantás az, hanem program is a jövőre. A titkári jelentés meggyőzött a választmány tapintatos eljárásáról. Az „Erdészeti Földmérés“ tankönyvének kedvező pályázata irodalmunk gyarapodását mutatja. Hogy a kiirt új pályázat jó eredményre vezessen, azt pedig mindnyáján szivünkől óhajtjuk.

Mégis ezen pályázatra felhívni a szaktársak figyelmét, e helyen el nem mulaszthatom.

Utasítást akar adni az egyesület az erdei fák csemetéinek nevelésére azon erdőbirtokosok kezébe, kik erdőtisztet tartani nem képesek. Nem könyvekből akarná azonban egybecompiláltatni a szabályokat, hanem hazánk erdeiben szerzett tapasztalatokból. Alig van erdész, ki csemeteneveléssel foglalkozik, hogy egyet-mást nem tapasztalt volna. Ezt kell előadni külön-külön minden fanemre nézve. Nem sok szóra, de igazán az

erdőből vett tapasztalatra van szükség. Ezért tüzetett ki a sok apró, 5—10 aranyra rugó pályadij.

Föl tehát szaktársak! Adja elő kiki mit tapasztalt. Nem a szaktudósoké, a gyakorlat embereié a verseny pálya.

A megtartott értekezéseket részint külön lenyomatban, részint a jegyzőkönyvben megkapják e lapok t. olvasói, s megfognak győződni róla, hogy vannak szakférfiaink, kiknek kutató szelleme erdészetünket sikerrel igyekszik előre vinni.

A közgyűlés után bankett volt, melynek rendezésébe Jupiter pluvius is beavatkozott. Oly nagyszámu vendég számára szűk volt valamennyi terem. Hogy tehát együtt lehessen az egész társaság, — egyik legelső emberünk biztatására, hogy ő vele jó idő jár, — a szabadban, deszka sátor alatt, melynek fedele azonban csak a napsugarak ellen volt védelmül elkészítve, teritettek. Alig fogyasztottuk el azonban a levest, megeredt az eső. Néhány óvatos ember az első ágyulövésre, t. i. esőcsepre, megszaladt s keresett, talált is száraz alatt jó-rosz helyet. A bátrabbja azonban tartotta magát egy darabig. Mikor azonban a fedél vászna átázott s nemcsak öreg cseppekben, hanem sugarakban kezdett ömleni az eső, általános lett a futamodás. Mig odabenn újra teritettek, sok idő telt el, de mégis szép társaság verődött össze az elnök körül. Az egészség azonban egybehozni nem lehetett többé. A kis társaságok mindamellett igen jól mulattak.

Az elnöki asztalnál Tisza Lajos gróf Ő Felségére apostoli koronás királyunkra és a királyi családra mondott pohárköszöntőt, s lelkesen megéljenzett felköszöntője után poharat emeltek az elnökre Tisza Lajos grófra, Bedő Albertre, Körmőcz bányavárosára, különösen annak polgármesterére, Barsmegye alispánjára Máriássy Istvánra, Barsmegye gazd. egyesületének küldöttére herczeg Odescalchi Arthurra, Horváth Sándorra az egyesület titkárára sat.

Ebéd után a társaság többfelé oszlott, a város nevezetességeit nézte meg: a templomot, a pénzverőt, vízvezetékét, kőedény-gyárt, dobozgyárt, pipagyárt sat. Néhányan az elnökkel az erdőbe is tettek kis sétát, mintegy előre érezve, hogy az esős időjárás a tervezett erdei kirándulások nagy részét el fogja fosztani. Este fényesen sikerült bál volt.

Másnap reggel — szeptember 19-én — $\frac{3}{4}$ 8-ra már sipolt a külön vonat, a későn kelőket sürgetve. Pedig sokan keltek későn, mert a mulatság jó sokáig tartott. Azért mégis csekély késéssel elindulhattunk a rövid utra, melyet mintegy negyedóra alatt be is végeztünk.

Utunk célja az alátelepítés gyakorlati bemutatása volt. A pálya alatt ritkás tölgyes használatot kapott fel e célra, melyet foltokban jegenyefenyővel vetettek be, biztosság okáért minden fészek közepébe még egy-egy ilyen csemetét is ültetvén. E kísérlet célja felől sokan téves nézetben voltak eleinte. Nem lehet csodálkozni tehát, hogy a szemle meglehetősen elágazó contraversziákra adott alkalmat. Az tény, hogy az 1885. évi bő makktermésből szép magzadék verte föl magát, a hol a talaj arra fogékony volt. Ezen helyeken a jegenyefenyő némelyek előtt fölöslegesnek látszott. A pusztább helyeken a tölgy ki nem magzott ugyan, de a jegenyefenyő vetés is kiégett. Itt valószínűleg csak föld alá vetéssel telepíthető meg a tölgy és keverésre jobb lesz az erdei fenyő. Részemről ott, a hol a tölgy megtelepíthető az anyaállab alatt, alátelepítés alatt azt érteném, hogy a vetővágás sikerét nem várva, idejekorán elvetném, vagy elültetném a makkot, a talajvédő vagy javító fanemet pedig később — annak idején, ha t. i. a gyérülés maga-magától beáll — telepíteném az alá. *)

*) Nem állítom azonban, hogy az együttes megtelepítés a kezdetben lassu növéssü és sarjeresztésre nem alkalmas fanemmel, milyen a jegenyefenyő, nem vezetne szintén jó eredményre. Előnye t. i. az volna,

Ott ellenben, a hol a tölgynek már a talaj meg nem felel többé, vagy a fanemet meg akarom változtatni, vagy céljaimnak megfelelő keveréket akarok előállítani, ott az anyaállab védelme alatt vetném vagy ültetném a nekem megfelelőt, a mit pedig az anyaállab vet, mellékesnek, tölteléknek tekinteném. Az alátelepítés eszerint a fokozatos felújító vágás egyik segédeszköze volna: a vágásfokozat beállításával a talaj és a magzadék védelmére, s az önön vetés elhanyagolásával vagy alárendelésével.

A alátelepítés meg szemlélése után csemetekertet mutattak be. Sokan vehettek példát rajta. Szakszerűen volt rendezve, kezelve és annak megfelelő volt az eredmény. A csemeték igen szépek. A vetés 10 cm távolságu sorokban történik. Luczra ez, miután a csemetéket iskolázzák, tökéletesen elegendő, sőt még szűkebbre is lehetne szabni a sorközöket. Az erdei fenyő — azt állítják a Coburg hercegi garami erdészek — tágabb sorvetést igényel, 20—25 cm-t. A sűrű erdei fenyővetések szoktak tapasztalataik szerint tühülésben szenvedni. Mit mondanak ehez a többi csemete-nevelők?

Ez alkalommal még Fekete Lajos m. kir. erdőtanácsos, selmeczi akad. tanár mutatott be egy általa szerkesztett fenyőmag vetőgépet. A gép szellemesen van kieszelve, s dicsőségére válnék bármely németországi erdésznek. Burghardt nyomán a széles pásztás vetésre van berendezve, 500 szem mag egy folyó m-nyi sorhosszuságra.

Ezen érdekes dolgokon kívül, még egy kellemes dolog vonta magára a figyelmet. Kis tisztáson terített asztal s csapra ütött sörös hordó. Villás reggeli. Nem volt nagy

hogy a talaj kezdettől fogva javul. És igaz az is, hogy a maga-magától beálló gyérülés korszakában vagy késő már a talajjavítás, vagy nincsen a ki az alátelepítésre gondoljon.

szükség a kinálókra. Az üde erdei levegő, az egyenetlen talajon tett járás-keelés, meghozta a jó étvágyat.

Ügybuzgó elnökünk szava azonban nem soká hagyta élvezni házigazdánk — Tomcsányi erdőmester — adományait; egybegyülekeztünk körülötte a feltett kérdések tárgyalására. Magas tölgyek árnyában nyers deszkából egyberótt asztal, padok fogadtak. A legszebb gyülesterem, melyet csak erdész kívánhat magának. S a környezet megtette hatását. Olyakat is hallottunk szólni, kik a zöld asztalnál némák maradtak volna. A közvetlen előttünk fekvő ténnyel szemben világosabban látott mindenki. Nem egyhamarjában hallottunk annyi szakszerű véleményt közgyűlési tárgyalás alkalmával, mint most.

Mellékesen erős vita tárgyát képezte az is, hogy a fenyveket, kivált a luczot, vetni kell-e, avagy ültetni. Podharszky Endre, Coburg herczeg erdészeti igazgatója az ültetés kifolyásának tulajdonította a luczosokban oly gyakran beálló belső redvesedést; míg a többi felszólaló, azt csak helyi következménynek, vagy a rossz csemetenevelés és helytelen ültetés folyamányának tartá.

Azalatt megérkezett vonatunk, a mozdonyvezető a gőzsípval gyülekezésre hívott. Bucsut vettünk a tölgyestől, s elrobogtunk Kőrmöczbánya felé. Majd elértük a várost. Alattunk terült el a mult nap kedves helye. Egy nagy kanyarodás bevitt a Zólyom völgyébe, eltakarva előlünk a várost; a fenyves között vitt el a pálya. A karsu törzsek büszkén emelkedtek a magasba, ágaik még telve a mult év maghullatta tobozaival. Pár percz alatt elértük a völgy fenekét. A pálya itt egyet kanyarodik s hosszú alagut sötétjébe vezet, a mely arról nevezetes, hogy az ut benne **S** alakulag kanyarodik.

A vonat elhagyja az alagutat. Ismét napfényen vagyunk, ismét alattunk terül el a város. Egész terjedelmében látjuk

az átelleni bányaomlást, mely völgyszakadáshoz hasonlít. A sárgás sziklák és föld jelzik csak a bányatalajt. Veszedelemes embernek ott járni. A cultura csak akkor foglalhatja vissza, ha az omlás tökéletesen bevégződött.

A vonat halad gyorsan. A város elmarad. János-hegyen vagyunk. A Garam és Vág völgy vizválasztóján. Ez a hely vízvezetékéről nevezetes, melylyel a turóczi megyei oldalról a vizet átvezették a körmöczi bányaművek számára hajtóerőül. A viz itt tényleg átmegy a hegyen. Nem valami különös dolog ugyan, de érdekessé teszi az, hogy még a múlt században készült.

Jánoshegytől lejtnek meg a pálya. Siet le a turóczi síkra. Erős kanyarulatokon örületes sebességgel haladunk, karcsu fenyvek között. Az eső megindult. Az erdei kirándulás elmarad. Megérkezünk a turcseki vasutállomásra. Csurgó esernyők alatt várnak Turóczi megye küldöttei. Kiszállunk a csorgó esőbe. A szűk állomás-tér megtelik emberekkel, alig lehet mozdulni, dictiót tartani kevésbé. A vonatot visszatolják. Megnyílik előttünk a kilátás a József fűrészre.

Közvetlenül a pályaház alatt s azzal szemben áll a deszarakodó. Ez most zöld galyakkal, koszorukkal, nemzeti színű zászlókkal van feldiszitve. A deszkák helyét terített asztalok foglalják el, megrakva tányérokka és különféle alaku és színű palaczkok batteriáival. Egy banda cigány az asztalsorok végén rárántja a Rákóczy indulót.

Mennyi csáb! Mi azonban oda sem nézünk neki. Minket vezet a tudomány szomja, szakunk érdeke. Megyünk meg nézni a fűrész magát. Leszállunk a gőzkazánokhoz s meg nézzük a gőz nyomását, azután a transmissiókat vizsgáljuk s kellően befűrészporolván magunkat a szijak alatt való át buj kálás alkalmával, felszállunk ismét a napvilágra. Most meg indítják a fűrész. A keretek kezdenek fel s alá-mozogni zaka-

toló lármával. A körfűrészek adják a diskántot s a gyalugép sekundál. A fülsiketítő zaj tetőpontját éri. A levegő megtelik fűrészporral. Forgács-szilánkok repülnek a levegőben. Mi erre meg arra kérünk felvilágosítást majd a gépész, majd a vállalkozó fülébe kiáltva nagyokat. Az készséggel megadja a választ, szintén nagyokat kiáltva, miből azonban a pokoli zajban alig hallottunk valamit. De hát nem hiába tanultunk mechanikát. Megértettük. Tudjuk, hogy e fűrész egyik remeke a modern fűrészépítésnek s 8 cm-ig feldolgozza a fenyőszálfát. Ez már valami.

Azért még is örvendtünk, mikor kiértünk a zajból a rönkö rakhelyre, a mely keskeny vágányu vasutakkal keresztülkasul van hasogatva. Ezerekre megy a szálfák és rönkök száma, s alig birunk végére jutni a terjedelmes rakodónak. Itt elértük a viaduktum hidját, az alatt átmegyünk, felkapaszkodunk a pályatestre s nemsokára ott vagyunk a feldiszitett deszkarakodóban. Az elnök általános lelkesedés között megnyitja az ülést.

Szécsi Zsigmond selmeczi akadémia tanár szokott rövidségével előadást tart azon fontos kérdésről, hogy mily alakban adjuk át a fenyőanyagot a fűrészüzlet-tulajdonosoknak és mely vastagsági határig dolgozhatják fel a fűrészmalomok a fenyőfát. Ezen kérdés tárgyalása után az elnök bezárja az ülést.

Most már a cigány is megszólalt. Mindenki hozzálátott az ételhez-italhoz. Volt is miben válogatni, mert Glezinger bérlő kitett magáért. Valóban lukullusi ebédet tálaltatott. Óriási halak s mindenféle csodás állatok kerültek az asztalokra. A jó bor pedig ugyancsak bőviben volt. Jó is, izletes is volt minden. A vendéglős, a ki az ebédet kiszolgált, mestere művészetének. Turóc-Szt.-Mártonból való. Még sem élhetnek rosszul azok a turócziak, a kik ily mestert foglalkoztatni képesek.

A hol műpártoló nincsen, ott nincs művész. Már pedig ez művész.

Hogy jó kedvben nem volt hiány, bár szakadt az eső, azt mondani sem kell. Ez nap a szabad felköszöntők napja volt. Mondtak is annyit, hogy majdnem minden kissé érdekesebb embernek jutott belőle. Esteledni kezdett mire megjött a személyvonat, megváltunk a kedves emlékü helytől.

Sötét este volt mire beérkezénk a stubnyai vasutálomásra. Azt se láttuk hová visznek a ránk váró kocsik. Az ujonnan épült fürdő-szálló kényelmes szobáiba való elszállásolás után újra az ebédlőben gyülekezett össze a társaság és mulatott jó bor és vidám cigányzene mellett késő éjszakáig.

Reggel a fürdő szép parkját jártuk be, melyet most jelentékeny terjedelemre nagyobbítanak. Lesz benne fenyves, klimatikus kurát használók számára, zöld pázsitos terek, árnyas fasorok, virágdús ágyak.

Most következett a záró ülés. Virág Vincze Coburg hercegi gazdasági igazgató indítványát tárgyaltuk, ki azt kívánta, hogy az erdőgazdaság a legelő lehető legfokozottabb használatának gyakorolhatására való tekintettel rendeztessék. Lett ebből vita! De az elnök oly tapintatosan vezette azt, hogy végtére a megállapodás a dolog természetének megfelelően az lett, maradjunk a régi elveknél, mert a birka kilegeli lábunk alól az erdőt s ott leszünk, a hol a nógrádi, gömöri, hevesi, borsodi hegyek birtokosai a vizmosásokkal.

A közgyűlés bezárta után oszlani kezdett a társaság. Egy része még a déli gyorsvonattal elutazott. A legnagyobb rész azonban részt vett a város által adott nagy banketten. Miután jó magam is az előbbienek közé tartozám, a később történetekről nem referálhatok. Annyit azonban hallottam, hogy a víg kedély megmaradott az utolsó pillanatig, s hogy Znió-Váralján, hová a tagok egy jó része átrándult, az erdőrende-

zései ügyek hallgatni szerető vezetője saját jó szántából toasztot mondott. Ez pedig már jelent valamit. Ezután ítélve, kár volt ott nem lenni, mert ha szakszempontról tekintjük a dolgot, a közalapítványi erdők jelentékeny nemzetvagyont képeznek s a haltenyésztés nagy közgazdasági fontossággal bír. Ezt most az egyszer elmulasztottuk megnézni, szakismeretünk hézagos marad. Majd helyrepótoljuk máskor. Tehát
 viziontlátásig — ha élünk — a jövő évben.

Sélli.

Műszótárunk ügyében.

A műszótár szerkesztő bizottsága f. hó 18-án ülést tartott s megállapította a további eljárás módját. A bizottság tagjainak meggyőződése azonban az, hogy csak akkor fogunk megfelelő eredményre jutni, ha a nyelv őseredeti forrásából, a nép nyelvéből meritünk.

Tettünk már erre kísérletet eleget, közre is működött nem egy szaktársunk e jó eredmény elérésére — mit bizonyítanak az „Erdészeti Lapok“ hasábjain „Adatok az erdészeti műszótárhoz“ című cikkek — de még távol vagyunk attól, hogy rá akadunk volna műnyelvünk kincses forrására.

Talán nem jól fogjuk meg a dolog végét!

Nem tudjuk megszólaltatni az erdő munkásait!

Vegyünk példát a „Magyar Halászat Könyve“ íróján.

„A kutatásban a dolog természetéhez alkalmazott saját módszerem szerint jártam el; keveset támaszkodtam ajánlásra és vezetésre; inkább halásznati, különösen horgásznati ügyességben bizva, egyedül iparkodtam halászok közé keveredni, hogy fogásaikat meglessem, a szerszámjórát kitanuljam; s csak ott a hol tisztán szógyűjtés járta, használtam rosz fülem he-

lyett megbízható embert, de a kérdéseket mindig magam intéztem.“ (I. kötet 6. lap.)

Hogy járt el a kérdések intézésénél, azt leírja az I. kötet 418, 419. lapján. Először megmutatta a halászoknak, hogy ért a dologhoz; azután a szerszámok egyes részeit nevezte meg, a hogy azt tudta, előrebocsátván: „ha nem jól mondom, igazítsanak rám“.

Az erdésznek, ki folytonosan érintkezik az erdei munkásokkal, csak beszéltetni kell azokat, különösen az öregeket, s ha fülét nyitva tartja, sok olyan szavat fog hallani tőlök, a melyek nincsenek megírva a könyvekben. De résen is legyen ám! Minden kissé szokottas szó értelmét kutassa és jegyezze fel rögtön.

„Micsoda fa ez? Fenyő fa. De amaz ottan másféle mint ez. Az urak így nevezik. Azt én jól tudom; hanem azt mondják, nem az annak az igazi neve, hanem a mint a paraszt emberek nevezik.“ A fiatalok már elfeledték, de az öregek még tudni fognak róla. Ha az egyik nem, talán tudni fog a másik, s ők magok is fogják keresni, mert tudni kell azt, hogy maga a nép is érdeklődik a nyelv iránt.

Mit keressünk?

A növények régi neveit, a szerszámokét, azok használatánál alkalmazott kifejezéseket, a hely és dülő neveket, melyek gyakran foglalkozások után kereszteltettek.

Álljunk szóba a szántó-vető emberrel, a fát feldolgozó mestereberekkel, kiknek foglalkozása némely dolgokban összeesik a miénkkel. A szekér részeinek megnevezése talán alkalmazható lesz a fűrész rönköt, szálfát vivő szekérré; a molnár pedig vízi építkezéseink és vízi műveink ős-mestere.

Azok, a kik közvetlenül velünk dolgoznak, azok nem igen fognak fáradságunkért megjutalmazni; azok már eltanulták a mi rossz szavainkat. Fájdalom, a magyar hamar megtanulja az

idegent is, a rosszat is. Azokkal álljunk szóba, a kik még jágernak hívják az erdészt, vagy egyáltalában hírét sem hallották. Bennt a hegyek között, az erdők közepén lakó nép s mesteremberei: a kádárok, bognárok vagy kerékgyártók, a molnárok, asztalosok, csószók, pásztorok, orvvadászok (az ördögnek is kell egyszer gyertyát gyújtani) sokszor oly kifejezésekkel fognak meglepni, hogy ha meg nem vetjük a szót, egész kincs-halmazt gyűjthetünk egybe, vagy az ismert szavaknak oly mellék értelményeivel ismerkedünk meg, melyekből műnyelvünk megalkotható lesz a nélkül, hogy új szavak faragására kellene vetemednünk.

A bizottság minden, bármily jelentéktelennek látszó szó beküldését szívesen és köszönettel fogadja. A küldemények az orsz. erdészeti egyesület titkári hivatalához intézendők, Budapest, Alkotmány-utca, Erdészeti Egyesület székháza.

Illés.

A 1887-ik évi erdészeti államvizsgák.

A folyó évi erdészeti államvizsgák október 17. és november 22-ike közt tartattak meg. A vizsgáló bizottságban Bedó Albert országos főerdőmester és ministeri tanácsos elnöklete alatt Belházy Emil és Sóltz Gyula m. kir. főerdőtanácsosok mint vizsgáló biztosok és Hoffmann Sándor m. kir. főerdőtanácsos mint vizsgáló biztos és jegyző vettek részt.

A vizsga letételére összesen 86-an kértek engedélyt. Ezek közül 72-nek a kért engedély feltétlenül, 9-nek pedig feltétlenül megadatott, 5 folyamodó pedig kérelmével elutasított. Tényleg a vizsgára 75-ön jelentek meg.

Az írásbeli vizsga október 17 és 18-án tartatott meg az országos erdészeti egyesület nagy és kis termében, mely

alkalommal az országos erdészeti egyesület és a selmeczi m. kir. erdőakadémia által felterjesztett 6—6 írásbeli kérdés közül a következő hat kérdés tüzetett ki megoldásra :

I. Kérdés. Valamely dombos vidéken 300 holdnyi tölgyerdő pusztult el, a gondatlan szálalás és folytonos legeltetés miatt. Most alig van holdanként 20 előregedett tölgyfa, sőt $\frac{1}{4}$ —2 holdig terjedő területeken csak egyes nyirfák és tövis bokrok.

A talaj a tölgy tenyésztésére még alkalmas. Az üzemtervben ki van mondva, hogy az egész terület 10 év alatt kihasználható és beerdősítendő. Hogy eszközölné ezt vizsgáló a legcélszerűbb módon, a hol a tuskó- és gyökérortás ki van zárva, és miképen ott, a hol az alkalmazható?

II. Kérdés. Számítsa ki vizsgáló, hogy mekkora állandó csemetekertre van szüksége, ha a folyó vágások s más beerdősítendő területek beültetéséhez évenként 100.000 db három éves luczfenyő, 10.000 db 2 éves erdei fenyő és 10.000 db két éves vörösfenyő csemetét kell kiültetnie.

A kiszámítás megokolására leírandó a csemeték nevelésének módja is.

III. Kérdés. Mely tényezők folynak be a fák a hasadékonyságára? módjában áll-e az erdőgazdának ezen műszaki tulajdonság fokozódását elősegíteni?

Általánosságban milyen sorrend állítható fel főbb faneimeink között a hasadékonyság tekintetében?

Miőn alapokon lehet következtetni a fák hasadékonyságának kisebb vagy nagyobb mértékére?

IV. Kérdés. Vizsgálattevő írja le az erdei legeltetés gyakorolhatóságának feltételeit, valamint előnyeit s hátrányait erdőgazdasági szempontból.

V. Kérdés. Három község volt urbéres közönsége meggyezett abban, hogy a számukra erdőilletőség fejében külön-

külön kihasított, de határos erdőbirtokukat ezentul együttesen fogják kezelteni oly módon, hogy minden egyes község az egyesített erdőbirtok évi tiszta jövedelméből erdőbirtoka jelen értékének arányában részesüljön.

A 40 éves fordában kezelendő elegyes tölgy- és bükk-sarjerdőkben tejesített felmérési és becslési munkák alapján a részletes állableírás a következő adatokat tartalmazza :

Osztag szám	Terület kat. holdakban	Talaj és altalaj	Fekvés és hajlás	Fanem	Termő- helyi osztály	Kor	Zárlat
A. K ö z s é g.							
1.	40	Elég mély agyagos	D. 15—20	Tölgy- és	I.	10	0·9
2.	50	homok	D.-N. 5—10	bükk	II.	35	0·8
B. K ö z s é g.							
1.	70	Elég mély agyagos	D.-K. 5—20	Tölgy- és	I.	20	1·0
2.	30	homok	K. 10—20	bükk	II.	30	0·7
C. K ö z s é g.							
1	60	Elég mély agyagos homok	É.-Ny. 10—15	Tölgy- és bükk	I.	40	0·8

Együttal megállapítottatott, hogy a fatömegből :

1. a 31—40 éves állabokban hasábfára 20⁰/₀, dorongfára 70⁰/₀, galyfára 10⁰/₀;

2. a 16—30 éves állabokban dorongfára 70⁰/₀, galyfára 30⁰/₀;

3. az 1—15 éves állabokban dorongfára 20⁰/₀, galyfára 80⁰/₀ esik;

4. A hasábfá 2 frtnyi, a dorongfa 1·4 frtnyi és a 0·5 frtnyi tóárral m³-enként értékesíthető.

5. A talaj értéke holdanként az I-ső termőhelyen 10 frtra, a II-ik termőhelyen 8 frtra tehető.

6. A kezelési költség és adó együttvéve holdanként 0.8 frttal számítható és

7. „Erdőművelési“ költség fejében kiadatik az évi vágás-területen holdanként 2 frt.

Mily összegben állapítaná meg vizsgátevő, mint szakértő :

1. az egyes községek erdőbirtokának értékét;

2. az egyesített terület tiszta jövedelmét az első használati évre azon feltétel alatt, hogy a térszakozás szerint kihasználható terület a 40 éves osztásban hasított ki;

3. az egyes községeket a tiszta jövedelemből megillető járulékot.

VI. Kérdés. Hol és általában mily kiterjedésben fordul elő jelenleg Magyarországon a vörösfenyő? Forognak-e fenn fontosabb érdekek, melyek ezen fanem további elterjedését kívánatosá teszik, ha igen, mely vidékeken és milyen termőhelyi viszonyok között tartja azt vizsgát tevő kivihetőnek és czélszerűnek?

Mily módon lehet a vörösfenyőt, a hol előfordul, fentartani és szaporítani, a hol pedig nem található, ott nagyobb mértékben megtelepíteni.

A szóbeli vizsgák október 20-án vették kezdetüket és november 21-én fejeztettek be. A 75 vizsgázó közül 4 jelesen, 11 jól, 38 kielégítően képesítettnek és 22 nem képesítettnek találtattak. Az eredmény, mint e számokból kitűnik, nem valami megnyugtató, mert míg a középszerűnél jobb osztályzatok az összesnek alig 20⁰/₀-át képezik, addig azoknak száma, kik nem találtattak az erdőgazdaság önálló vezetésére képesítettnek s így oklevelet sem nyertek, majdnem 30⁰/₀-ra megy. Szolgáltatnak e számok komoly figyelmeztetésül azokra nézve, kik jövőben szándékoznak az államvizsga oklevelét megszerezni!

Az 1887. évi erdőőri szakvizsgák.

(Folytatás és vége.)

XI. Szombathelyen.

A nagyméltóságu földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministerium folyó évi 40.778. szám alatt kelt magas rendelete folytán, az erdőőri szakvizsga Szombathelyen október hó 10., bezárólag 15. napjain tartatott meg.

A vizsgáló bizottságba Simenszky Kálmán kir. erdőfelügyelő elnöklete alatt Blaschek Ede és Hajós Gyula, hercegi urad. erdőfelügyelők mint bizottsági tagok, és Dömötör Tihamér kir. alerdőfelügyelő mint póttag küldettek ki.

A szakvizsga letételéért a szombathelyi kir. erdőfelügyelőséghez 34 egyén nyújtott be kérvényt, kik a vizsgálati engedélyt valamennyien megkapták; egy azonban közülök nem jelent meg, egy pedig az írásbeli vizsga kezdete előtt vizszalépett.

A vizsgázók közül az erdőtörvény 17. §-ának rendelkezése alá tartozó erdőbirtokosoknál szolgál összesen 27, az állam közvetlen felügyelete alatt nem álló erdőbirtokosoknál 3, és jelenleg állomás nélkül van 2 egyén. A jelentkezők nagy számából kitűnik, hogy különösen az állam közvetlen felügyelete alá tartozó erdőbirtokosok igyekeznek erdőőreikkel az 1879. évi XXXI. tv.-czikk 37. §-ának c) pontjában előirt minősítési kelléket is megszereztetni.

Írásbeli kidolgozásra a következő három kérdés adott fel:

I. Ha meg van bizva egy erdőrészben termett tölgymakk felszedetésével, és következő tavaszig való megőrzésével, írja le részletesen, miként fog eljárni?

II. Mily fekvésű és mily talajon lévő erdőkben tiltja az erdőtörvény a tuskó- és gyökérirtást, és mely okból? Továbbá, mely erdőkben van tiltva a tarvágás és az alom-gyűjtés?

III. Valamely bükkszálerdőben a tiltott alomszedés egy hegyoldal oly területén eszközöltetett, melynek alakja leginkább megközelíti a ferdényt. Feltéve, hogy a ferdénynek párhuzamos oldalai közül az egyiknek hossza 150.5, a másikénak 80 öl, a ferdény magassága pedig 47 öl; feltéve továbbá, hogy 80 □ öl terület adott egy szekér almot, és hogy egy szekér alomért 1 frt 50 kr kártérítés fizetendő; kérdés, hány szekér alom gyűjtetett, és mily összeget teend a kártérítés egészben.

Az írásbeli kérdéseket a vizsgázók egy része jól oldotta meg, mások azonban csak felületesen s különösen a mennyiségtani kérdés megfejtésénél nagymérvű ingadozás volt tapasztalható.

A szóbeli vizsgánál a kérdések az „Erdőőr“ című szakmunkában foglaltak figyelembe vétele mellett, azon ismeretekre terjedtek ki, melyek az „Erdővédelem“, „Rovartan“, „Erdőhasználattan“, „Erdőművelés“, „Növénytan“, „Mennyiségtan“-ból, továbbá az „Erdő- és vadászati törvények“-ből, a műszaki segédszemélyzettől a mai viszonyok között megkivántatnak. Az írásbeli dolgozatokat és szóbeli feleleteket egybevetve, a vizsga eredményét alig lehet kedvezőnek mondani, a mennyiben a vizsgázók közül 2 kitűnően, 9 jól és 17 kielégítően alkalmasnak találtatott, 4 pedig a vizsgát nem állotta meg.

Dömötör Tihamér,
kir. alerdőfelügyelő.

XII. Nagy-Szebenben.

Az erdőőri szakvizsga N.-Szebenben, ezuttal először, a megyeház nagytermében, folyó évi október hó 10. és 11-ik napján tartatott meg.

A vizsgáló bizottságban Abrudbányay Béla m. k. erdőtanácsos elnöklete alatt Binder József Szeben városi erdőmester és boori lovag Bömches Frigyes k. alerdőfelügyelő vettek részt.

A vizsgára bocsátásért összesen 7 egyén folyamodott s ezek közül 6-an nyertek engedélyt, egy azonban a vizsgára nem jelent meg.

Az 5 vizsgáló közül egy városi, kettő községi, egy a hétbirósági uradalmi erdőkben van alkalmazva; egy pedig jelenleg szolgálaton kívül áll.

A vizsgáló biztosok által megállapított és kidolgozásra feladott három írásbeli kérdés a következő volt:

I. Hány üzemmódot különböztetünk meg az erdőkezelésnél és melyek azok?

Melyek azon fanemek, melyek kizárólag csak egy bizonyos üzemmódban kezelhetők, s melyik ezen üzemmód?

Miben áll a gyérités vagy áterdőlés? mikor van ennek ideje s mit kell ezen vágásnál főleg szem előtt tartani?

II. Őrjárata alkalmával egy legeltetési tilalom alatt levő vágásban nagy juhnyáját talál az erdővéd ismeretlen pásztor őrzése alatt, hogy fog eljárni és miképen fogja beírni ezen esetet az erdőkihágási naplóba, ha kivehetőleg már régóta legeltek ezen a helyen a juhok és nagyobb mérvű kárt okoztak?

III. Valamely erdőben egy négyszög alakú tisztás kerül beerdősítés alá, melynek egyik oldala 398 öl, a másik derékszögben álló oldala pedig 162 öl.

Mekkora ezen tisztásnak a területe kataszt. holdakban és négyszög öleekben kifejezve;

hány darab fenyőcsemete szükséges annak beültetésére, ha a jóváhagyott rendszeres üzemterv rendelkezése szerint, négyes hálózat 6 lábnyi sor- és csemetetávolság alkalmazandó?

Az írásbeli vizsga eredménye, a vizsgázók nagyjából hiányos elméleti előképzettsége miatt, általában véve közepesnek mondható, de egybevetve az írásban adott feleleteket a szóbeli feleletekkel, melyek a gyakorlati életben előforduló teendőkre és az „Erdőőr“ című szakkönyvben foglaltakra vonatkoztak, egy vizsgázó kitűnően alkalmasnak, kettő jól alkalmasnak s kettő kielégítően alkalmasnak találtatott.

Megjegyzendő, hogy a kitűnően minősített vizsgázó Ausseban végezte tanulmányait és már több év óta áll szolgálatban, mint erdőőr.

A vizsgálat alkalmával hallott feleletek és szolgálat közben szerzett tapasztalatokból ezen vidék ismerője azt a következtetést vonhatja le, hogy jó akaratban nincs hiány az erdőőri személyzetnél, de a kellő iskolázottság hiányzik, főleg a hivatalos magyar nyelvet igen kis mértékben bírják a vizsgázók. Ezért igen kívánatos volna, ha egy hivatott szaktárs magára vállalná, az „Erdőőr“ című szakkönyvnek német és román nyelvre való lefordítását. Egy ilyen könyvből nem csak sokan tanulhatnának és készülhetnének elő a vizsgára, hanem a román nép alsóbb rétegeibe is behatolna némi erdészeti ismeret és szeretet az erdő iránt.

Nagy-Szeben, 1887 évi november hó végén

Binder József,
városi erdőmester.

A fapiacsról.

Budapest, decemberber hó 20.

(B.) Az általános üzleti viszonyoknak különben sem kedvező helyzetéhez a lehető legkedvezőtlenebb valami, a minket közvetlenül fenyegető háboru veszélye csatlakozott, s ha ez az erdőbirtokosra a folyó téli időszakban nincs is oly azonnal érezhető súlyos hatással, mint az év más szakában, azért mégis megveszi díját, mert nem csak megrontja a kereskedésnek eddigi korlátolt forgalmát, de a jövő tavaszi üzletet is bénítja, még háboru elmaradása esetében is.

Egyetlen biztató, a mi a faüzletre ujabban történt, az olasz kereskedelmi szerződés megkötése, mely a faanyagok vámmentes bevitelét 4 évre, s ha 1890. év végével fel nem mondatik, akkor 1897. év végéig biztosítja. Így tehát az utóbbi években Olaszország felé mindig emelkedő fakivitelünk az odavaló kereskedés gondos felkarolása mellett a következő 4 év alatt igen tetemes fejlődést nyerhet.

A tűzifaanyagok kelete az ország sok részében nem kielégítő, s a szeszgyártásnak és több más iparágak pangó helyzete ez anyagok készletében nem egy helyt okozott tömegtorlódást, úgy hogy most már, midőn az üzlet javulása reményében a rendes folyó vágatásokat teljesíteni kell, a még mindég tartó lanyha időjárás is nyomasztólag hat; pedig ez anyagok ára legtöbb helyt s magán Budapesten is már annyira olcsó, hogy még azoknak is alig fizetheti ki magát a kőszénnel való fűtés, kiknél, az egészségre és ideges főfájásokra való tekintet mellőzhető lévén, kevésbbé szükséges arra gondolni, hogy szobájuk levegőjének jóságát fával való fűtéssel óvják.

A vasuti talpfák kelendősége sem mondható valami előnyösnek, jóllehet a jó tölgy talpfa eléggé becses és nagy bővében sincs, de azért, mert a vasutak szükségleteik fedezé-

sénél csak a legnélkülözhetlenebbre szorítkoznak, a pénzt szükségelő kereskedők kénytelenek nyomottabb árakkal is, mint például a rendes tölgy talpfáért, 1 frt 20 krral is megelégedni.

A lejáróban lévő 1887. év, faüzleti tekintetben, nem mondható ugyan valami jónak, de egészben véve el kell ismerni róla, hogy még a türhetők sorához tartozik!

Egészben véve nem biztató kilátások között zárjuk be ez évi tudósításaink sorát, de óhajtjuk, hogy a jövő év kezdetén és végén is jobbal szolgálhassunk, s hogy a most elmuló év a jövendőkhöz hasonlítva, mindég a rosszabb jelölést kapja!

K ü l ö n f é l é k.

Kitüntetések. Személyem körüli magyar ministerem előterjesztése folytán, Laitner Elek erdőfelügyelőnek, ezen minőségében szerzett érdemei elismeréseül, Ferencz József-rendem lovagkeresztjét adományozom.

Kelt Bécsben, 1887. évi november hó 6-án.

Ferencz József, s. k.

Orczy Béla, s. k.

Földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi magyar ministerem előterjesztésére, Szécsi Zsigmond selmezbányai erdőakadémiai tanárnak díjmentesen az erdőtanácsosi, Alberti Gusztáv nyugalmazott főerdésznek pedig az erdőgazdaság terén szerzett kiválóbb érdemei elismeréseül, az erdőmesteri czimet és jelleget adományozom.

Kelt Bécsben, 1887. évi október hó 24-én.

Ferencz József, s. k.

Széchényi Pál, s. k.

Általános mű-, ipar-, termény- és állatkiállítást rendeznek jövő évi augusztus 12-től szeptember 9-éig Pécs sz. k. város és Baranya vármegye pártfogása alatt Pécsen. E kiállításon az erdészet az V. csoportot képezi, hol a csoportbeosztás szerint erdőtermények, erdészeti iparkészítmények, erdőművelési eszközök, erdei fanemek, erdőműszaki munkálatok és az erdőgazdaság melléktermékei, félgyártmányok, iparfa faszén, erdészeti nevezetességek és különlegességek, vadászati eszközök, vadak kitömött állapotban, agancsok, a szakirodalom termékei stb. állíthatók ki. A kiadott program szerint a mezőgazdaság, borbélyzat, erdészet, bányászat és általában az őstermelés köréből eredetileg csak baranyavármegyei tárgyakat szándékoztak elfogadni, utóbb azonban ezt a határozatot megváltoztatták s most — mint a végrehajtó bizottság értesít — olyan mezőgazdasági terményeket, melyek specialitást képeznek, valamint az őstermelés terén eszközölt új kísérletek eredményeit és a gazdasági ipar újabb el nem terjedt czikkeit, az ország bármely részéből elfogadják.

A kiállításra azzal a megjegyzéssel hívjuk fel e lapok olvasó közönségének figyelmét, hogy az esetleg érdeklődők a kiállítás szabályzatát és a szükséges bejelentő ivateket az országos erdészeti egyesület titkári hivatalánál is megszerezhetik.

(F. A.) **A csemeték megvédése a vadak lerágása ellen.** Schercz főerdész tapasztalata szerint, a kiültetett 3—4 éves csemetéket könnyen megvédhetjük a vad lerágása ellen, ha azok csúcshajtásait egy kis csepüvel lazán befedjük.

Nevezett főerdész állítása szerint $1/2$ kg csepüvel egy munkás naponként körülbelül 2000 drb csemetét fedhet be, ezen óvszer alkalmazása tehát jutányossági szempontból is ajánlható.

Állítólag még jobb eredményt lehet elérni a csepüvel akkor, ha azt felhasználás előtt trágyalébe áztatjuk és azután kiszáritjuk. („Forstw. Centr“.)

(Cs.) Egy czirbolyafenyő növekvési menetéről a következő érdekes adatokat közli a „Schweizerische Zeitschrift für das Forstwesen“ :

kor,	mag,	átmérő 1. ₃₀ m mag.,	kőbtart.,	alakszám,	átl. növ.,	folyó növ.,	
130	12.5	27.1	0.2884	0.400	0.0022	.	} kéreg n é l k ü l
150	14.0	29.7	0.4070	0.415	0.0027	0.0059	
170	16.0	31.0	0.5026	0.419	0.0029	0.0048	
190	17.0	31.8	0.5939	0.440	0.0031	0.0045	
210	18.0	33.5	0.6974	0.433	0.0033	0.0052	
230	18.5	35.5	0.8349	0.478	0.0036	0.0069	
250	19.0	37.0	1.0052	0.495	0.0040	0.0085	
270	19.5	38.6	1.1549	0.503	0.0043	0.0075	
290	20.0	40.8	1.3136	0.502	0.0047	0.0079	
310	20.5	43.0	1.4736	0.495	0.0048	0.0080	
330	21.0	45.0	1.6234	0.486	0.0049	0.0075	
350	21.5	45.4	1.7406	0.500	0.0050	0.0058	
370	22.0	46.0	1.8653	0.504	0.0050	0.0062	
390	22.2	48.0	1.9936	0.496	0.0051	0.0064	
390	22.2	52.0	2.2030	0.468	0.0054	kéreggel.	

Ez a czirbolyafenyő 1850 m tengerfeletti magasságban, meredek északi hegyoldalon nőtt fel. A talajt granittörmelék, az altalajt pedig a chloritpala képezi, a mely helyenként oszlopos serpentinnel a felszínre kerül. A fa magas kora daczára teljesen egészséges volt, koronája még erőteljes fejlődésre mutatott. A fennebbi adatokból kitűnik, hogy 1. az átlagnövedék csak a 400-ik éven túl érte volna el a maximumot, 2. hogy a folyó növedék a 400-ik évben még mindig nagyobb, mint a 200-ik évben, s legnagyobb volt a 240-ik évben.

(F. A.) Karinthia erdőállamánya 456.871 ha-t tesz ki, vagyis a tartomány összes termékeny területének 48⁰/₀-át.

Az új kataster felvételei alapján 1880. év óta az erdők kiterjedése 63.192 kat. holddal és az erdők tiszta jövedelme 202.639 frtról 539.388 frtra szaporodott, a holdankénti adó pedig 28 krról 68 krra emelkedett.

Az erdőterületből, 25.008 *ha* az állam, 169.000 *ha* a nagybirtokosok, a többi pedig a községek és kisbirtokosok tulajdonát képezi. A fanemek közül leginkább a tűlevelűek vannak elterjedve s ezek között főhelyet a lucz foglal el, míg a lomblevelűek közül leginkább a bükk válik ki. Az évenkénti, körülbelül 1,083.731 m^3 kitevő fahozamból, (65⁰/₀ tiszta kihozatal mellett) mintegy 704.425 m^3 faszén égettetik s tűzifa gyanánt mintegy 90.000 m^3 használtatik fel. A fahozam legjelentékenyebb része tehát fűrészárúvá dolgoztatik fel, a mely célra körülbelül 800 kisebb-nagyobb fűrész tartatik üzemben. („Oestr. Forstzeitung“.)

(*F. A.*) **Óriás tölgy** áll az Elblingtől (Kelet-Poroszország) két mértföldnyire fekvő Kadien nevű lovagbirtokon. A hatalmas törzs átmérője 9.₃₆ *m*, belseje odvas, és az oduban harminczöt (11—12 éves) gyermek kényelmesen elhelyezkedhetik. Ez az európai óriás még él és elég jól diszlik. (Forstw. Centralblatt“.)

Magyar termésű erdei fenyőmag. Szepesvármegyében Leibczon Jóni Otto kereskedőnek szakszerűen berendezett fűtött magfejtője van. Termel lucz-, vörös- és erdei fenyőmagot.

A vörösfenyő magja jobb a bécsujhelyinél, mert 35—40⁰/₀ csirázóképességgel bír, míg utóbbi 30—35⁰/₀-al. Ennek oka állítólag az lenne, hogy bécsujhelyi magfejtőkben gőzzel járatták meg a tobozokat, a gyanta felolvasztása kedvéért, minek következtében ugyan a tobozok jobban és könnyebben nyílnak fel, de a mag csirázóképesességéből veszít.

Az erdei fenyőmagot Jóni a budapesti állami vetőmagvizsgáló állomás által megvizsgáltatta és a vizsgálati értesít-

vényt (3427. sz.) nekem eredetiben bemutatván, közlöm az adatokat.

28 nap alatt csirázdott 79⁰/₀, 33 nap alatt 83.₅⁰/₀, 1000 szem mag súlya 6·501 g, 1 kg-ban van 153.800 szem mag.

Eszerint a szepességi erdei fenyőmag az apróbb szeműek és kitűnő csirázdóképességűek közé tartozik, minekfolytán azt teljes megnyugvással ajánlom a magyar csemetenevelők figyelmébe annál inkább, mert ha a magyar termény jó eredményel vetekedik a Külfölddel, figyelmet érdemel még azért is, hogy termelése magyar munkásoknak nyújt keresetet, a mi Szepesvármegyére nézve, a mely az ipar pangása folytán elszegényedik, közgazdasági szempontból is nagy fontossággal bír.

Illés.

(Cs.) **A Csehországban 1886-ban elejtett vadak mennyisége** hivatalos adatok szerint a következő: 1844 darab szarvas, 1520 dām vad, 10181 őz, 565 vadsertés, 393.949 nyúl, 19.091 tengeri nyul, 867 siketfajd, 4060 nyirfajd, 496 császármadár, 26.660 fáczán, 421.891 fogoly, 8521 fűrj, 4116 erdei szalonka, 1527 vízi szalonka, 238 vadlúd, 13624 vadkacsa, 2679 róka, 2377 nyest, 7981 görény, 275 vidra. 224 borz, 1232 mennyét, 81 fülesbagoly, 33.761 vércsefélék, s végül 14.923 szarka és varju.

Változások az erdészeti szolgálat körében. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister a következő erdő-tiszteteket nevezte ki:

I. A kincstári erdők kezeléséhez.

Erdőrendezőkké: Csiby Lőrincz II. osztályu erdőrendezőt I. osztályu erdőrendezővé a lugosi erdőigazgatóság-hoz; Csipkay János erdészt II-od osztályu erdőrendezővé a nagybányai főerdőhivatalhoz;

ellenőrző főerdészsze: Bélai József kezelő főerdészt az orsovai erdőhivatalhoz;

kezelő főerdészekké: Szarvassy Alajos erdészt, az orsovai erdőhivatalhoz; Tavasy Gyula erdészt, a máramaros-szigeti erdőigazgatóságához; Harczér János erdészt, a soóvári erdőhivatalhoz és Simon Gyula járási főerdészt, a sepsi-szent-györgyi erdőgondnoksághoz;

erdészekké: Urbanovszky Béla erdőszámvivőt, a máramaros-szigeti erdőigazgatóságához; Oberrecht Béla erdészjelöltet, a soóvári erdőhivatalhoz; Orosz Antal erdészjelöltet a szászsebesi erdőhivatalhoz; Környei Ferencz erdészjelöltet, a turdonsini erdőgondnoksághoz; Márton Sándor és Sztokosza Gyula járási erdőgondnokokat, a zala-eger-szegei erdőgondnoksághoz; Várnay Sándor és Sümegh Ignác járási főerdészeket, a sepsi-szent-györgyi erdőgondnoksághoz;

faraktártisztté: Székely József erdészjelöltet, a soóvári erdőhivatalhoz;

erdészjelölteké a következő I. osztályu erdőgyakornokokat: Lehoczky Aladárt, a nagybányai főerdőhivatalhoz; Somogy Lajost, a besztercebányai erdőigazgatóságához; Borköles Józsefet, a gödöllői erdőhivatalhoz; Payer Sándort, az ungvári főerdőhivatalhoz; Gréger Gézát, a soóvári erdőhivatalhoz; Temesváry Bélát, a besztercebányai erdőigazgatóságához; Lehoczky Jánost, az orsovai erdőhivatalhoz; Balaton Antalt, a soóvári erdőhivatalhoz; Kovács Aladárt, a lugosi erdőigazgatóságához; Kremnitzky Aladárt, a kolozsvári erdőigazgatóságához; Pálka Gyulát, a lippai főerdőhivatalhoz;

I. osztályu erdőgyakornokokká a következő II. osztályu erdőgyakornokokat: Bodor Gyulát, az ungvári főerdőhivatalhoz; Ferencz Gyulát, a kolozsvári erdőigaz-

gatóságához; Ballás Ákost, a besztercebányai erdőigazgatóságához; Ratkovszky Károlyt, a máramaros-szigeti erdőigazgatóságához; Gründl Gyulát, a bustyaházai erdőhivatalhoz; Rappensberger Andort, a besztercebányai erdőigazgatóságához; Páll Miklóst, a kolozsvári erdőigazgatóságához; Göldner Józsefet, a lipótvárosi főerdőhivatalhoz; Zsivánovics Zsivát, a zsarnóczai erdőhivatalhoz; Weress Sándort, a máramaros-szigeti erdőigazgatóságához;

II. osztályu erdőgyakornokokká a következő végzett erdőakadémiai hallgatókat és műszaki díjnokokat: Pajer Istvánt, a bustyaházai erdőhivatalhoz; Borsiczky Gyulát, a csikszeredai erdőhivatalhoz; Fűzy Zoltánt, a lipótvárosi főerdőhivatalhoz; Fischl Józsefet, a lugosi erdőigazgatóságához; Neógrády Kálmánt, a szászsebesi erdőhivatalhoz; Benedek Albertet, a besztercebányai erdőigazgatóságához; Fekete Jánost, a bustyaházai erdőhivatalhoz; Napholcz Jenőt, a lippai főerdőhivatalhoz; Maté Ambrust, a csikszeredai erdőhivatalhoz; Sekulić Vladimirt, a zágrábi erdőigazgatóságához; Simatović Jánost, az otočaci erdőhivatalhoz; Pitroff Kornélt, Zeé Gyulát, Dianovszky Pált és Thuránszky Bélát, a vinkovcei főerdőhivatalhoz.

II. A kir. erdőfelügyelőségekhez.

I. osztályu alerdőfelügyelőkké a következő II. osztályu alerdőfelügyelőket: Hangay Gézát, a győri erdőfelügyelőséghez; Máriássy Mátyást, a kassai erdőfelügyelőséghez;

III. osztályu alerdőfelügyelőkké: Bodor Jenő segédrendező, a turóc-szent-mártoni erdőfelügyelőséghez; Laukó Sándor püspöki uradalmi erdőmestert, a besztercebányai erdőfelügyelőséghez.

III. A selmeczi m. kir. erdőakadémiához.

Tanárséggé: Schlachta László erdőgyakornokot.

IV. A kincstári erdőszámvevőséghez.

I. osztályu erdőszámtiszté: a következő II. osztályu erdőszámtisztét: Ghiczey Lászlót, az orsovai erdőhivatalhoz; Njegován Miklóst, a zágrábi erdőigazgatóságához;

II. osztályu erdőszámtiszté: Szilágyi József
III. osztályu erdőszámtisztét, a máramaros-szigeti erdőigazgatóságához;

III. osztályu erdőszámtiszté: Krizsán Mihály erdőigazgatósági díjnokot és Mátics Miklós joghallgatót ideiglenes minőségben az otočaci erdőhivatalhoz.

Az „Erdészeti Zsebnaptár“ 1888-ik évi folyama megjelent. Ára ugyanaz mint a megelőző években: egyesületi tagok részére 1 frt, mások részére 1 frt 50 kr. Megrendelhető postautalvánnyal, vagy utánvételes elküldéssel az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál. Miután a postai szállítás költségeit a megrendelő viseli, czélszerű, ha egy és ugyanazon helyen lakó szaktársaink a közösen szükségelt példányszámot együttesen rendelik meg.

Magyarosodunk. Egyesületünk következő tagjai: Binder Rihárd, Bodnár-ra; Kofranek Gusztáv, Kovács-ra; Mixkovszky Károly, Murányira; Tabacsek József, Tavasra és Konczwald Dániel, Kende-re változtatták vezeték neveiket. Éljenek!

Erdészeti rendeletek tára.

Körrendelet valamennyi m. kir. erdőhatóságnak.

(Az erdészeti házi pénztáraknál működő ellenőrködő közegek teendőinek meghatározása tárgyában.)

54.935. szám. A házi pénztárak pénzkezelésére és az ellenőrködékre vonatkozó 1881. évi 595. sz. körrendeletem határozmányainak fentartásával és azok további kiegészítéséül rendelem, hogy ezentul minden egyes kincstári erdőhatóság házi pénztáránál, a fizető számvivő pénzkezelésére vonatkozó naplókat és egyéb számadási beadványokat az ellenzárlat teljesítésével megbízott tisztviselő vezesse, ki a helyes vezetésért szavatol.

Ebből kifolyólag úgy a napló, mint egyéb számadási beadvány, valamint a házi pénztár által átvett pénz- vagy értékösszegekről kiállított elismervények (nyugták) jövőre nem csak a fizető számvivő, hanem az ellenőrködő tisztviselő által is alirandók.

A fizető számvivő által az általa kifizetett és bevett összegekről külön feljegyzés (Strazza) vezetendő, mely azonban csakis a fizető számvivő saját használatára szolgál és számadási beadványt nem képez.

Az ezen rendeletek értelmében szükséges intézkedések az erdőhatóságok által haladéktalanul megteendők.

Budapest, 1887. november 24-én.

A minister megbízásából :

Bedő.

Körrendelet valamennyi kir. erdőfelügyelőségnek.

(Állami sorsjegyeknek elárúsításra való meg nem küldése tárgyában.)

62.843. szám. A m. kir. pénzügyminister ural egyetértőleg értesitem, miszerint tekintettel arra, hogy a kir. erdőfelügyelőségek személyzete csakis egy vagy két egyénből áll, s állomásaik székhelyén különben is csak keveset tartózkodnak, a m. kir. pénzügyminister ur folyó évi 65.047. számú rendeletével intézkedett az iránt, hogy a kir. erdőfelügyelőségek részére állami sorsjegyek elárúsítás végett többé ne küldessenek.

Egyuttal megjegyzem, hogy ezen intézkedés a XIII. jótékony célú államsorsjátékra, melynek sorsjegyei időközben már szétküldettek, kiterjeszthető nem volt.

Budapest, 1887. december 7-én.

A minister megbízásából :

Bedő.

Körrendelet valamennyi kincstári erdőhatóságnak.

(A kincstári építkezésekhez szükséges faanyagok készletben tartása ügyében.)

61.635. szám. Tapasztalván azt, hogy a kezelési és üzleti építkezéseknél, még pedig úgy az új épületek felállításánál, mint a javításoknál, száraz faanyag hiányában gyakran kevésbé alkalmas anyagok használatnak fel, utasítom az erdőhatóságot, hogy az alább megnevezett faválasztékokból lehetőleg mielőbb tartalékkészletet szerezzon be s raktározza el ezen készletet a kerület kiterjedésének megfelelően választott egy vagy több helyen.

A tartalékkészlet mennyisége a következőképen lesz megállapítandó: mindenekelőtt számítsa ki a jelengi összes kezelési és üzleti épületeinél tényleg beépített alábbi faválasztékok mennyiségét hosszúság, illetőleg terület szerint, és számítsa át az ezen mennyiség egytized részét, mint tartalékkészletet a tényleges szükséglet, illetőleg az épületek egyes alkatrészeinek megfelelően hosszúsági és szélességi méretekkel bíró darabszámra. Megjegyeztetik, hogy a hosszúsági méretek megállapításánál főfigyelem lesz fordítandó arra, hogy a felhasználáskor az anyagnak lehetőleg csekély része menjen mint hulladék veszendőbe.

A készletben tartandó faválasztékok a következők: 1. szobapadozatokhoz szükséges, két áldott, bárdolt vagy fűrészelt 15 cm vastag ászokfák; 2. 3—4 cm vastag szobapadlók; 3. 10—15 cm vastag ajtótokok; 4. 8—10 cm vastag ablaktokok; 5. ablakok és ajtóvázakhoz szükséges 4—5 cm vastag padlók; 6. ajtóbélések és prémekekhez szükséges 2,5—3 cm vastag deszkák; 7. korlátfalak és csúcsfalakhoz való 2,5 cm vastag deszkák; 8. 20—25 cm vastag három oldalt bárdolt, vagy fűrészelt menyezet gerendák; 9. szokásos méretű zsindelek.

A fenebbiek szerint megállapítandó és beszerzendő anyagkészlet pontos nyilvántarthatása szempontjából utasítom továbbá az erdőhatóságot, hogy a készlet minden egyes darabját (a zsindeleynél minden 1000 drbot számláló rakatot) lehetőleg a homloklapon a beraktározás éve és havának megfelelő olajfestékes számokkal megjelöltesse, s azonfelül a hivatal bélyegzőjével lebélyegeztesse, a készletet pedig az illető számlatevők anyagszámadásában külön fejezet alatt, évszámok szerint elkülönítve, vezettesse.

Önként értetik, hogy ezen tartalékkészlet mindenkor, még pedig a felhasználás után azonnal kiegészítendő, s hogy csakis saját építkezéseinél vehető igénybe.

Utasitom végül az erdőhatóságot, miszerint a fenebbiek szerint kiszámítandó tartalékkészletről részletes kimutatást szerkesztszen és terjeszse fel mielőbb, valamint jelentse fel azt is, hogy a tartalékkészletet] mely helyeken és miként kívánja raktározni. — Budapest, 1887. december 8-án.

A minister megbizásából :

Bedő.

Körrendelet valamennyi kir. erdőfelügyelőségnek.

(A véderdő, futóhomokon és feltétlen erdőtalajon álló erdők fenntartásának biztosítása tárgyában.)

47.890. szom. Arról értesülvén, hogy az erdők fenntartása érdekében öemely vármegyékben nem tétettek meg mindazon intézkedések, melyeket ez irányban 1883. évi 36.016. számú körrendelettemmel elrendeltem, s hogy ennélfogva az erdőtvény életbelépte óta használatba vett erdők kellőképen nem ujittatnak fel, sőt némely helyekee a felujítás alatt lévő területeket s illetve a vágásokat is legeltetik; utasitom a kir. erdőfelügyelőséget, hogy — a mennyiben az eddig meg nem történt volna — hasson arra, miszerint fennebb idézett rendeletem a viszonyoknak megfelelő módon foganatosittassék, s illetve az erdők fenntartásának és felujításának hathatósabb biztosítása céljából szabályrendeletek alkottassanak.

Budapest, 1887. évi december hó 22-én.

A minister megbizásából :

Bedő.

Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések.

(1887. évi november hóban.)

Befizetés.	frt.	Befizetés.	frt.
Adriányi Arnold, kir. erdőfelügyelő	1	Darko Gábor, akad. hallgató	1
Apatini m. kir. erdőhivatal	10. ⁵⁶	Ercsényi Béla, m. kir. erdész	4
Áts János	4. ⁵⁰	Eröss Gyula, m. kir. erdőszámtiszt	2
Bócz Géza, m. kir. erdőgyakornok	4	Földmívelési minisztérium	28. ²⁰
Boglutz Béla, urad. erd. akad. hallgató	5. ⁵⁶	Br. Feilitzsch Arthur, kir. alerdőfelügyelő	1
Bucsányi József, végz. akad. hallgató	4	Förster Gyula, erdőgyakornok	3. ⁰⁶
Bona Marino, conti megyei főerdész	2	Florschütz Ede, urad. erdész	8
Balogh Dezső, m. kir. erdőgyakornok	9	Grill Károly, könyvkereskedő	1. ⁵⁰
Bélai József, m. kir. főerdész	2	Garlathy Kálmán, m. kir. főerdőrendező	1
Bustyaházai m. kir. erdőhivatal	28. ⁹¹	Gyöngyössy József, m. kir. főerdőr	4
Balogh Boldizsár	1	Gödöllői m. kir. erdőhivatal	16. ⁵⁶
Beszterczebányai erdőigazgatóság	5. ⁹⁵	Gyergyó-Szt.-Miklós község	9. ⁹⁵
Brezova város előljárósága	7. ⁷⁵	Garlathy Oszkár, m. kir. erdész	60
Czékus György, m. kir. erdész	10	Györke Károly, műszaki díjnok	8
Csik Imre, kir. alerdőfelügyelő	1	Homann Bálint, tisztartó	9. ⁰⁶
Csik-szeredai m. kir. erdőhivatal	3. ⁰⁶	Héczey Lajos, k. alerdőfelügyelő	8
Dobl Miklós, m. k. erdőszámgazgató	9	Hantos János, m. kir. erdőtanácsos	1
Demeczky Jenő, m. kir. erdőszámtiszt	9	Hudák Lajos, járási főerdész	6
Dernyei Antal, kir. erdőfelügyelő	4. ⁰⁶	Hajdu József, megyei erdőgyakornok	8
Drechsler Ignác, urad. erdész	8	Hauszner József, m. k. fizető számvivő	3
Doroszlai Adolf, m. kir. erdőtitkár	8		

Befizetés.	frt.	Befizetés.	frt.
Hoznek Gyula, ellenőrző erdész	1. ²⁰	Lehoczky Aladár, m. erdészjelölt	1
Hornyánszky Viktor	1. ⁵⁰	Lonkay Antal, m. kir. erdész	1
Helm Gyula, erdőrendező	1. ⁰⁶	Levy József	3
Horváth Béla, m. kir. erdész	8	Lugosi m. kir. erdőigazgatóság	33. ⁴¹
Himfy József	2	Liptó-ujvári m. kir. erdőhivatal	22. ³⁰
Hensch Emil, hercegi erdészsegéd	6	Lippai m. kir. főerdőhivatal	21. ⁰⁶
Havas Ágoston, urad. erdőmester	2. ⁵⁶	Laitner Elek, kir. erdőfelügyelő	8
Hárs István, járási főerdész	8	Ludmann Miksa	2
Horváth Lajos, m. kir. főerdész	6. ⁵⁰	Lendva-Nemphthi urad. főbérnökség	5. ⁷⁵
Jeschek Sándor, oklev. erdész	8	Liftner István	1. ⁵⁰
Janik Károly, főerdőhivatali járás	8	Liptó-ujvári erdőőri szakiskola	4. ⁵⁰
Kachelmann Valter, ur. erdészsegéd	100	Ledényi József	1. ⁵⁶
Kosztá Vilmos	10	Lesenyi Ferencz, m. kir. erdész	4
Kleiszl Gyula	5	Langhammer József, erdész	1
Kondor Vilmos, m. kir. erdész	1	Méhes Péter, uradalmi főerdész	8
Kaufmann Béla, m. kir. erdőgyakornok	8	Miskolczy János, m. k. erdészjelölt	1
Kasolczán Döme, urad. erdész	4	Müller Henrik, uradalmi erdész	2
Krajcsovits Béla, kir. alerdőfelügyelő	5. ⁶⁷	M.-szigeti m. kir. erdőigazgatóság	36. ⁴¹
Kostyénszky Béla, akadémiai hallgató	2	Mjázovszky Károly, m. kir. erdőrendező	5
Kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság	31. ⁵⁶	Nagybányai m. kir. főerdőhivatal	12. ⁰⁶
Kézdi-Vásárhelyi főszolgabírótság	4. ⁶³	Ifj. Nagl Otto, könyvkereskedő	3
Kőrös László, m. kir. erdész	4	Nadrági vasműtársulat	5. ³⁵
Kolosy Béla, akad. hallgató	8	Osztrák-magyar államvasut	6
Kormány Mihály, m. kir. erdőőr	1	Orsovai m. kir. erdőhivatal	22. ⁷⁰

	Befizetés. frt.		Befizetés. frt.
Okolicsányi Lajos, erdész	5	Schweitzer Antal, m. kir. erdőőr	5. ¹⁰
Oberrecht Béla, m. kir. erdészjelölt	11. ²⁰	Sopron város	7. ⁷⁵
Pavetics Ferencz, főerdész	8	Schusztek Mór, végz. akad. hallgató	1. ⁰⁶
Pilcz Otto, urad. főerd.	2. ⁵⁶	Szvboda Mihály	1. ⁵⁶
Pirger E. József, urad. erdész	4	Somkerekai Gusztáv, m. kir. főerdész	3. ⁰⁶
Papp János	1. ⁵⁶	Sztavats Norbert, ker. főerdész	4
Rónay Antal, m. kir. főerdőtanácsos	1	Sztanik Samu	5
Rosenthal H., egyenruhakészítő	24	Teuchmann József, m. kir. erdőőr	8
Rózsay Rezső, m. kir. erdőrendező	8	Törzs Kálmán, kir. alerdőfelügyelő	1
Rozsnyay János, akad. hallgató	1	Tiller Mór és testvérek egyenruhakészítők	24
Rovara Frigyes	—. ³⁵	Tomka Kálmán	6
Révai testvérek, könyvkereskedők	3	Tölg Vilmos, m. k. főerd. Tállya nagyközség	8 5. ³⁵
Rochlitz Dezső, m. kir. erdőgyakornok	8	Temesvári erdőőri szakiskola	16. ⁰⁶
Riesz László, ker. főerd.	3. ³⁵	Tiszolcz nagyközség	9. ³⁵
Ruprecht Antal, m. kir. erdészjelölt	1. ⁰⁵	Uj-Radna község előljárósága	10. ²⁹
Schwob Sándor, m. kir. főerdész	5	Ungvári m. kir. főerdőhivatal	13. ⁵⁶
Szántó Mihály, akad. hallgató	3	Urhegyi Pál	1. ⁵⁰
Szecsey Lajos, m. kir. közal. erdőgyakornok	2	Várjon Géza, m. kir. főerdőmester	1
Szentimrey Dániel, m. erdőgyakornok	8	Vinkovczi kir. főerdőhivatal	44. ³⁰
Soóvári m. kir. erdőhivatal	19. ⁵⁶	Vadas Jenő, m. kir. főerdész	5. ⁶⁸
Szekeres István, urad. erdész	1. ⁰⁶	Weisz Gyula, műszaki dijnok	4
Szászsebesi m. kir. erdőhivatal	24. ⁰⁶	Zeé Gyula, végz. akad. hallgató	4
Schmidt Ferencz, urad. erdőmester	—. ⁵⁶	Zsarnóczai m. kir. erdőhivatal	13. ⁰⁶
		Zalaegerszegi m. k. erdőhivatal	3. ⁰⁶

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai 1887-ben.

I. Alapító tagok.

A) Készpénzben alapítottak:

	Alapított tőke. Forint
Almásy Pál földbirtokos	200
Andrássy Manóné grófnő	400
Asztalos Albert erdőmester	100
Árvai közbirtokossági uradalom	200
Andrássy György gróf földbirtokos	100
Augusz Antal báró, földbirtokos	100
Andrássy Gyula gróf földbirtokos	200
Ágotha Alajos m. k. ministeri számtiszt	100
Adriány Arnold , k. erdőfelügyelő	160
Almásy Andor m. k. főerdőmester	150
Abrudbányai Béla , m. kir. erdőtanácsos	200
Batthyány Fülöp herceg	200
Batthyány Ferencz gróf	100
Baiersdorf Adolf fakereskedő	500
Bezsán János báró földbirtokos	100
Bikkal Nándor m. k. erdőigazgató	150
Bozó Pál földbirtokos	100
Bothó Imre kir. erdőfelügyelő	100
Batthyány Géza gróf	100
Benitzky Ödön földbirtokos	100
Borói Bömches Frigyes lovag k. alerdőfelügyelő	100
Blaschek Frigyes és örököse Blaschek Ede , uradalmi erdőfelügyelő	100
Batthyány Gusztáv herceg	200
Benitzky Gyula földbirtokos	100
Balás Pál , m. k. erdőmester	160
Bonnáz Sándor , csanádi püspök	200
Belházy Emil , m. k. főerdőtanácsos	100
Sipéki Balás Vincze m. kir. erdőmester	160

	Alapított tőke. Forint.
Bornemisza János báró földbirtokos	100
Bánhidya Béla báró földbirtokos	100
Besztercebánya város	100
Biebel János fakereskedő	200
Brassói bányá- és kohó részvény-társaság	160
Biach Mór fakereskedő	200
Bischitz Mór nagybirtokos	160
Erdősi Baiersdorf Károly fa-nagykereskedő	200
Bende Imre besztercebányai püspök	200
B. Beust Ödön (örökösei)	100
Cs. k. sz. államvasut-társulat	500
Coburg Koháry Ágoston herceg	500
Campione Károly	100
Czegléd város	100
Cs. k. szab. osztr. államvasut urad. igazgatósága	300
Czizer Károly m. k. erdész	100
Csekonits János gróf földbirtokos	100
Csiby Lőrincz m. k. erdőrendező	160
Chotek Rezső gróf földbirtokos	100
Császka György püspök	200
Csik Gyula püsp. főerdész	160
Debreczen sz. k. város	200
Diósgyőri m. k. államjavak igazgatósága	200
Divald Adolf	100
Degenfeld Imre gróf	200
Déván Róbert, k. főerdőmester	160
Dr. Dulánszky Nándor pécsi püspök	200
Dőry Dénes földbirtokos	200
Durst Emil, k. erdőigazgató	160
Gr. Degenfeld Lajos földbirtokos	200
Esztergomi érseki káptalan	100
Érkövy Adolf m. k. jószágigazgató	100
Egri érseki főkáptalan	100

	Alapított tőke. Forint.
Erdélyi Gyula m. k. erdész	160
Erdődi Pálffy István gróf, földbirtokos	100
Eltz Károly gróf, földbirtokos	100
Ertl János földbirtokos	200
Eszterházy Miklós herceg összes javaira biróilag kiren- delt zárgondnokság	1000
Erdődy Ferencz gr. földbirtokos	100
F iume sz. k. kikötő-város	100
Forberger János m. k. erdőrendező	100
Füredi Ede, m. k. főerdész	150
Fekete Lajos m. k. erdőtanácsos és erd. acad. tanár	160
Földi János m. k. főerdész	160
Fülep Lajos, m. k. fizető erdőszámvivő	100
Fuchs Szilárd m. k. erdőmester	100
Früstök István erdőgondnok	160
Festetich Pál gr. földbirtokos	200
Festetich György gr. földbirt.	500
Füzi Dénes	100
Feueregger Imre	160
Frits Béla, m. k. erdész	100
Friedmann Ignác	100
G ötz Károly fakereskedő	100
Götz Fülöp fakereskedő	100
Gajári József főerdész	200
Ghyczy Ignác földbirtokos	100
Girtl Ádám, főerdész	100
Girsik János, m. k. osztálytanácsos és erdőigazgató	160
Groedl testvérek fakereskedő czége	300
Gáspero Antal faüzleti vállalkozó	160
Geibel Rezső, megy. jár. főerdész	160
Girtl Vincze, kápt. főerdész	160
Gici-assa s ablanczkürthi Ghyczy Livius, cs. k. kamarás és ny. tüzérőrnagy	150
Groedl Armin fakereskedő	300

G hyczy Kálmán földbirtokos	100
G eiszler József m. k. főerdész	160
G elinek Tivadar	200
H alácsy Kálmán okl. erdész	100
H aynald Lajos kalocsai bibornok érsek	100
H ermann Imre urad. erdőmester	100
H ajnik János k. államjavak igazgatója	200
H unyady Imre gróf	200
H elferstorfer Ottmár apát	200
H offmann Frigyes örökösei (Bedő Béla)	500
H ügl és Saager vasutépít. vállalkozók	150
H irsch József Lajos földbirt. és fakereskedő	160
H omolka Lajos m. k. főerdész	160
H ub Rezső főerdész	160
H ajós József kir. tanácsos	100
H uzly Károly kisprépost	100
H orn Mór fakereskedő	200
H irsch István m. k. ministeri titkár	100
H avas József kir. erdőfelügyelő	100
H offmann Samu fakereskedő	100
H ideghéthy Antal (örökösei)	100
H arczer János m. kir. főerdész	160
I llés Nándor m. kir. főerdőtanácsos	150
J ankovich Gyula gróf földbirtokos	500
J ózsef es. k. főherceg	300
J áros János m. k. főerdész	160
I nkey József földbirtokos	200
I gló város	100
J oász Alajos m. k. főerdész	160
K assai közgyűlés	100
K olozsvári m. k. bányai igazgatóság	100
K olozsvár szab. kir. város	100

Alapított tőke.
Forint.

Kugler József nyug. m. k. erdőmester	100
Kovács Zsigmond püspök	200
Körmöcz sz. kir. főbányaváros	150
Koncz Imre, m. k. főerdész	100
Keleti Nándor, kir. erdőfelügyelő	160
Kuntzl Antal, közalap. erdész	100
Kuhinka Gyula, földbirtokos	160
Kostyál György m. k. erdész	160
Kuzma Gyula k. főerdész	160
Kryvos András fakereskedő	200
Kohl és társa fűrészpenge gyáros czég	160
Kigerl János földbirtokos	100
Kellner Valér m. k. erdőmester	160
Kende Kanut országgyűlési képviselő	100
Kecskemét város	100
Karácsonyi Guido gr. földbirtokos	100
Krivácsy Elek, k. erdőfelügyelő	160
Kelen Gusztáv, k. erdőfelügyelő	160
Klipunovszky Károly osztálytanácsos	100
Kovács Géza, m. k. közp. főerdész	160
Károlyi Tibor gróf földbirtokos	200
Ifj. Kormány Mihály m. k. erdőlegény	160
Kaczvinszky Viktor jászói prépost	100
Károlyi Alajos gróf es. és k. nagykövet, földbirtokos	500
Kádár István (örökösei)	100
Kohn Náthán „	100
Leveleki Molnár Ágoston földbirtokos	100
Lippai m. k. államjavak igazgatósága	100
Lo-Presti Lajos báró	100
Liptó-ujvári m. k. államjavak igazgatósága	100
Gróf Lamberg-Luzsénszky család	100
Laczkó Elek örökösei	100
Id. Luczenbacher Pál földbirtokos	160
Lázár Jakab nyug. m. k. jószágigazgató	100
Láng Gábor kataszt. erdőbecslő	100

Lechner Gábor m. k. erdőmester	160
Lónyai Gábor	200
Lipthay Béla br. földbirtokos	100
Lánczy Gyula m. kir. főerdész	160
M áramaros-szigeti m. k. jószágigazgatóság	400
Székhelyi Majláth György	200
Mihálovics József, bibornok érsek	200
Marczibányi Antal	100
Magyar-német erdőipar-egylet (Szolnokon)	160
Maderspach Victor földbirtokos	160
Mihályfy Mihály, m. k. főerdész	100
Molcsányi Gábor m. k. főerdész	150
Mátray József prim. főerdész	160
Máramaros-szigeti m. k. erdőigazgatóság	600
Márton Sándor m. kir. erdész	150
Máltsek Gusztáv ny. m. k. jószágigazgató	100
Milch Dávid, fakereskedő	200
Milch Izrael, fakereskedő	200
Máriássy Mátyás, k. alerdőfelügyelő	160
Mednyánszky Dénes báró földbirtokos	100
Maubach Ottó fűrészüzeti igazgató	160
Müller Frigyes és társa szódagyár tulajdonos cég	160
Masztics Gusztáv m. k. főerdész	160
N agyvárad i. sz. káptalan	100
Nagybányai m. k. bányai igazgatóság	100
Nógrádmegye gazdasági egyesülete	100
Nógrádmegyei hölgyek alapítványa	342
Nachtnebel Ferencz	100
Németh Samu, ügyvéd	100
Nádassy Kálmán földbirtokos	200
Nádassy Lipót gróf	100
Neuschloss Emil fakereskedő	160
Neuschloss J. fiai fakereskedő cég	160
Nopcsa Ferencz báró földbirtokos	100

Alapított tőke.
Forint

Nagy-Röcze város	150
Novák József közalap. erdész	100
Ó -budai m. k. államjavak igazgatósága	100
P annonhegyi főapátság	100
P esti ifjak alapítványa	500
P esti hazai első takarékpénztár	100
P écskai m. k. államjavak igazgatósága	100
P randau Gusztáv báró földbirtokos	200
P okupcsics Gyula fakereskedő	200
P rindl András, ny. m. k. erdőmester	100
P olák Hermil, m. k. erdész	160
P anek Norbert, m. k. erdész	160
P ető Lajos, kir. alerdőfelügyelő	160
P aulik Andor püsp. erdőmérnök	160
P álffy József gróf földbirtokos	200
P álffy Antal herczeg földbirtokos	200
P rély István ügyvéd	100
P rónay Dezső báró földbirtokos	160
P écs város	500
P etykó József m. kir. erdész	150
P eitler Antal püspök	200
P erczel Lajos földbirtokos	160
P rorok Kajetán m. k. erdész	160
P álffy János gr. földbirtokos	100
P álffy Mór gr. „	100
R anolder János veszprémi püspök	200
R ezucsek Antal zirczi apát	150
R ónai Antal m. k. főerdőtanácsos	150
R ozenthal Jakab fakereskedő	100
R eizmann Herman fakereskedő	150
R aab Samu m. k. főerdész	160
R ománbánsági (karánsebesi) ezredi vagyonszövetség	160
R óth Ignáczt főtiszt és királyi tanácsos	160

Roheim Károly fakereskedő	160
Rimamurány-Salgó-tarjáni vasmű részvény-társulat	150
Roller Adolf	160
Révész Károly	100
Récsei Papp Albert	100
Szathmármegye gazdasági egyesülete	100
Serédi Róbert városi erdőmester	100
Scherthoss Arthur gróf földbirtokos	100
Schönborn Ervin gróf	300
Schrittwieser József gépészmérnök	100
Selmeczi m. k. főbányagrófi hivatal	400
Simon Vincze prépost	100
Sina Simon báró	500
Sóvári m. k. sóbányaigazgatóság	100
Szaniszló Ferencz nagyváradai püspök	200
Szathmár-Némethi város	100
Száybely Norbert m. k. erdész	150
Szentiványi család rónyai uradalma	200
Szomolnoki m. k. bányaigazgatóság	100
Szécheny Gyula gróf	100
Szécheny Pál gróf földmivelés-, ipar- és kereskedelmi m. k. minster és földbirtokos	160
Sugár Károly m. k. főerdész	100
Szabadka sz. k. város	100
Strobel Sándor erdőmester	100
Szilárdy Ödön földbirtokos	100
Sóltz Gyula m. kir. főerdőtanácsos és erdőakad. tanár	160
Szunyogh Albert, földbirtokos	100
Szeged sz. k. város	160
Sáros nagy- és kis-pataki közbirtokosság	100
Simor János bibornok érsek	200
Szécheny Béla gróf földbirtokos	200
Volt Szerb-bánsági 14 végvidéki ezred vagyonszerzési közsege	160
Schmidt Vilmos	300

	Alapított tőke. Forint
Scherffel Samu, nyug. m. k. főerdőtanácsos	100
Székely Mihály, m. k. főerdőmester	160
Szabó Adolf, kir. erdőfelügyelő	100
Szécsi Zsigmond m. kir. erdőtanácsos, erdőakad. r. tanár .	160
Szeyffried Károly, m. k. erdőtitkár	160
Simenszky Kálmán, k. erdőfelügyelő	100
Szombathelyi székes káptalan	100
Szepesi Tivadar m. k. erdész	160
Steyrer József m. k. erdőmester	160
Schréter Károly, urad. erdőfelügyelő	160
Stolcz József m. k. főerdész	150
Somsich Pál, földbirtokos	200
Sopron város	100
Szakolecza város	100
Schobel Károly m. k. erdész	100
Schillinger Adolf m. k. főerdész	160
Schubert József okl. erdész	160
Székely József m. kir. faraktártiszt	160
Tornyai Schoszberger Henrik	100
Szászváros város	100
Thieriot Albert cs. k. erdőtanácsos	100
Tisza Kálmán földbirtokos	100
Temesvári m. k. államjavak igazgatósága	100
Tisza Lajos, gróf földbirtokos	200
Tatartzy Károly, kincstári főbérő	160
Terbócs Bertalan m. k. főerdész	160
Tomcsányi Gyula m. k. erdőmester	160
Tóth Jenő	100
Teschler Vincze m. k. erdész	160
Takács Ferencz m. k. közalap. erdőmester	100
Tavi Gusztáv m. k. erdőrendező	160
Tellesnitzky Nándor m. k. erdész	160
Tavaszi Antal	200
Tolnamegye közönsége	160

	Alapított tőke. Forint
U nghvári m. k. államjavak igazgatósága	100
U jvidék város	100
U ray Bódog	160
V eszprémi káptalan	100
V odianer Albert báró földbirtokos	100
V ertány Lajos, kataszt. erdőbecslő	100
V ersecz város	200
V erbovszky József, m. k. erdész	160
V uk M. és fiai fakereskedő czég	150
V adászfy Jenő, m. k. közalap. faraktárgondnok	100
W enckheim Károly gróf	100
W enckheim Frigyes gróf	200
W agner Ágoston, földbirtokos	150
W agner Károly, m. k. főerdőtanácsos	150
W eszter Sándor, m. k. főerdész	160
W eisz Alajos birtokos	160
W enckheim Rudolf gróf földbirtokos	200
W odianer Albert báró földbirtokos	200
W ámoscher Nándor, földbirtokos	160
W agner Gyula urad. erdőtiszt	160
W enckheim László, báró	100
Z alka János győri püspök	100
Z alamegye gazdasági egyesülete	100
Z ichy Domokos gróf	100
Z ombori m. k. államjavak igazgatósága	100
Z ichy N. János gróf, földbirtokos	200
Z ágrábi érsek billeti uradalma	160
Z sarnóczai m. k. erdőhivatal	300
Z arboch Ede nyug. m. kir. erdész	200
Z sigmondy Vilmos orsz. képviselő	200
Z selénszky Róbert gróf földbirtokos	200

B) Magyar urbéri kötvényekben alapítottak.

Alapított tőke.
Forint

Brusek Henrik Coburg hercegi főerdész	100
Bánffy Albert báró földbirtokos	100
Bedő Albert, országos főerdőmester és ministeri tanácsos	150
Divald József m. k. számtanácsos	100
Eleőd Josa ügyvéd	150
Eleőd Simon m. k. főerdész	100
Forgách Kálmán gróf földbirtokos	100
Ghyezy Emil földbirtokos	150
Hudoba Gusztáv m. k. bányatanácsos	100
Kalocsai érseki káptalan (60 frt készpénzben)	160
Keglevich Béla gróf	250
Kremser János, ny. m. k. erdőmester	100
Podhrágyi Popper Lipót báró földbirtokos	300
Scholez Rezső m. k. osztálytanácsos (felerész készpénzben)	300
Teleky Domokos gróf id., földbirtokos	100
Wessely János erdőfelügyelő	100

C) Magyar szőlődézsma-váltásági kötvényekben
alapítottak.

Ifj. Pollák Bernát fakereskedő	1000
Fogarassy Mihály erdélyi püspök	200

D) Egységes államkötvényben alapított.

Ifj. Pfeiffer József	200
--------------------------------	-----

E) Magyar földhitelintézeti záloglevelekben
alapítottak:

Sztanik Samu m. k. erdőrendező	150
Zámoiszky József gróf, földbirtokos	200

F) Magyar aranyjáradék kötvényekben alapítottak.

Szlávy József	200
Gelsei Guttmann S. H. fakereskedő	300

G) Az örökösöket is kötelező alapítványi kötelezvényekkel alapítottak.

Az alapítás ideje.	Alapított Tőke.	Tartozás. 1887-ik évre.	Fizetés. †)
	F o r i n t.		
1867. jan. 29. Atzél Péter földbirtokos . . .	500	225	—
1867. febr. 4. Atzél Lajos báró földbirtokos . . .	100	8	8
1869. júl. 8. Andrássy Aladár, gróf földbirt. . .	200	10	—
1870. okt. 6. Akantisz Rezső m. k. köza. erdőm. . .	160*	3 ^{.50}	3 ^{.50}
1875. márcz. 16. Aranyi Márk, fakereskedő . . .	200	30	30
1879. júl. 27. Apponyi Albert gróf földbirt. . .	200	50	—
1881. jan. 1. Ágh Gyula, püsp. urad. főerdész . . .	160	8	8
„ okt. 16. Aladics Emil, m. k. erdész . . .	160*	3	6
1886. jan. 9. Ács Sándor járási főerdész . . .	160	8	8
„ aug. 2. Adriányi Antal m. k. főerdész . . .	150	7 ^{.50}	—
„ nov. 12. Allender Frigyes hercz. erdészs. . .	160*	8	8
1867. jan. 27. Batthyány Ödön gr. földbirtokos . . .	100	45	—
„ „ 22. Batthyány Lajos gróf özvegye . . .	200	10	10
1868. jan. 30. Breuner Ágost gróf földbirtokos . . .	100	8	8
„ sept. 24. Böhm Ferencz erdőmester . . .	100	8	—
1869. sept. 15. Batthyány Elemér gr. földbirtokos . . .	200	10	10
{ 1870. jun. 2. { Budapest } Pest 6 ⁰ / ₀ 100 frt {	. 300	16	—
{ Buda 5 ⁰ / ₀ 200 „ }			
1870. jun. 24. Borszéki Soma, minist. titkár . . .	150*	9 ^{.50}	6 ^{.50}
„ aug. 22. Barcsay Ábrahám főszolgabíró . . .	100	43	—
„ okt. 6. Barta Frigyes erdész . . .	100	25	—
1874. „ 27. Broosz Alajos m. k. erdész . . .	200*	8	8
1875. okt. 24. Baltai János m. k. főerdész . . .	160	8	8
1876. febr. 20. Boleza István gróf földbirtokos . . .	200	50	50
1876. márcz. 24. Berchtold Richárd gr. földbirt. . .	200	10	—

†) A befizetések azok, melyek az 1887-ik évet illetőleg f. évi december 28-ig az egyesület pénztárába tényleg beérkeztek.

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már törlesztve lett.

Az alapítás ideje.	Alapított Tartó- Fize- tőke. zás. tés. 1887-ik évre.		
	F o r i n t.		
1877. márcz. 22. Beiwinkler Károly földbirtokos	150	7. ₅	7. ₅
1878. decz. 14. Bánffy Béla Gróf földbirtokos	200	40	—
1879. „ 24. Biloveszky József, ur. erdész	160	16	14. ₂₅
1880. febr. 20. Batyka János, kir. erdőfelügyelő	160*	2	—
1879. nov. 6. Baumann Antal, m. k. gépmeister	160*	2. ₅₀	3. ₀₃
1880. okt. 28. Bélai József, m. k. főerdész	160*	2	2
„ decz. 5. Bencze Gergely, m. k. főerdész	160	40	40
„ decz. 27. Bielek István, m. k. főerdész	160*	7	7
„ decz. 26. Balás Emil, m. k. főerdész	160	8	8
1881. jan. 1. Bérczi Márton, m. k. ellenőr. főerd.	160	8	8
1881. okt. 10. Bobok Tivadar, erdész	160	8	8
„ nov. 1. Bereczky Gyula, m. k. erdész	150	7. ₅₀	10
„ „ 1. Benigny Gyula, m. k. erdész	150	15	15
„ decz. 12. Briestyánsky Endre, m. kir. erdész	160	8	8
1882. aug. 25. Belházy Jenő, m. k. erdőtítkár	160*	2	2
1883. jan. 12. Boksa Gusztáv m. k. erdész	150	7. ₅₀	10
1883. ápril 24. Dei conti de Bona Marino királyi főerdész	160*	16	24
1883. decz. 22. Bánik György erdőgyakornok	160	8	8
1883. „ 22. Bencsik Sándorkápt. erdőgyakorn.	160	8	8
1884. szept. 29. Br. Bánffy Dezső földbirtokos	200	10	10
1884. nov. 4. Burdát János m. k. erdész	160	8	8
1884. nov. 4. Bokor Róbert k. erdészjelölt	160	8	—
1885. jan. 10. Bekény Aladár m. k. erdőgyakornok	160	8	8
1885. szept. 9. Bodor Zoltán, műsz. díjnok	150	7. ₅₀	7. ₅₀
1886. febr. 2. Bartsch Kálmán műsz. díjnok	160	8	8
1886. ápr. 3. Bodnár Richárd m. k. erdészjelölt	160	8	8
„ nov. 14. Bogdán Géza m. k. erdészjelölt	160	16	—
1887. jan. 1. Brecz Sándor, Coburg hercz. erdőm.	160	8	8
1886. nov. 1. Csaszgóczy Károly erdőmérnök	100	8	8
„ nov. 22. Czékus György m. k. erdész	160*	6	6

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már törlesztve lett.

Az alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fize- zés. tés. 1887-ik évre.
	F o r i n t.	
1879. decz. 6. Ifj. Csaszókóczy Mihály, m. k. erdész	160	8 8
1880. febr. 14. Cseres Gyula, m. k. erdész	160	8 8
1880. decz. 14. Csipkay János m. k. erdőrendező	160	8 8
1881. nov. 1. Chrenóczy-Nagy Antal m. k. erdész	150	7. ₅₀ 7. ₅₀
1881. nov. 2. Csik Imre, kir. alerdőfelügyelő	160	8 8
1884. nov. 6. Csupor István, közal. erdész	160	8 8
1884. nov. 7. Cseh Pál főerdész	160	8 8
1886. márcz. 2. Csattogányi Béla m. k. edőgya- kornok	150	7. ₅ 7. ₅
1869. aug. 18. Dettrich Flórián (örökösei)	100	80 —
1870. márcz. 20. Doroszlai Adolf m. k. erdőtítká	100	8 8
„ máj. 5. Deés város	100*	15. ₁₅ —
1878. máj. 1. Dezső Zsigmond jár. főerdész	160	8 8
„ „ 13. Dessewffy Aurél gr. földbirtokos	200	20 10
1879. jun. 21. Dipold Imre, m. kir. főerdész	160	8 8
1880. febr. 26. Divald Béla, m. k. erdész	160	8 2
1880. dec. 16. Derecskei Károly, m. k. erdész	160	16 16
1879. okt. 20. Dernyei Antal, k. erdőfelügyelő	160*	6 6
1881. „ 16. Dömötör Tihamér, k. alerdőfelügyelő	160	8 8
1882. aug. 23. Dapsy Frigyes, m. k. erdész	160	8 8
1883. márcz. 19. Dietz Sándor, tudom. egyetemi tanársegéd	160*	7 7
„ ápril 29. Derecsényi Kálmán, m. k. erdész	160	8 8
1884. nov. 4. Debreczy Ödön m. k. erdész	160	22 —
1884. nov. 4. Derzsi Gábor m. k. erdész	160	8 8
1885. — — Domokos Sándor m. k. erdőszámt.	160	8 1
1867. jan. 30. Erdődy István gróf földbirtokos	1000	50 50
„ márcz. 16. Gerdoveháki Ernust Kelemen földbirtokos	100	8 8

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már tör-
lesztve lett.

Az alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	zás. 1887-ik évre.	Fize- tés.
F o r i n t.			
1868. febr. 13. Eperjes város	100	13	—
1870. aug. 1. Eibl Gusztáv m. k. főerdész	100	25	—
1875. jan. 19. Epstein Lajos fakereskedő	200	90	—
1876. jan. 3. Engl D. F. fakereskedő	100	11	—
„ sept. 1. Eggenhofer Albert fakereskedő	100	40	—
1878. decz. 15. Engl Sándor fakereskedő	160	8	8
1880. decz. 17. Eck Ferencz m. kir. erdőmester	160	8	8
1879. okt. — Ercsényi Ödön, m. kir. erdész- jelölt	160	32	—
„ okt. 15. Erdősi György, m. k. főerdőr	160	25 ⁷⁵	9
1885. szept. 25. Emericz Győző, m. k. erdész	160*	7 ⁹⁵	7 ⁹⁵
1868. febr. 1. Kisapponyi Frankner Antal jószágbirtokos	100	25	—
1870. okt. 6. Fóti Nándor m. k. erdész	100	24	—
1878. okt. 13. Földes János m. k. főerdész	160*	5	—
„ nov. 15. Feilitzsch Arthur br., alerdőfelügy.	160	13 ³⁷	—
1879. „ 26. Füstös Kálmán, m. k. főerdész	160	8	8
1880. ápr. 15. Fenyves Lajos, m. k. faraktártiszt	160	8	8
1881. jan. 9. Faller József, m. k. erdész	160	8	—
1883. nov. 14. Fuchs Chajem fakereskedő	160	12	12
1885. — — Filipek Sándor, vár. erdőmester	160	8	8
1885. nov. 3. Ferencz Gyula, m. k. erdőgya- kornok	160	8	8
1886. decz. 3. Fűzy Zoltán m. k. erdőgyakornok	160	8	8
1886. jun. 12. Gyürky Ábrahámné grófnő	500	50	—
„ jul. 24. Gyürky Ábrahám gr. földbirtokos	500	175	175
„ aug. 30. Giller János főerdőmester	100	8	8
1868. márcz. 14. Gombossy János m. k. osztály- tanácsos	100	10	10
1869. sept. 15. Görgey Géza m. k. jószáigazgató	100	80	—

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már tör-
lesztve lett.

Alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fizet- zés. 1887-ik évre.	Fizet- tés. 1887-ik évre.
	F o r i n t.		
1869. okt. 30. Garlathy Kálmán m. k. főerdő- rendező	160*	10	5
1876. jun. 13. Gromon Dezső államtitkár és orsz. képviselő	200	20	20
„ sept. 8. Gáblencz Pál m. k. kat. erdőbecslő	100	35	—
1877. ápr. 4. Gräber Miklós földbirtokos	150	7 ₅	—
1877. máj. 23. Gondol Dezső m. k. erdész	160	30	30
1878. okt. 12. Györy Géza, urad. erdőmester	160*	7	7
„ decz. 15. Gungl János m. k. közal. főerdész	160	8	—
1880. máj. 6. Gyöngyössy Béla, k. erdőfelügyelő	160	8	8
1880. szept. 21. Grieszbach Ede, gondnok	160	16	16
1880. decz. 23. Guha Károly, m. k. faraktártiszt	160	16	16
1880. decz. 28. Gyenge Samu, m. k. erdész	160	8	8
1881. jan. 12. Györke István, m. k. számvivő főerdész	160	8	8
„ decz. 7. Gerő Virgil, közal. erdész	160	8	8
„ „ 8. Gesztes Lajos, főerdész	160	8	8
1882. aug. 24. György Endre orsz. képviselő	200	30	30
1885. jan. 6. Gabnay Ferencz, m. k. erdész- jelölt	160	8	8
1885. márcz. 12. Gáspár Béla, m. k. főerdész	160	16	16
„ — — Gerő Gusztáv, m. k. erdész	160	8	8
„ okt. 26. Glós László m. k. erdészjelölt	160	8	8
1886. ápr. 3. Gorzó László m. k. erdészjelölt	160	16	—
„ „ 12. Garlathy Oszkár m. k. erdész	150*	5	5
1887. febr. 2. Gábor Sándor, m. k. erdőgyakornok	160*	7	7
1869. szept. 24. Haske Emil városi erdőmester	100	8	8
„ „ 24. Hoffmann Sándor m. k. főerdőtan.	160*	6	—
1870. aug. 1. Horváth Imre nyug. m. k. főerdész	100	80	10
1871. márcz. 15. Haasz Adolf fakereskedő	160*	10	10
1872. márcz. 14. Hoffmann Antal nyug. közal. erdőm.	200	10	—

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már törlesztve lett.

Az alapítás ideje.	Alapított tőke.	Tartozás. Fizetés. 1887-ik évre.	
		F o r i n t.	
1876. máj. 1. Huszár István földbirtokos . . .	200	20	20
1876. decz. 9. Halbauer István m. kir. erdő- számtiszt	160	8	8
1877. ápr. 8. Hammer Károly m. k. főerdész . . .	150	7. ⁵⁰	7. ⁵⁰
1877. jul. 19. Hudák Lajos, erdész	160*	32. ⁵	32. ⁵
1877. jul. 27. Helm Gyula j. főerdész	150*	14	7
1877. okt. 9. Horváth Sándor, kir. erdőfelügyelő	160	8	8
1878. máj. 21. Horváth Béla m. k. erdész	160	8	8
1879. jun. 14. Hahn József, fakereskedő	200	80	—
„ nov. 15. Hubay Zsigmond, m. k. erdész	160	8	8
1880. jan. 1. Héczey Lajos, k. al-erdőfelügyelő	160	8	8
„ nov. 20. Hering Samu Coburg hercz. erdész	160*	8	8
1877. nov. 24. Hangai Géza, k. alerdőfelügyelő .	160	8	8
1881. jan. 1. Horváth Lajos, m. k. főerdész	160*	7	6. ⁵⁰
1881. márcz. 18. Hantos János, m. k. erdőtanácsos	160*	3	—
„ aug. 7. Hanzély István, m. kir. közalap. közp. főerdész	160`	8	8
1881. decz. 10. Havas Ágost, urad. erdőmester . . .	160	8	8
1882. jul. 24. Hoós Ernő, m. k. erdész	160	8	8
1885. jan. 28. Hollós Ferencz, m. k. erdész	160	8	3. ⁵⁵
„ szept. 2. Harnisch és társa bútorgyár czég	160*	14	—
„ — — Hárs István, jár. főerdész	160	8	8
„ aug. 24. Hubert Aladár, m. k. erdőszámtiszt	160	8	8
1886. nov. 18. Halász Géza m. k. erdőakad. tanársegéd	160	8	8
1887. jan. 29. Hajdu József, megyei erdőgondnok	160	8	8
1867. jun. 17. Ivánka Imre vasuti igazgató . . .	100	10	10
1876. máj. 2. Ivácskovics Prokop patriarcha . . .	200	80	—
1877. nov. 24. Jenőfi Jenő kir. alerdőfelügyelő .	160	8	8
1878. febr. 22. Inkey István földbirtokos	200	10	10

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már törlesztve lett.

Az alapítás ideje	Alapított tőke	Tartó- zás	Fize- tés. 1887-ik évre.
	F o r i n t.		
1879. oct. 24. Janatka József, m. k. közalapítv. erdész	160*	7	7
1880. jan. 25. Jávorszky Albert, m. k. erdész	160	8	8
1880. sept. 21. Jánossy Dénes, m. kir. faraktár- gondnok	160*	2	2
1880. decz. 12. Jarinay Vilmos m. k. főerdész	160	8	8
1880. decz. 22. Jamblich János örökösei	160*	7	7
1881. márcz. 1. Ihrig Eberhárd	160*	5	5
1883. sept. 11. Imre Dénes, m. k. erdőrendező 160*	2	—	
1884. febr. 21. Janthó János, k. alerdőfelügyelő	160	8	—
1884. — — Iliesiu Jakab, ker. főerdész	160	8	—
1885. — — Jákó Jenő, m. k. erdész	160	24	24
1886. okt. 14. Janák László püsp. erdőgyakornok 160	8	8	
1887. — — báró Jósika Samu, főispán	200	10	10
„ ápr. 13. Jenikovszky Lípót v. erdőgyakornok 160	8	—	
1876. febr. 15. Horgosi Káras Imre földbirtokos 200	10	10	
1867. márcz. 8. Kelemen Sándor földbirtokos	100	35	—
1867. márcz. 8. Kelemen Albert földbirtokos	100	35	—
1868. ápr. 21. Kugler Lajos m. k. erdőtitkár	160	8	8
„ aug. 7. Kuhinka Ferencz földbirtokos	100	90	—
„ sept. 11. Kassa sz. kir. város	200	42	42
1869. jul. 24. Kolba Samu fakereskedő	100	25	—
1870. okt. 27. Kóvári László m. k. erdőmester	160*	3,5	3,5
„ „ 17. Kosztka Vilmos m. k. sóhiv. főnök	100	41	20
„ „ 24. Kallina Károly m. k. erdőmester	160	8	8
1871. jan. 12. Kalmár Tivadar m. k. főerdőmester 160	8	8	
„ decz. 16. Kenessey Kálmán m. k. oszt. tanácsos 100	5	—	
1872. aug. 15. Krausz József m. k. erdész	100*	25	25
1877. okt. 19. Kürthy Géza m. k. főerdész	160*	5	5
„ „ 28. Kass Ede, m. k. ellenőrködő erdő- számvivő	160*	2	2

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már tör-
lesztve lett.

Alapítás ideje.	Alapított Tartó- Fize- tőke. zás. tés. 1887-ik évre.		
	F o r i n t :		
1878. okt. 19. Krausz Géza városi erdőmester .	160*	7,5	7,5
1879. márcz. 7. Kőrös László, m. k. erdész .	160	20	20
„ jun. 11. Kolecz on a y Antal, püsp. erdész .	160*	3	3
1880. jan. 1. Kern György, érseki urad. főerdész	160	16	—
„ aug. — Klein Ödön, k. erdőfelügyelő .	160	8	8
„ okt. 16. Kronberger Mór és Miksa fake- kereskedők	160	32	—
1880. nov. 11. Kende Dániel, m. k. erdész .	160	8	8
1880. decz. 13. Kabina, János kir. erdőfelügyelő .	160*	7	7
1880. decz. 26. Kossányi Róbert, m. k. főerdő- mester	160*	6	6
1880. okt. 28. Khuen-Héderváry Károly gr., földbirtokos	200	20	—
1881. okt. 25. Kárász István m. k. erdész .	160*	7	7
„ „ 26. Korai Frigyes, m. k. erdész .	160*	4	4
1881. okt. 30. Kutrovich István, v. erdész .	160	16	—
1881. nov. 1. Krajcsovic Béla, k. alerdőfelügy.	160*	8	8
1882. okt. 6. Kachelmann Walther	160*	8	3
„ okt. 31. Kondor Vilmos m. k. erdész .	160	8	8
1882. decz. 20. Kubina András, m. k. erdőgyak. .	160	24	—
„ jan. 1. Kmetty János, m. k. erdész	160	8	8
„ jul. 26. Kiezler Náthán vállalkozó	160	8	—
1884. márcz. 21. Zarándi Knöpfler Károly járási főerdész	160	8	8
1884. ápr. 5. Kovács Gábor m. k. erdőgyakornok	160	16	8
1884. szept. 6. nemeskéri Kiss Miklós földbirt. .	200	10	10
1864. szept. 6. nemeskéri Kiss Pál, cs. kir. kama- rás, országgyül. képviselő, földbirt	200	10	10
1884. nov. 3. Kubányi Endre m. k. erdőgyak. .	160	8	8
1885. jan. 6. Kiss Ferencz, m. k. erdész	160	8	8
„ „ 6. Kauffmann Béla, k. erdészjelölt	160	8	8
„ „ 1. Keglevich István gr., földbirtokos	200	30	—

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már tör-
lesztve lett.

Alapítás ideje.	Alapított Tartó- Fize- tőke. zás. tés. 1887-ik évre.		
	F o r i n t.		
1885. szept. 23. Kremnitzky Aladár, m. k. er- dészjelölt	160	8	—
„ okt. 26. Kim Béla, járási erdőtiszt	160	8	8
1886. febr. 5. Kovács Aladár m. k. erdészjelölt	160	16	8
„ „ 1. Kovács Géza m. k. erdész	160	8	8
„ nov. 22. Kellner György megyei erdőgondnok	160	7. ⁵⁰	7. ⁵⁰
1886. —. — Kovács Béla, m. k. erdész	160	16	—
1887. —. — Kirinyi Béla, segéderdész	160	8	8
1867. aug. 7. László István földbirtokos	100	40	—
1869. aug. 30. Laitner Elek k. erdőfelügyelő	160	8	8
1869. sept. 25. Lőcse sz. k. város	100	10	10
1870. ápr. 26. Lehotzky János fakereskedő	200	20	—
„ aug. 16. Legányi Géza nyug. m. k. erdész	100	24	—
1880. decz. 16. Levitzky Albert m. k. erdész	160	8	8
„ „ 25. Lászlóffy Gábor, k. erdőfel- ügyelő	160	8	8
1880. decz. 29. Lesenyi Ferencz, m. k. erdész	160	8	14
„ aug. 25. Lator István m. k. erdészjelölt és hely. erdész	160	8	8
1883. decz. 28. Lende Ede, erdőmester	160	8	8
1884. febr. 11. Izsébfalvi Lavotha Albert kir. alerdőfelügyelő	200	10	—
1884. nov. 8. Lonkay Antal m. k. erdész	160	8	—
1885. febr. 15. Lange Pál, ker. erdész	160	8	8
„ szept. 26. Lehoczky Aladár m. k. erdész- jelölt	160	8	2
1886. márcz. 25. Linszky Károly m. k. erdész- jelölt	160	32	16
1886. nov. 11. Lopusny Kornél m. k. erdész- jelölt	160	16	16
1887. márcz. 14. Leopold Rudolf, fakereskedő	200	10	10

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már tör-
lesztve lett.

Alapítás ideje.	Alapított Tarto- tőke.	Fize- zés. tés.	
		1887-ik évre.	
	F o r i n t.		
1867. jan. 24. Majthényi László báró, főispán .	100	15	—
1868. jun. 23. Maros-Vásárhely sz. k. város .	100	9	5
„ nov. 9. Markos György m. k. katast. igazgató	100	10	—
1869. sept. 15. Marschan József m. kir. jószág- igazgató	100	10	10
1869. — — Mikó Béla m. k. kohóvegyész	100	38. ⁷⁵	—
„ sept. 16. Mikó Péter , fakereskedő	200	10	10
1870. jun. 24. Máday Izidor , m. k. ministeri osz- tálytanácsos	100	16	—
1870. okt. 4. Micsky Zsigmond földbirtokos	100	25	—
„ decz. 18. Major Pál ministeri tanácsos	100	35	—
1875. sept. 2. Mjazovszky Károly m. k. erdő- rendező	160*	5	5
1878. márcz. 9. Mandelik Dániel m. k. erdőm.	160*	8	8
1879. jul. 10. Miske Imre báró, főispán	200	10	10
„ nov. 6. Marczélly Gusztáv , m. kir. farak- tárgondnok	160*	8	8
1880. decz. — Mikes János m. k. ellenőr k. főerdész	160*	6. ⁷⁵	6. ⁷⁵
„ „ 31. Miljkovics Péter	160	24	24
1880. decz. 30. Molcsány Ernő , m. k. erdész	160	8	8
1881. jan. 4. Muics István , m. k. főerdész	160*	2	2
„ „ 13. Mátyus József , m. k. főerdész	160	8	8
1882. sept. 19. Metian Traján g. k. lelkész	160	16	—
„ okt. 26. Mihálesics Miklós k. erdész	160	8	8
1884. jun. 28. Molnár Károly m. k. erdészjelölt	160	24	24
1884. nov. 7. ifj. Muraközy János , járási főerdész	160	8	8
1885. — — Merényi Gyula , m. k. erdész	160	8	8
„ — — Mihályfi Mihály , m. k. főerdész	160*	3	3
„ jul. 15. Menczl Gáspár , kat. erdőbecslő felügy.	160	24	—
1885. okt. 26. Missics Pál , m. k. hely. erdész	160	14. ⁹⁴	14. ⁹⁴
1886. okt. 14. Miklós Lajos ker. főerdész	160	8	8

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már tör-
lesztve lett.

Alapítás ideje.	Alapított tőke	Tartozás. 1887-ik évre.	Fizetés.
F o r i n t.			
1887. jan. 1. Michalus Sándor, urad. erdőgyakornok	160	8	8
„ febr. 1. Miskolczy János, m. k. erdőszjelölt	160	16	—
„ —.— Mihalik Dezső Coburg, hercz. főügyész	160	8	—
1868. sept. 23. Nagy György m. k. jószágigazgató és kir. tanácsos	160	8	—
1877. szept. 24. Neuberger Armin fakereskedő	200	10	10
1878. márcz 8. Nagy Gyula k. erdőfelügyelő	160	8	8
1879. decz. 2. Nagy László, öszt. alap. erdőg.	160	8	8
1881. ápr. 17. Nagy Gábor, m. k. pénzügyministeri osztálytanácsos	160	16	—
1881. okt. 11. Nemes Gyula, közal. erdősz	160	24	—
„ decz. 7. Nádas Béla, m. k. erdősz	160	8	8
1883. jan. 11. Normann Ferencz gróf, földbirt.	160	16	—
1883. aug. 31. Nadhera Pál oklev. erdősz	160	8	8
1884. nov. 6. Nagy Sándor főerdész	160	19. ⁸²	20
1885. — — Nagy György, m. k. erdőszjelölt	160	8	8
1887. aug. 5. Nográdi Neogrady Kálmán, m. kir. erdőgyakornok	160	8	—
1877. jun. 15. Szerémi hg Odescalchy Arthur, földbirt.	200*	9	9
1878. okt. 21. Ocsárd Károly m. k. faraktárgondnok	160*	7. ⁵⁰	7. ⁵⁰
1880. jul. 26. Osterlamm Armin, k. erdőfelügyelő	160	8	8
1882. sept. 14. Ötvös Lajos m. k. főerdész	160*	4	5. ₄
1883. máj. 23. Ormos Zsigmond ifj., alispán és orsz. képviselő	160	8	8

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már törlesztve lett.

Az alapítás ideje	Alapított Tárto- tőke	Tarto- zás.	Fize- tés.
	1887-ik évre.		
	F o r i n t.		
1867. jan. 21. M é r k i P i l l e r G e d e o n földbirtokos	100	8	8
„ okt. 15. P a p i B a l o g h P é t e r f. tanint. igazg.	200*	80	80
1869. máj. 7. P r u g b e r g e r J ó z s e f, m. k. minist. tanácsos	100	8	8
1870. febr. 23. P l e c h J ó z s e f m. k. erdész	160*	7	7
„ okt. 9. P e l l i o n L a j o s, m. k. főerdész	100	5	5
1870. decz. 8. P i r k n e r E r n ő m. k. főerdész	100*	2.5	2.5
1874. decz. 7. P a u s i n g e r J ó z s e f m. k. erdő- rendező	160*	2.5	2.5
1876. okt. 15. P o d m a n i c z k y G é z a báró	200	12	—
1877. nov. 22. P r ó n a y A u r é l báró, m. k. erdész	160	8	8
1878. okt. 12. P e n t y A l b e r t, m. k. erdész	160*	3	3
1879. márcz. 7. P e r é n y i Z s i g m o n d br., földbir.	200	10	10
1879. márcz. 29. P e r c z e l M i h á l y, m. k. erdész	160*	7	7
„ okt. 12. P r o h á s z k a L a j o s, erdőmérnök	160	8	8
„ „ 22. P i s ó K o r n é l, m. k. erdész	160*	6.92	—
„ „ 24. P é c h D e z s ő, m. k. főerdész	160*	7	7
„ nov. 1. I f j. P i s c h l P á l, m. k. erdész	160*	6	6
1880. „ 20. P o l d n e r A d o l f, járási főerdész	160	16	—
„ decz. 20. P u k á c s A n t a l m. k. fiz. erd. szám- vivő	160	8	8
1880. decz. 20. P e l l e r F e r e n c z m. k. főerdész	160	8	8
1880. decz. 24. P a r t i E v a l d, m. k. főerdész	160*	3	3
1881. jan. 1. P r u s i n s z k y K á r o l y, kir. alerdő- felügyelő	160	8	—
1881. jan. 16. P r o d á n o v i c s J á n o s, m. k. főerdész	160	8	8
„ jun. 24. P r ó n a y I s t v á n, földbirtokos	160	56	56
„ decz. 8. P á l f f y A l a j o s, főerdész	160	8	8
1883. okt. 15. P i c k H e n r i k	200	10	10
1883. decz. 22. P o r u b s z k y K á r o l y, járási erdő- gondnok	160	16	8
1884. sept. 13. P á r n a i A t t i l a m. k. erdész	160	8.20	—

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már törlesztve lett.

Alapítás ideje.	Alapított tőke.	Tartó- zás. 1887-ik évre.	Fize- tés.
	F o r i n t.		
1885. márcz. 8. Parragh Béla, m. kir. erdő- gyakornok	160	8	8
1885. jun. 27. Pagura Antal	160*	5	5
„ sept. 26. Preiszner Nándor, m. k. erdész- jelölt	160	21. ₉₀	—
1885. sept. 27. Pachmajer Ottó, erdőakadémiai hallgató	160	8	8
1885. nov. 27. Páll Miklós, m. k. erdőgyakornok .	160	8	—
1886. nov. 12. Páyer Sándor m. k. erdészjelölt .	160	8	8
1887. febr. 11. Pollag Géza, m. kir. erdőgya- kornak	160	8	—
1870. ápr. 26. Reich Adolf fakereskedő	100	15	—
„ aug. 7. Rudnyánszky Pál m. k. kat. er- dőbecslő	100	16	16
1870. nov. 19. Rényi György m. k. honv. ezredes .	100	20	—
1875. nov. 13. Réti Alajos m. k. főerdész	100	5	—
1876. febr. 5. Radák Ádám báró földbirtokos .	200	10	10
„ márcz. 10. Rochlitz Nándor m. k. főerdész	100	8	8
1876. nov. 1. Rochlitz Pál m. k. erdész	160	8	8
1878. ápr. 1. Radvánszky Géza br. földbirtokos	200	10	10
„ okt. 13. Révai Lajos m. k. erdész	160	8	8
1878. okt. 21. Révi József, m. k. fizető szám- vivő	160*	6. ₅	6. ₅
1879. máj. 26. Rudics József báró földbirt.	200	30	—
1879. okt. 8. Rózsay Rezső, m. k. erdőrendező .	160	8	8
1880. máj. 25. Rutska Tivadar, k. főerdőfelügyelő	160	8	8
1881. jan. 30. Reman József, urad. erdőmester .	160	8	8
1882. márcz. 2. Rozinszky Béla, k. erdőfelügy. .	160	8	9
1881. jun. 12. Róth Emil, városi erdész	160	8	8
„ „ 2. Reinfusz Bódog, erdőmester	160	8	9. ₂₅

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már tör-
lesztve lett.

Az alapítás ideje.	Alapított Tarto- tóke.	Fizet- zés. 1887-ik évre.	Fizet- tés.
F o r i n t.			
1883. jan. 30. R ö m e r Frigyes m. k. fizető er- dőszámvivő	160	8	8
1883. máj. 10. R á c z v e k e r d y Gyula uradalmi erdőtiszt	160	16	12
1884. jan. 27. R i n g l e r Károly közs. erdész	160	16	16
„ ápr. 17. R á c z v e k e r d y János, vár. főerd.	160	16	—
1885. okt. 26. R u t t k a y Géza, járási erdőtiszt	160	8	8
1886. márcz. 26. R a d v á n s z k y Béla báró főispán	200	10	10
1887. jan. 1. R a d u, T. Miklós erdőgyakornok	160	8	8
1867. febr. 14. S z a p á r y Imre gróf	100	50	—
„ jul. 9. N a g y g y ő r i Szőcs Károly m. k. főerdész	160	32	—
1867. aug. 7. S z o n t a g h Tivadar	100	40	—
1869. aug. 30. S c h u s s e l k a Gusztáv üveggyáros	100	8	8
„ sept. 15. S z m r e c s á n y i Nátán	100	85	—
„ „ 16. S t e r n Jakab fakereskedő	100*	62	—
„ „ 21. S t e r n Jakab „	100		
„ „ 27. S c h e i n t Adolf m. k. erdőtanácsos	160*		
1870. nov. 15. S p é r y Lipót m. k. erdőmester	100*	40	—
1874. okt. 5. S u s a Manó	200	40	—
1875. aug. 21. S t e i n h a u s z József m. k. főerdész	160*	5	5
„ sept. 10. S z o n t a g h Gusztáv m. k. főerdész	160	8	8
1876. jan. 28. S i m o n y i Lajos báró	200	10	10
1876. aug. 16. S á r k ö z i Miksa, járási főerdész	160	19 ²⁵	11
„ okt. 14. S z t.-E n d r e város	200	10	10
1877. ápr. 25. S á g h y Kálmán kir. al-erdőfelügyelő	160	8	8
1877. jul. 16. S z a l a y Sándor fakereskedő	150*	47 ⁵	8
1878. márcz. 9. S z á n t ó István, hely. m. k. erdőm.	200	20	20
1877. nov. 27. S z t o k o s z a Géza erdőmérnök	160	16	—
1877. nov. 25. S z i l á r d Károly m. k. erdész	160*	6	6
1878. máj. 28. S z ő c s Miklós k. alerdőfelügyelő	160	8	8

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már tör-
lesztve lett.

Az alapítás ideje.	Alapított tőke.	Tartozás. 1887-ik évre.	Fizetés.
	F o r i n t.		
1878. okt. 13. Schusztér Oszkár m. k. erdész .	160	16	—
1878. nov. 1. Smetáček Béla, primási főerdész	160	8	8
„ decz. 3. ifj. Szögyény László földbirt. .	160	48	48
1879. márcz. 12. Sztáray Antal gr., földbirtokos .	200	10	10
„ „ 29. Schwob Sándor, m. k. főerdész .	160*	5	5
„ május 16. Szeniczey Odön, földbirtokos és orsz. képviselő	200	20	20
„ május 16. Szájbély Gyula, földbirtokos .	200	10	10
1879. május 26. Sztányi Bernát földbirt. . .	200	20	20
„ junius 23. Schmidl Soma, fa- és kéregkereskedő	200	10	10
1879. októb. 30. Sényi Győző, járási főerdész .	160	16	16
1879. sept. 11. Soltész Nándor, m. kir. számvivő főerdész	160*	8	8
1879. nov. 29. Seeberg Adolf, m. k. főerdész .	160	8	8
„ „ 24. Schréter Salamon, fakereskedő .	200	10	10
1880. jun. 11. Schusztér József, erdész	160*	40	40
1880. aug. 9. Sziklay Lajos, m. kir. erdész .	160	8	8
1880. okt. 15. Szarvassy Alajos, m. k. főerdész	160	8	8
„ dec. 20. Scultéty Náthán m. k. erdőmester	160	8	8
„ decz. 30. Solti Arnold, k. erdőfelügyelő .	160*	5,5	5,5
„ decz. 31. Székely Adolf, m. k. főerdész .	160	8	8
1880. decz. 25. Sümegh Vilmos, m. k. főerdész .	160	8	8
1881. jan. 8. Szepesi Gusztáv, m. k. erdőm. .	160*	3	—
„ „ 15. Steinsdorfer József, m. k. erd. .	160	8	—
„ „ 27. Sternberg Frigyes	200	10	10
„ márcz. 15. Széchény Sándor gr., földbirt. .	160	8	8
„ „ 15. Sztankovánszky János, „ .	160	8	8
1881. nov. 1. Simon Gyula m. k. főerdész .	160	8	8
„ decz. 8. Székely György, megyei erdőtitzt	160	8	—
1882. aug. 16. Siegmund Adolf vár. erdész .	160	8	8
„ oct. 26. Schmidt János erdőbíró	160*	7,5	7,5

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már törlesztve lett.

Az alapítás ideje.	Alapított tőke.	Tartozás. Fize- tés.	
		1887-ik évre.	
	F o r i n t.		
1882. decz. 18. Székely Mózes m. k. erdészjelölt	160	8	8
1883. jan. 19. Stéger Antal okl. erdész	160*	7	7
1883. jun. 9. Schölcz Ottó közbirt. erdőmester .	160	8	8
„ dec. 22. Szantner János erdőgyakornok .	160	16	—
1884. nov. 8. Szalóki Hugó. m. k. erdész	160	27. ₂₅	—
1885. márcz. 19. Simonisz Frigyes, m. k. fő- erdész	160	8	8
1886. febr. 10. Sternecker Antal m. k. erdő- gyakornok	150	15	7. ₅
1886. okt. 23. Súlyok Géza erdőgyakornok .	200	10	10
„ „ 14. Sclachta László m. k. erdőakad. tanársegéd	160	8	—
1886. nov. 15. Schmidt Károly m. k. erdőgya- kornok	160	8	8
1886. dec. 31. Szu chevich Sándor, urad. erdő- gyakornok	160	8	8
1887. —.— Tóthi Szabó György, urad. erdő- mérnöksegéd	160	8	—
„ jan. 29. Szarkássy János, vég. erdőak. gató	160	8	4
1886. dec. Csikszentmártoni Szabó József	160	16	—
1867. jan. 17. Tisza László földbirtokos	100	13	—
„ aug. 6. Török Sándor országgy. képviselő	100	95	—
1868. febr. 11. Temesvár sz. k. város	100	19	19
„ sept. 24. Treis János kapt. erdőbíró	100	80	—
1876. okt. 31. Tomcsányi Gusztáv, m. kir. erdőmérnök	160*	5	5
1876. decz. 9. Taferner István m. kir. erdész	160	8	8
1878. okt. 21. Törzs Kálmán, k. alerdőfelügyelő .	160	15. ₇₅	—
1877. nov. 25. Tölgy Vilmos, k. főerdész	160	8	8
1879. máj. 9. Tavasi Gyula, m. k. főerdész	160*	6	6

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már törlesztve lett.

Az alapítás ideje.	Alapított tőke.	Tartozás. 1887-ik évre.	Fizetés.
	F o r i n t.		
1880. decz. 10. Tanos Pál főerdész	160	8	8
„ „ 29. Trauer Gusztáv, m. k. főerdész	160	8	8
1881. aug. 20. Törzs István. városi erdőmester .	160	31	—
1885. — — Tóth Gyula, jár. főerdész	160	8	8
„ jul. 15. Tschuppik Róbert, vár. erdőm. .	160	8	8
1886. márcz. 28. Trattner Károly m. k. raktár- gondnok	160	8	8
1886. okt. 14. Temesváry Béla, m. k. erdész- jelölt	160	24	—
1887. jan. 1. Tobiás Miklós, urad. erdőgyakornok	160	8	8
1879. okt. 25. Ujházy Dénes, m. k. közalapítv. erdőmester	160*	7	
1883. jun. 18. Urbanovszky Béla m. k. erdész	160	8	8
1868. jan. 1. Veszprém város	100	16	16
1869. jul. 30. Vallás és közoktatásügyi ministerium	200	10	10
1870. okt. 1. Várjon Géza m. k. főerdőmester .	100	8	8
1872. máj. 28. Véssei Ferencz, kir. erdőfelügy. .	160*	6	—
1877. márcz. 17. Ifj. Városy Károly földbirtokos .	150	7.5	7.5
1878. okt. 13. Vanke Sándor primási erdőmester	160*	5	5
1879. nov. 15. Vadas Jenő, m. k. főerdész és erdő- őri szakiskolai igazgató	160	8	8
1880. szept. 18. Velicska Lajos	100	15	—
1883. febr. 16. Vadas Gyula m. k. erdész	160	8	8
1884. jan. 1. Várnai Sándor, m. k. erdész	160*	7	7
1867. febr. 20. Wenckheim Béla báró	100*	33	15.94
1873. nov. 29. Wágner Vilmos m. k. bányatanácsos	100*	4	4
1875. jan. 23. Wallfisch Ch. és fiai fakereskedők	100	63	—
1879. oct. 23. Würsching Frigyes, m. k. erdész	160	8	8

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már törlesztve lett.

Az alapítás ideje.	Alapított Tartó- Fize- tőke. zás. tés. 1887-ik évre.		
	F o r i n t.		
1882. jun. 18. Wágner Gusztáv m. k. főerdész .	200*	8	8
” ” 26. Wolfinaui Wolf Attila m. k. erdő- számtiszt	200*	5	5
1887. jan. 1. Weress Sándor, m. k. erdőgya- kornok	160	8	8
1867. jan. 20. Zay Albert gróf	200	10	10
1870. ápril 26. Zúzky Károly körjegyző	200	10	10
1876. decz. 16. Zarka Miklós m. k. osztálytanácsos	200	20	20
1876. márcz. 16. Zilah város	200	10	10
1878. decz. 14. Zichy Jenő gróf földbirtokos	200	30	—
1879. jun. 9. Zünke Kornél földbirtokos	200	20	—
1882. jan. 16. Záreczky Pál m. k. erdész	160	16	16
1884. nov. 30. Zsuffa Antal k. erdész	160	8	8

II. Rendes tagok.

	Tartozott. Fizetett.	
	frt.	frt.
Arcz Károly m. k. fizető erdőszámvivő	8	8
Akadémiai ifjúsági kör Selmeczbányán	8	8
Alberty Gusztáv m. k. főerdész	8	8
Albert József urad. erdőtiszt	8	8
Antal Vincze, m. k. erdővéd	8	8
Antony Károly hercz. erdész	8	8
Ajtay János műszaki díjnok	8	—
Azor Alajos m. k. erdőőr	8	8
Ajtay Sándor műsz. díjnok	16	16
Andrássy Gyula gr. ó-fenesi erdőfelügyelői hivatala .	8	8
Antal Miklós műsz. díjnok	8	—
Adler Lipót fakereskedő	8	8
Apáty László m. k. erdőgyakornok	8	16
Ambrus Lajos, erdőakad. hallgató	8	—

*) A kimutatott alapítványi tőkeösszeg egy része készpénzben már törlesztve lett.

	Tartozott. Fizetett.	
	frt.	frt.
Apáthy Vilmos, egy évi önkéntes	8	8
Anca Dóme, m. k. erdőgyakornok	8	8
Aschner Vilmos, erdőak. hallgató	8	—
Ámon Ede, lovag orazággyül. képviselő	8	—
B oglutz Béla urad. erdész	8	8
Barlay Sándor m. k. főerdész	8	8
Bereczky Sándor káptalani főerdész	8	8
Binder Vilmos, m. k. főerdész	8	8
Bükhely Antal püsp. főerdőmester	8	8
Berghold Károly körerdész	8	8
Bánffy Zoltán báró földbirtokos	8	—
Bachó János m. k. erdész	8	8
Bistey Ede főkápt. erdőmester	16	—
Bunyitay Gyula erdőmester	8	8
Boboth Ede közalap. erdőmester	8	8
Bydeskúthy Sándor, jószágfelügyelő	8	8
Bartha Gyula, k. alerdőfelügyelő	8	8
Bedross József, prim. főerdész	8	8
Bernárd József, m. k. erdész	8	8
Sipeki Balás Béla, erdőfelügyelő	8	8
Bohn Gyula, földbirtokos	16	—
Bertók Soma, urad. erdész	24	8
Balogh Kálmán, közalap. erdészjelölt	8	—
Baliga Róbert vár. főerdész	8	8
Bortos Lajos, vár. erdész	16	8
Bodó Károly, m. k. erdész	13	5
Bradovka Károly hercz. erdészsegéd	8	8
Bendly Adolf erdész	8	8
Barrois Sándor megy. erdőmester	8	8
Budovszky János vár. erdész	8	8
Boros Mór erdőgyakornok	32	—
Bródszky Gyula Coburg hercz. erdészsegéd	8	8
Binder József erdőmester	8	9 ₅
Bielek Nándor urad. erdészsegéd	16	8
Barna György erd. ellenőr	8	8

	frt. Tartozott.	frt. Fizetett.
Blattny Ernő katast. erdőbecslő	8	8
Balás Árpád gazd. akadémiai igazgató	8	8
Bodor Jenő kir. alerdőfelügyelő	8	8
Dr. Borbás Vincze egyet. magántanár	8	8
Bende Mihály végz. erdőakad. hallgató	8	8
Bérczy Elek erdőgondnok	8	8
Berényi Frigyes m. k. erdőszámvizsgáló	8	8
Burian Ferencz segéderdész	16	—
Borköles József m. k. erdészjelölt	16	—
Bócz Géza m. k. erdőgyakornok	8	8
Burián János urad. alerdész	8	8
Báttyel Mihály urad. erdész	8	8
Buchalla Samu urad. erdész	8	8
Barvics Károly urad. főerdész	8	8
Brezovszky József főerdész	8	8
Ifj. Banhof Károly vár. erdőmester	8	8
Bocskay Antal m. k. erdőőr	8	8
Becksky Emil földbirtokos	8	8
Boitner Gyula urad. erdőgyakornok	8	—
Boriszlavszky János, urad. alerdész	12	12
Borsos István okl. erdész	8	8
Bidló Ignác főerdész	8	8
Breckner József járási főerdész	8	11
Ballás Ákos m. k. erdőgyakornok	16	—
Balogh Dezső m. k. erdőgyakornok	8	16
Bodor Gyula m. k. erdőgyakornok	16	16
Brandenburg Ferencz m. k. műszaki díjnok	16	—
Borsitzky Gyula m. k. erdőgyakornok	16	16
Bossányi István, ker. erdőgondnok	8	5
Betűfy Jenő megyei erdész	8	8
Brebenár József, erdőakad. hallgató	16	—
Börzsönyi Gyula, erdőakad. hallgató	8	4
Bohunek Kálmán, " "	8	—
Bécsy Dezső, " "	8	5
Becksky Antal, " "	8	—
Bucsányi József, egyévi önkéntes	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Balog Boldizsár, erdőakad. hallgató	8	—
Bartha Gábor, „ „	8	—
Basa Lajos, „ „	8	—
Benedek Albert, m. kir. erdőgyakornok	8	8
Boda Dénes, m. k. erdőszámtiszt	8	8
Báttik Ödön, főszolgabíró	8	—
Boroskay János, városi erdőmester	8	—
C saszkóczy Mihály id. m. k. erdőmester	8	—
Chászár Károly erdész	16	8
Conrad Gusztáv jár. erdőmester	8	8
Cornides György m. k. ellenőrző főerdész	8	8
Czieminszky Benő kat. erdőbecslő	40	8
Collinászy Flóris m. k. erdész	8	8
Czobor Adolf m. k. főerdész	24	—
Csomor Mihály, körerdész	24	—
Churavi Károly, főtisztartó	8	8
Czinzer Károly, urad. erdőmester	8	8
Capesius Frigyes erdész	8	8
Czibulka Soma urad. erdészsegéd	8	8
Cseh Bertalan püsp. urad. erdőmester	8	8
Cserei Gyula m. k. erdőszámtiszt	16	—
Cservenka Antal erdészeti díjnok	8	8 ²⁵
Chramosta Sándor erdészsegéd	8	8
Csiba György, erdőakad. hallgató	8	8
Costán, István, végz. erdőakad. hallgató	8	8
D őry József m. k. erdőszámtanácsos	8	8
Dusbaba Antal m. k. főerdőr	24	—
Dittrich Ferencz főerdész	8	8
Dobsina város	8	16
Decani Ernő	24	—
Dufek Elek, pagonyerdész	8	8
Dávid János, jár. erdész	8	8
Drexler Ignác, körerdész	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Dénes Géza, m. k. erdész	25	25
Dobos Elek, urad. erdész	34	—
Adelsheimi Dunst Károly urad. erdész	8	8
Dellin Frigyes urad. erdész	8	8
Dologh Jenő erdőmester	20	—
Deil Jenő iparkamarai titkár	8	—
Diószeghy Lajos megy. ker. erdőgondnok	28	10
Dóbl Miklós m. k. miniszt. erdőszámvevőségi igazg.	8	8
Daits Pál, m. k. műszaki díjnok	8	8
Deutsch József, fakereskedő	20	12
Donáth Károly, megyei főerdész	8	1
Donth Károly, urad. erdészsegéd	9	8
Deák Géza, m. k. erdészsegéd	16	8
Demeczky Jenő, m. k. erdőszámtiszt	8	8
Demárcsik Béla, boszniai államerdész segéd	8	8
Dohnányi Pál, erdőakad. hallgató	8	8
Dudutz Károly „ „	8	8
Darkó Gábor, „ „	8	—
Drágán Gyula, műszaki díjnok	8	8
Eltzenbaum Róbert főerdész	8	8
Ertl Gusztáv m. k. erdőrendező	8	8
Eszterházy Miklós Móricz gróf	8	8
Engl A. és fiai fakereskedők	16	—
Eős Ferencz urad. számvivő	8	8
Erdődi György, megy. ker. erdőtiszt	8	2
Ercsényi István, m. kir. erdész	28	—
Ercsényi Béla, m. k. erdész	8	8
Eckhárd Rezső megyei erdész	8	8
Erős Gyula m. k. erdőszámtiszt	14	12
Epstein Vilmos népbankigazgató	8	8
Esztegar Bálint	8	4
Ebergényi Béla, műszaki díjnok	8	8
Eránosz Antal János erdőakad. hallgató	8	8
Ersek Árpád erdőakad. hallgató	8	—
Egyed Miklós, erdőakad. hallgató	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Farkas Pál erdőmester	8	8
Fuggerth Károly főerdész	8	16
Faller Károly kir. erdőmester	8	8
Farkas Rezső erdész	8	8
Figura József vadász	8	8
Füzy Alajos közs. erdész	8	16
Fleischer János vár. erdőmester	8	8
Felső-magyarországi bányapolgárság	8	8
Felsőbánya város	8	8
Fogassy Gyula, urad. erdőmérnök	34. ⁷⁸	17
Floch Henrik dr. lovag, földbirtokos	8	8
Friedrich Béla, számtartó	8	8
Frank Lajos főhercz. erdész	8	8
Florschütz Ede urad. erdész	8	8
Fuhrmann Ferencz erdész	8	8
Földvári József m. k. főerdész	8	8
Frits Gyula, urad. erdész	8	8
Faludi Lajos m. k. edőr	24	—
Frank Vincze erdész	8	8
Faázt Lajos	8	8
Fischl Ferencz	8	8
Fuchs Frigyes főerdész	8	8
Förster Gyula erdőgyakornok	8	8
Farkas György Coburg hercz. erdészsegéd	8	8
Fischle Frigyes m. k. közal. főerdész	8	8
Földvári Antal m. k. főerdőr	8	—
Ferencsik Ödön m. k. műsz. díjnok	8	4
Flatt Károly urad. tisztartó	8	8
Fercsek Ferencz urad. erdészsegéd	12	4
Földes Tamás műszaki díjnok	16	16
Fái Ede, járási erdőgondnok	24	—
Fekete János m. k. erdőgyakornok	16	16
Fischl József m. k. erdőgyakornok	8	—
Fuhrherr János, erdőakad. hallgató	8	—
Fischer Colbrie Emil, erdőakad. hallgató	8	—
Fischer Géza, városi erdész	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Galló József m. k. erdész	8	8
Gotthilf Ede fa- és terménykereskedő	16	16
Ganovszky Gusztáv m. k. főerdész	8	8
Göllner Antal m. k. számvivő főerdész	8	8
Dr. Günther Antal ügyvéd	8	8
Gombossy Ferencz m. k. főerdész	55	11
Gölnicz bányaváros	8	8
Göttmann Venczel, erdőtiszt	8	11
Gáts Károly, köreerdész	8	8
Graf Adolf, erdőmester	8	8
Guckler Károly, fővárosi erdőtiszt	8	8
Gubányi Antal, vállalkozó	40	—
Gaszner Imre, erdőtiszt	8	8
Gergő Károly m. k. erdőszámtiszt	16	—
Ghyczy László m. k. erdőszámtiszt	8	8
Gruber Károly vár. főerdész	8	8
Gleim Károly erdőmester	8	8
Gábrriel Gusztáv urad. erdészsegéd	8	8
Géczy Lajos	8	8
Girtl Mihály erdész	8	8
Gondos Alajos m. k. főerdőőr	8	8
Giller János főerdész	8	8
Góts Mihály famester	8	8
Goró Ferencz járási főerdész	8	8
Györke Károly műszaki díjnok	8	8
Glósz Alajos urad. erdész	17	9
Guha Viktor Coburg hercz. erdőmester	8	8
Greiner Lajos Coburg hercz. erdőrendező	8	8
Gründl Gyula m. k. erdőgyakornok	8	8
Gréger Géza m. k. erdészjelölt	8	8
Godina Lajos m. k. erdőgyakornok	16	8
Göldner József m. k. erdőgyakornok	8	—
Giller Ede erdész	16	8
Gyöngyössy István m. k. főerdész	8	8
Gasperek Pál megyei erdész	8	8
Gotthárd József erdőakad. hallgató	16	—

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Geschwind Lipót főerdész	16	16
Gaul Károly, közép-ipartanodai tanár	8	—
Gálffy István, erdőakad. hallgató	8	4
Gyarmathy Mózsés, erdőakad. hallgató	8	8
Gottfried János, közalap. erdőügyelő	8	16
H orn József főerdész	8	8
Hauszner József, m. k. fiz. erdőszámvivő	8	8
Havas János urad. főerdész	8	8
Harvich Ernő számadé erdész	8	8
Hofmann Zeno erdőmester	14	16
Halpert Náthán fakereskedő	8	8
Halász F. Antal m. k. erdőmester	8	8
Hönig Alajos erdőfelügyelő	8	8
Hauszner József m. k. épít. mérnök	8	8
Halmay Ágost m. k. nyug. erdőtanácsos	8	8
Hómann Bálint tisztartó	8	16. ₃₁
Havas Sándor, ny. államtitkári helyettes	8	8
Hrebenda Pál főerdész	8	8
Halliarszky Samu jószágigazgató	8	8
Hönsch Manó, m. k. számvivő ellenőr	8	8
Hajós Gyula, kir. alerdőfelügyelő	8	8
Hoffmann Ármin	32	8
Horácsek István, főerdész	8	8
Herczog Adolf, vár. erdész	8	8
Hirspech Ágost. erdész	8	—
Ifj. Hoffmann Sándor m. k. közal. erdész	8	8
Kamnitzi Hoffmann Antal urad. erdőmester	8	8
Horváthi Ferencz m. k. erdőszjelölt	8	8
Herbst Gyula préposts. erdész	24	—
Hennel József erdőakad. hallgató	32	—
Hancke Richárd erdőrendező és főerdész	8	—
Herrmann Károly jár. erdőgondnok	8	16
Hoffer Tivadar városi erdőtiszt	8	8
Hengye Frigyes m. k. erdőszámvizsgáló	8	8
Hercz Miksa fakereskedő	16	16

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Habán Nándor urad. főerdész	8	8
Hoffmann Gyula erdőfelmérési mérnök	8	—
Hell János kir. főerdész	8	8
Hajdu János erdőgyakornok	8	1,5
Hinka László	8	8
Hirt Emil erdőmester	8	8
Hayden Antal urad. körvadász	8	8
Helm Erwin Coburg hercz. erdőmester	8	8
Horváth Dezső urad. tiszttartó	8	8
Hoznek Gyula hercz. ellenőrző erdész	8	8
Hangay Antal érs. vadász	24	16
Herdina László	8	8
Haller János gróf földbirtokos	8	—
Hellner Sámuel m. k. erdőgyakornok	8	8
Hiblján János urad erdőgyakornok	8	8
Hegedüs Antal m. k. erdőőr	8	8
Hensch Emil, hercz. erdészsegéd	8	8
Halász József erdőakad. hallgató	16	—
Husek Ferencz, erdőgyakornok	8	6
Hammersberg Géza, erdőakad. hallgató	8	8
Hoffmann Máthé, kir. erdőgyakornok	8	8
Hacher Gyula, városi erdőőr	8	8
Hecht J., faüzleti hivatalnok	8	8
Hantos Ernő, erdőakad. hallgató	8	8
Heim János, erdőakad. hallgató	8	—
Ihrig Vilmos, m. k. alap. erdőmester	8	8
Janicsáry Sándor földbirtokos	8	8
Jánosi Kálmán, m. k. erdész	8	8
Jakabfy Miklós, földbirtokos	24	—
Janoviczky Zsigmond vár. főerdész	8	8
Jenek Rezső urad. erdőmester	48	—
Jákói Géza urad. erdész	8	8
Jakab József m. k. erdész	8	8
Iváncsó Bertalan m. k. erdész	8	8
Janik Károly urad. erdészsegéd	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett frt.
Jeschek Sándor oklev. erdész	8	8
Jász Károly urad. erdőgondnok	8	8
Imecs Béla főerdész	8	8
Jenny Bertalan kápt. urad. erdész	16	—
Jausz Sándor műsz. díjnok	8	8
Jurkovich János Coburg hercz. erdész	8	8
Ittu Mihály, erdőakad. hallgató	8	8
Jüngling János, erdőakad. hallgató	8	—
Illósvay Dezső, m. kir. fővadász	8	8
Jamnitzky Antal, műszaki díjnok	8	—
K ocsy János m. k. számvivő főerdész	8	8
Kutrováczi Károly főerdész	8	8
Krascsenics Imre főerdész	8	8
Korény Gyula erdőmester	8	8
Kovátsi Mihály m. k. kat. erdőbecslő	8	8
Kákossy László erdész	8	8
Kobera Károly pagonyerdész	8	8
Kelemen Márton m. k. főerdész	8	8
Kőszeg sz. k. város	16	16
Krause Géza m. k. erdész	8	8
Kemény Kálmán báró földbirtokos	8	8
Kozelka Pál főerdész	8	8
Kubicsek Károly gőzfűrészmalmai gond. és m. kir. póstamester	24	—
Kendefi Emil m. k. erdész	8	8
Kovács György erdész	16	—
Kárpáti Lajos, m. k. erdész	8	8
Kovács Gyula polgármester	8	8
Koch Ede erdőmester	8	8
Krivány János Aradmegye árvaszéki levéltárnoka	8	8
Sárossi Kapeller Ferencz, m. k. ministeri titkár	24	—
Kiefert Frigyes, erdőmester	8	8
Kis-Horváth József, járási erdőgondnok	24	24
Kovács Albert, iskolaszéki elnök	8	8
Kallivoda Albert, közalap. erdész	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Krticska Vincze, főerdész	8	8
Köttbaum Flóris, főerdész	8	8 ⁴⁰
Kauffmann Albert, Coburg hercz. erdőmester	8	8
Kárász Imre, tisztartó	8	8
Kasparék Pál, főerdész	8	8
Kustár István, érs. alerdész	8	8
Koszinszky Alajos hercz. urad. erdész	8	8
Kocsis Ferencz erdész	8	8
Kézsmárky Sándor püsp. erdész	8	—
Kittler Adolf urad. főerdész	16	16
Kvassay János urad. erdész	8	—
Karczag Béla főbérő	8	16
Kalmár Gyula urad. főerdész	8	8
Kovács Gusztáv, m. k. erdőgyakornok	24	14
Kiszely Gyula urad. erdészsegéd	16	8
Kőrös László m. k. erdőszámvivő	12	12
Kelecsényi Ferencz m. k. erdész	8	8
Krátky Lajos m. k. közalap. erdőőr	8	8
Kunsch Mátyás urad. erdőgyakornok	16	—
Kernács Gyula erdész	8	8
Kostiálik István erdőgyakornok	40	—
Környei Ferencz, m. k. erdész	8	8
Kretinszky Reinhold, urad. főerdész	8	8
Kendi Károly, m. k. erdőőr	8	—
Keszthelyi Mór, m. k. gépművezető	24	24
Kubinyi Ferencz, alerdész	8	8
Kögl Árpád, erdőakad. hallgató	16	—
Kasolczán Döme, erdész	8	8
Kelety Lajos, m. k. faraktártiszt	8	8
Krausz Dávid erdőbirt. és fakereskedő	24	—
Korén Ödön m. k. közal. erdőgyakornok	8	—
Koreck Nándor o. m. államvaspálya társ. főerdész	20	20
Kunsay Gyula érs. vadász	24	10
Kummer Károly erdőgyakornok	8	16
Kleissl Gyula erdészsegéd	8	8
Kollmann József m. k. erdőszámtiszt	8	—

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Kremnitzky Emil műszaki díjnok	16	—
Kovács József urad. erdőgondnok	8	8
Klausznitzer Vilmos erdőakad. hallgató	8	—
Klaudiny Kálmán m. k. műsz. díjnok	16	16
Kostyenszky Béla erdőakad. hallgató	16	9
Kovács Pál erdőgyakornok	16	16
Káspár József m. k. erdész	16	16
Kabina Emil m. k. műsz. díjnok	8	8
Krajnyák János, m. k. erdőgyakornok	8	—
Kostyenszky Pál, társ. erdőgyakornok	8	8
Köhler Béla, urad. erdész	8	8
Kaan Károly, erdőakad. hallgató	8	—
Kacsanovszky József Andor, erdőakad. hallgató	8	—
Kóssa Béla, erdőakad. hallgató	8	—
Kossányi Béla, műsz. díjnok	8	—
<u>Kendrián László, erdőőr</u>	8	—
Koralovszky Géza, erdőakad. hallgató	8	—
Kremnitszky József „ „	8	8
Kun István, erdőakad. hallgató	8	3
Kolosy Béla, erdőakad. hallgató	8	8
Kovács Antal, „ „	8	—
Kallivoda Andor, erdőakad. hallgató	8	9
Kriszta Gyula, műszaki díjnok	8	8
Keller Mihály, urad. p. erdész	8	8
Kiss István, urad. erdőőr	8	8
Kiss Ernő, kápt. erdőgondnok	8	—
Lehmann János m. k. közal. erdész	8	8
Leitner Endre urad. erdész	32	—
Lokcsánszky Flóris urad. erdész	8	8
Langhammer József erdész	8	8
Liedermann Emil m. k. kat. erdőbecslő	8	8
Lönhard Frigyes, m. k. főerdész	8	8
Lux Vilmos m. k. faraktártiszt	8	—
Landerer Arthur m. k. közalap. erdész	8	8
Leszler Alajos, m. k. erdővéd	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett frt.
Lányi Adolf, erdész	8	8
Lengyel Ödön m. k. erdőszámtiszt	8	8
Laukó Sándor, kir. alerdőfelügyelő	12	12
Linsky Antal, erdőmester	13	18
Lauschmann István, erdőtiszt	8	—
Listvány Antal, főerdész	8	8
Lenhárd Antal, főkápt. erdőmester	8	8
Lóvy Dávid fakereskedő	8	8
Löwendhal Ernő üzletvezető	8	8
Lumnitzer Béla m. k. erdész	8	8
Loeszi József erdőmester	8	8
Laurencz János m. k. fizető erd. számvivő	8	8
Lehóczky János m. k. erdőszjelölt	8	8
Lux János, Coburg hercz. erdőrendezői segéd	8	4
Lollok József segéderdész	8	8
Lür Máté, főerdész	8	—
Lázár Ernő, orsz. képviselő	24	—
Lohr Antal m. k. erdőgyakornok	8	—
Lászlóffy Géza m. k. főerdőőr	8	8
Liftner István Coburg hercz. fűrészgondnok	8	8
Dr. Loncsár József jogakadémiai tanár	8	8
Lilge Károly urad. erdőgyakornok	8	—
Lipka Arpád urad. erdőszsegéd	16	10
Lorencz Jenő m. k. műszaki díjnok	8	—
Ludmann Miksa, erdőakadémiai hallgató	8	6
Léber Antal,	8	10
Langsfeld Lajos.	8	—
M isselbacher Nándor m. k. faraktártiszt	8	8
Máhr Károly erdőmester	8	8
Mányay Imre m. k. közalap. erdész	16	16
Miksó Imre oklev. gazdász	8	8
Molnár István erdész	8	8
Melczér Aurél, erdőfelügyelő	8	8
Mátzon Ede közalap. erdész	8	8
Marsovszky Mór földbirtokos	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Meinhold Hubert m. k. erdőbecslő	32	—
Mazanetz János erdőmester	8	8
Magyar-óvári és bellyei főhercz. urad.	105	105
Mihályfy István, m. k. katast. erdőbecslő	8	8
Marosi Ferenez, m. k. erdőmester	8	8
Müller Rezső, urad. köerdész	16	8
Modor város	8	8
Ifj. Müller Rezső, erdész	8	8
Muskó János erdővéd	16	16
Malachovszky László városi tanácsnok	8	8
Murányi Károly m. k. erdész	8	8
Móricz Sándor erdőtiszt	8	—
Mayer Gyula urad. főerdész	24	24
Mayer Károly urad. erdőgondnok	8	—
Müller Henrik, püsp. főerdész	19	8
Mitták Vilmos erdész	8	—
Medgyessy József főerdész	8	8
Martinovich Gyula közalap. számtartó	8	8
Mayer Lajos erdész	24	—
Mozolovszky Adolf m. k. erdész. számtiszt	16	16
Meiszlinger Gyula erdész	24	—
Majer József jár. erdész	8	8
Markaczán Ferencz, m. k. faraktárőr	24	15
Mihálik Rezső, alerdész	8	8
Müller Róbert, Coburg hercz. erdőgondnok	8	8
Márek Károly, járási erdész	8	—
Mairovicz Mór, fakereskedő	8	8
Manhalt József, m. k. főerdőőr	8	8
Magyar Imre, földbirtokos	24	—
Méhes Péter műszaki díjnok	12	8
Murinay György erdőőr	8	8
Molnár János m. k. erdőőr	8	8
Martiny Antal érs. fővadász	24	—
Mataovovszky Árpád m. k. erdőgyakornok	8	8
Mattanovich Károly m. k. műszaki díjnok	8	—
Muzsnay Géza, m. kir. erdőgyakornok	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Mészáros János, m. kir. erdőgyakornok	16	—
Mike Imre m. k. erdőgyakornok	16	8
Meiszner G., kereskedelmi ügynök	8	8
Müller Sándor, m. k. erdőszámtanácsos	8	—
Markon Antal, erdőakad. hallgató	8	8
Müller Albert, erdőkezelő	8	8
Milcsevics István, m. k. fővadász	8	—
Masztics Ádám, erdőakad. hallgató	8	8
Mayer Géza, erdőakad. hallgató	8	—
N ozdroviczky Miklós városi erdőmester	8	8
Nahóczky Andor erdész	8	8
Novák Ferencz polgármester	8	8
Nitnausz Gyula m. k. közal. főerdész	8	8
Novotny Károly urad. erdész	40	—
Nagy Károly m. kir. erdőrendező	8	8
Nürnbergger József urad. főerdész	8	8
Nováček Róbert, osztr. á. vasuttárs. erdész	24	16
Nagy Pál fakereskedő	8	—
Nemes Károly m. k. erdész	8	—
Nádassy József főerdész	16	—
Dr. Novák Károly m. k. erdészeti főorvos	8	8
Nadhera Ferencz, alerdész	8	8
Novák István, földbirtokos	8	—
Nedoláczy Gyula, kápt. urad. erdész	8	8
Neuber Alajos, urad. erdész	8	10
O dor Ignác erdész	8	8
Ősi Marosszék havasa birtokossága	16	—
Okolicsányi Lajos erdész	8	10. ⁰⁶
Onody Ferencz m. k. erdész	24	24
Orlovszky Gyula vár. erdész	8	8
Oberrecht Béla, m. k. erdész	16	8
Ormai Kálmán, m. k. erdészjelölt	16	8
Orbán János m. k. főerdőőr	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Oláh József hcz. erdőgondnok	8	8
Okolicsny József, erdőakad. hallgató	8	—
P intér Ferencz főkáptalani erdész	8	8
Pethő Lajos erdész	8	8
Penszl Antal m. k. kataszt. erdőbecslőbiztos	8	8
Party Mihály főerdész	8	—
Palkovics Károly prim. főerdész	8	8
Pischl Pál id. m. k. főerdész	8	8
Pfalz Károly m. k. erdőmérnök	8	8
Papp Ferencz alerdész	8	—
Petzrik Antal erdész	8	8
Polifka Alajos fővadászmaster	8	8
Pávlik József főerdész	8	8
Patzl Jenő főerdész	8	8
Petrus Márton, okl. erdész	8	—
Pehán Gusztáv erdőmester	8	8
Petrus József káptalani főerdész	8	—
Plecheisz János urad. főerdész	8	8
Pozsony sz. k. város	20	5. ²⁵
Preszler József, körerdész	8	8
Polák Ferencz erdész	16	—
Pilássy Endre, vár. erdész	8	8
Philippi Mihály erdőmester	8	8
Pánczér József vár. erdőmester	8	8
Pálos Konrad jár. főerdész	8	8
Partos Vilmos okl. erdész	12	9
Preszler József prim. körerdész	16	16
Pékh József, jár. főerdész	8	8
Pultz Ferencz urad. főerdész	8	8
Póhl Móricz főerdész	8	8
Papp Győző számtartó	8	8
Pitschmann Károly városi erdész	8	8
Dr. Polgárdy Lipót kincst. orvos	8	8
Pálka Gyula m. k. erdészjelölt	8	8
Peltzmann Adolf pagonyerdész	8	—

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Polcz Albert kereskedő, iparkamarai tanácsos	8	—
Pirkhofer Endre főerdész	8	8
Pavetics Ferencz főerdész	5	8
Porubszky Gyula jár. főerdész	8	8
Petrus Márton, székesegyházi főerdész	8	8
Pataky János, m. k. erdőőr	8	8
Pankovits Béla, erdőgyakornok	8	8
Popu Ágoston, erdész	23	23
Popovits Partenie, fakereskedő	8	8
Patay Gusztáv, erdész	8	8
Plech József, m. k. erdőgyakornok	8	—
Praxa Béla, erdőmester	16	16
Prohászka Alfréd erdőőr	8	8
Pilecz Otto urad. főerdész	8	8
Papp György erdőtiszt	8	—
Podhráczky András Coburg hercz. erdőmester	8	—
Péczer Mihály vidék erdész	8	8
Pájér István, m. k. erdőgyakornok	8	8
Polgár József urad. erdész	8	8
Prokop József vidék erdész	8	—
Puskás Ferencz m. k. erdőgyakornok	16	8
Polnisch Árpád urad. erdészsegéd	8	8
Puskás Jenő erdészsegéd	8	8
Persik István urad. erdész	8	8
Pál Tamás, m. k. erdőgyakornok	8	—
Petrás Jakab, erdőakad. hallgató	8	—
Puchreiner Henrik, erdőakad. hallgató	8	8
Pirger E. József, urad. erdész	8	8
Polgár István, erdőakad. hallgató	8	—
Podivinszky János, plébános	8	—
Peiszerle Pál, erdőgyakornok	8	—
Riedl Ödön erdőmester	8	8
Rend Domokos m. k. erd. pénzt. ellenőr	8	8
Rajzinger Antal erdész	8	8
Rácz Vendel körerdész	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Rochlitz Sándor erdőmester	8	8
Roxer Vilmos m. k. katast. erdőbecslőfelügyelő	8 ⁵⁰	8
Rakusán Károly erdész	8	8
Reichard Sándor erdőmester	8	8
Rozinsky János m. k. erdőmester	8	8
Rima-Szombat város	8	8
Ritter Károly m. k. erdész	8	8
Rowland Róbert, erdész	8	8
Riffer Nándor, főerdész	8	8
Rácz Imre, m. k. erdővéd	16	4
Romy Gyula, tisztartó	16	—
Roch Ferencz körerdész	8	16
Rosenstingl Antal urad. erdész	20	—
Russ Miksa, m. k. erdővéd	8	8
Rinaldi Otto, főerdész	8	8
Reisz Kálmán, m. k. erdőőr	8	8
Richter Mór, osztr. á. vasuttárs. főerdész	12	12
Rozinszky László, urad. erdész	8	—
Rejtő Adolf, m. k. erdész	8	8
Rochlitz Gyula, m. k. erdész	8	—
Ruzsovcics József főhercz. urad. erdész	8	8
Riesz László ker. főerdész	8	—
Rupprecht Antal m. k. erdészjelölt	16	16
Retter Frigyes városi erdész	8	8
Rónai Árpád urad. erdész	8	—
Rusznyák Tamás urad. erdészsegéd	8	8
Rignáth Ödön, m. k. erdész	8	8
Rottler József, megyei jár. főerdész	8	8
Rebek József, ker. főerdész	8	8
Rudda Imre, erdész	8	8
Roszinszky János m. k. erdészjelölt	16	16
Riesz József v. erdőgyakornok	8	—
Rákóczy Samu m. k. bányamérnöksegéd	10	10
Rolland Gusztáv v. erdőmester	8	8
Regenhardt Pál m. k. erdőgyakornok	24	—
Rozsnai János	12	12

	Tartozott. Fizetett.	
	frt.	frt.
Ráner Sándor m. k. erdőgyakornok	8	8
Rappensberger András m. k. erdőgyakornok	8	8
Róhrich Márton m. k. erdőgyakornok	8	8
Rónai Antal, m. k. erdészjelölt	8	—
Ratkovszky Károly m. k. erdőgyakornok	8	8
Rajtsán János m. k. erdőgyakornok	8	8
Rochlitz Dezső, erdőgyakornok	8	8
Répay Albert, m. k. erdőőr	8	—
Rhédey József, erdőakad. hallgató	8	—
Rétyi Zsigmond, végz. erdőakad. hallgató	8	8
Riethmüller Armin, erdőakad. hallgató	8	—
Rainiss István, erdőakad. hallgató	8	8
Reschner Rezső, erdőgyakornok	8	8
Ribiczey Béla, püsp. erdész	8	8
S teinmann József m. k. erdőbecslő	8	8
Schurina József erdész	8	8
Schmidt Ferencz ifj. urad. erdőmester	8	8
Somkerekéi Gusztáv, m. k. főerdész	8	8
Schusztér Mihály m. k. erdőmester	8	8
Tóthi Szabó Sándor k. erdőfelügyelő	8	8
Szönyey István erdőgondnok	8	8
Strobl Lajos főerdész	8	8
Szóllósy János megyei főerdész	8	—
Szimon Károly főerdész.	8	8
Schaitl Károly főerdész	24	24
Schusztér Constantin, váci püspök	8	8
Schuller Dániel fakereskedő	8	—
Szantner Gyula főkápt. erdész	8	8
Súlyok Zoltán	8	8
T. Szabó Lajos erdész	16	16
Szoika Gyula m. k. főerdész	8	—
Sipéky Ágost közbirtokos	8	24
Schmidt Arthur erdész	8	8
Salix Gyula m. k. főerdész	8	8
Soós Ferencz erdőmester	16	—

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Suha Rezső, városi erdőmester	8	12 ⁸⁵
Szt.-György város	8	8
Selmeczbánya sz. k. bányaváros	8	8
Siebel Mihály erdész	24	—
Scholtes Henrik ker. főerdész	8	8
Schmidt Ignác főerdész	8	8
Szegedy-Ensch Károly, báró, földbirtokos	8	8
Szentpáli Kázmér, erdészjelölt	8	—
Schmutzer József, m. k. erdész	8	8
Szálka Albert, m. k. erdőőr	23 ⁷⁵	10
Sechter Samu, fakereskedő	32	—
Spanyol Géza, m. k. erdész	27	19
Schumichrast Gyula, erdész	8	—
Schwiegut Ferencz, vár. erdész	8	8
Szigethy János, „ „	8	8
Sziklai Emil, m. k. erdész	48	48
Sailer György, m. k. erdőszámtiszt	24	—
Szemők Pál földbirtokos és okl. erdész	8	8
Szilágyi Bertalan m. k. erdész	8	8
Szkálák Károly erdész	8	8
Szekeres István urad. erdész	8	8
Szatmáry Ferencz erdész	8	—
Strauch János m. k. erdőszámtiszt	32	—
Sümegh Ignác, m. k. erdész	8	8
Szentiványi Gyula kir. ítélőtáblai tanácselnök	8	—
Schwábik Ferencz urad. erdész	8	8
Szeitler Ferencz urad. erdész	8	8
Sülle Antal főerdész	8	8
Sander János erdész	8	8
Szokolóczy József m. k. erdőgyakornok	8	8
Sztokosza Gyula, m. k. erdész	8	—
Szuchár Béla m. k. erdőszámtiszt	24	2
Schumichraszt Mihály m. k. erdészjelölt	8	8
Szalay József erdőmester	16	16
Szmik Gábor elnöklő főerdész	8	8
Scholtz Miksa erdész	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Schreiber Károly ker. főerdész	8	8
Strompf Pál munkács-urad. főerdész	8	8
Schudik Nándor erdészsegéd	8	8
Selmeczi akad. ifjuság „szepesi társulata“	16	13
Spielmann Károly m. k. erdőőr	24	—
Sternberg Salamon fakereskedő	24	8
Schausek György m. k. főerdőőr	8	8
Somoghi Lajos m. k. erdészjelölt	8	—
Szentimrey Dániel m. k. erdészjelölt	8	8
Suttha Ignác erdész	8	8
Sulyán Sándor erdőmérnök	32	—
Seidner Bernát fakereskedő	8	8
Schannen Ede m. k. faraktárgondnok	8	8
Stark Ferencz m. k. erdőszámtiszt	32	—
Schustek Mór végz. erdőakad. hallgató	12	4
Schmidt Román, városi erdőmester	8	9
Szinger Gyula erdőgyakornok	16	16
Schweitzer Antal m. k. erdőőr	8	8
Stelek Lajos körvadász	8	8
Szvorényi Pál m. k. erdőőr	8	8
Szőcs Dénes erdőgyakornok	16	—
Szakmáry Ferencz m. k. erdőgyakornok	24	10
Skrbek Károly erdész	8	8
Szóllósy Rezső m. k. erdőgyakornok	8	—
Spiegel György erdőőr	8	8
Sztaváts Norbert ker. főerdész	8	8
Dr. Sárkány Miklós szt.-benedekrendi apát	8	8
Schwertführer Rezső erdész	24	—
Szifft Adolf hercz. erdőmester	16	16
Schmidt Gáspár, urad. erdőfelügyelő	16	16
Schulez János m. k. erdőgyakornok	8	8
Szifft Gyula Coburg hercz. erdészsegéd	8	5
Szakrajda János prép. ispán	16	16
Szepesházi Kálmán Coburg hercz. erdészsegéd	8	8
Székely István, m. k. erdészjelölt	8	8
Schilhavy Lipót erdész	16	—

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Salamon Lajos m. k. erdőgyakornok	16	—
Szalagyi Emil m. k. erdőgyakornok	8	—
Schlesinger Adolf fakereskedő	16	16
Szimon Béla urad. erdőhivatali tiszt	8	8
Staffa Emil m. k. erdőgyakornok	16	10
Szigethy Rezső m. k. erdőgyakornok	16	16
Selmeczi „Erdélyi kör“	8	8
Spotkovszky József urad. segéderdész	8	4
Szilágyi József, m. kir. erdőszámtiszt	8	8
Stann Viktor, erdőakad. hallgató	8	—
Szecsey Lajos, közalap. erdőgyakornok	8	4
Sujánszky Imre, erdőrendező segéd	8	8
Sóska Gyula, erdőakad. hallgató	8	8
Szuppek József, erdőakad. hallgató	8	4
Stromszky László, erdőakad. hallgató	8	—
Szvaty Béla, erdőakad. hallgató	8	8
Szadeczky Miklós, erdőakad. hallgató	8	8
Szentpétery Lukács, erdőakad. hallgató	8	—
Sterba Szaboles, erdőakad. hallgató	8	—
Szántó Mihály, erdőakad. hallgató	8	8
Sável Sándor, műszaki díjnok	8	—
Dr. Simonkai Lajos, főreáliskolai tanár	8	—
Schuster Mór, vidék erdész	8	8
Steiger Pál, m. k. erdőszámtiszt	8	6
Stefánszky Ferencz, főerdőr	8	—
Tost Gyula m. k. osztálytanácsos és közalap. főtiszt	8	8
Tatarek Rezső erdész	8	8
Teschler János főerdész	8	8
Tauber Manó fakereskedő	8	8
Thalhammer János erdész	8	8
Teleky Sámuel gróf földbirtokos	16	—
Török Gábor m. k. gazd. tanint. tanársegéd	8	8
Trnovszky Márk m. k. erdész	8	8
Trsztyánszky László, alap. erdészjelölt	8	8
Tomin János, erdész	8	8

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Tanádi Emil oszt. m. állam. vasut. társ. erdész	8	8
Torday Sándor vár. erdőtiszt	8	8
Teuchert Károly erdőmester	8	8
Tatarek János urad. erdészsegéd	16	—
Tribalszky János, m. k. számtiszt	8	—
Thyr János erdészsegéd	8	—
Tindly József erdőmester	8	8
Tatarek Károly erdész	8	—
Tavas József, műsz. díjnok	16	16
Tóth Miklós m. k. erdőgyakornok	8	—
Teuchmann József m. k. erdőőr	8	8
Tersánszky Mihály „ „ „	8	—
Traub István urad. erdész	8	8
Tornai Gyula m. k. erdőgyakornok	8	—
Thober Sándor főkápt. erdőbíró	24	—
Tigermann Sándor szaklapíró	8	8
Tuchmayer József urad. főerdész	8	8
Ifj. Tavassy Lajos, hitbiz. főerdész	8	8
Takács Miklós erdőakad. hallgató	8	—
Tagányi Gábor m. k. fizető számvivő	16	—
Traxler Lajos vidék erdész	16	16
Tóth Lajos m. k. fővadász	8	4
Thék Endre, asztalos	8	8
Tomka Kálmán, erdőgyakornok	8	6
Turcsa Tivadar, erdőakad. hallgató	8	5
Thonhauser Ferencz, erdőakad. hallgató	8	8
Tichy Kálmán, erdőakad. hallgató	8	—
Téglás Károly, m. k. erdőgyakornok	8	—
Tonházy Gyula, m. k. kincst. jogügyi tanácsos	8	—
U jlaky István v. erdőmester	8	6. ⁹⁴
Ujsághy Zsigmond m. k. számvivő főerdész	8	8
Udvardi József erdészsegéd	14	14
V ibiral János erdész	8	8
V elics Rezső m. k. erdész	8	8

	Tartozott. Fizetett.	
	frt.	frt.
Voelker Frigyes m. k. erd. szánvivő	8	8
Vendler Nándor urad. főerdész	8	8
Véssey Mihály, földbirtokos	8	8
Vidovszky László, jószágfelügyelő	8	8
Vodicska Ferencz erdőőr	8	8
Vintila György erdőmester	8	8
Várnay Ödön m. k. erdész	48	12
Vassányi Aurél m. k. erdész	8	8
Vécsey József báró földbirtokos	8	8
Ifj. Varga Dániel	8	—
Velics János m. k. erdészjelölt	16	16
Vozdánsszky József m. k. erdőőr	8	—
Vincz Gyula szolgabíró és birtokos	8	—
Velancsics István erdőakad. hallgató	8	—
Veress László, erdőakad. hallgató	8	8
Vaszilovics Miklós, erdőakad. hallgató	8	8
W allandt Sándor m. k. számtanácsos	16	16
Weiskopf Alajos, Coburg hercegi erdőmester	8	8
Wolfmayer Gusztáv erdész	8	8
Wazinszky József, főerdész	8	—
Winternicz Vilmos, erdőmester	8	—
Wilde Ferencz, urad. főerdész	8	8
Weisz Dániel, m. k. irod. erdővéd	8	8
Weidmann József, osztr. á. vasut.-társ. erdész	8	8
Weigl Róbert erdész	8	8
Werner Emil urad. erdész	8	8
Winkler Ferencz erdőmester	8	8
Wellebil Károly főerdész	8	8
Wagner Sándor földbirtokos	8	16
Wuja Dusán fakereskedő	8	8
Wiener Adolf fakereskedő	8	8
Wenk Gyula m. k. erdőszámtiszt	8	4
Witt Frigyes urad. főerdész	8	8
Waldt Román főerdész	8	8
Wrabecz Antal urad. erdészsegéd	16	—

	Tartozott. frt.	Fizetett. frt.
Weisz Gyula, műszaki díjnok	8	8
Winkler Miklós, erdőakad. hallgató	16	—
Wiegandt Henrik, erdőakad. hallgató	8	—
Weinert Tivadar, „ „	8	8
Wocheer Jenő, „ „	8	8
Wilhelmlb Gyula, erdőakad. hallgató	8	2
Wessely Alajos, urad. erdőgyakornok	8	8
Zachar József erdőbíró	8	8
Zachár Gyula m. k. faraktártiszt	8	—
Závodnik István urad. pagonyerdesz	8	8
Zivuska József városi erdőmester	8	8
Zednik József m. k. erdesz	8	8
Zsarnay János erdőmester	8	8
Ziegelhoffer Mihály, ker. számadó erdesz	8	8
Zathureczky Gyula, földbirtokos	8	8
Zachár Jakab m. k. erdesz	16	16
Zaminer Ede városi erdőmester	8	8
Znamenák János urad erdesz	8	8
Zachár István, m. k. erdesz	8	8
Zachár József m. k. erdőgyakornok	8	5
Zsegura Mihály m. k. erdőőr	16	—
Záretzky Tivadar urad. erdőbíró	8	8
Zdebonszky József jószágigazgató	8	8
Zsivánovics Zsiva m. k. erdőgyakornok	8	8
Zúdor Béla erdőakad. hallgató	8	2
Zbinyovszky Lajos urad. erdesz	16	16
Zee Gyula, kir. erdőgyakornok	8	8
Zaffiry István, kir. járásbíróági aljegyző	8	—

III. Tiszteletbeli tagok.

- a) Hazaiak : **Hajós József** királyi tanácsos.
Kemény Gábor báró, földbirtokos.
- b) Külföldi: **Weber Henrik**, erdészeti író.

IV. Pártoló tag.

Albrecht Császári és királyi Ausztriai Főherczeg Ö Fensége.

Az „Orsz. Erd. Egyesület“ igazgató választmánya.

(A választás történt az 1887. évi szeptember 17-én tartott rendes közgyűlésen.)

Elnök: Gróf Tisza Lajos Ö. Excja, Ö. csász. és ap. kir. Felsőge valóságos belső titkos tanácsosa, országgyűlési képviselő stb.

I. alelnök: Kálnoki Bedő Albert, országos főerdőmester és ministeri tanácsos, az erdészeti államvizsgabizottság elnöke, stb.

II. alelnök: Báró Bánffy Dezső, Szolnok-Doboka és Besztercze-Naszod megyék főispánja.

Választmányi tagok.

Andrássy Gyula gróf földbirtokos, lakik Budapest.

Balás Vincze, m. k. erdőmester, l. Budakesz.

Belházy Emil, m. k. főerdőtanácsos, l. Budapest.

Bikkal Nándor, m. k. erdőigazgató, l. Marm.-Sziget.

Bothó Imre, kir. erdőfelügyelő, lakik Debreczenben.

Divald Adolf, hercegi erdőtanácsos, l. Kis-Marton.

Eleőd Jóna, ügyvéd, l. Budapest.

Fekete Lajos, m. k. erdőtanácsos, l. Selmech.

Garlathy Kálmán, m. k. főerdőrendező, l. Budapest.

Ghyczy Emil, földbirtokos, l. Budapest.

Havas József, kir. erdőfelügyelő, l. Budapest.

Hoffmann Sándor, cultusministeri főerdőtan., l. Budapest.

Hómann Bálint tisztartó, l. N.-Kovácsi.

Illés Nándor, m. k. főerdőtanácsos, l. Budapest.

Kallina Károly, m. k. erdőmester, l. Gödöllő.

Nemeskéri Kiss Pál, cs. kir. kamarás, országgyűlési képviselő és földbirtokos, l. Gödön.

Khuen Héderváry Károly gróf, Horv.-Szlavon- és Dalmátországok bánja, földbirtokos, l. Zágrábban.

Luczenbacher Pál, fakereskedő, l. Szob.

Máday Izidor, földm. ministeri osztálytanácsos, I. Budapest.

Podhráczky András, Coburg hercz. erdőigazgató, I. Jólsván.

Rónay Antal, m. k. főerdőtanácsos, I. Budapest.

Rutska Tivadar, kir. főerdőfelügyelő, I. Budapest.

Scholtz Rezső, m. k. osztálytanácsos és erdőigazgató I. Besztercebánya.

Sóltz Gyula, kir. főerdőtanácsos, I. Selmecz.

Szabó Adolf, kir. erdőfelügyelő. I. Kassa.

Széchenyi Pál gróf, földmivelés-, ipar- és kereskedelmi m. k. minister, és földbirtokos, I. Budapest.

Szécsi Zsigmond, m. k. erdőtanácsos, I. Selmecz.

Tisza László, földbirtokos, I. M.-Csán (Királyhágón tul.)

Tomcsányi Gyula m. k. erdőmester, lakik Zsarnóczán.

Vanke Sándor, primási erdőmester, I. Nyerges-Ujfalu.

Titkár :

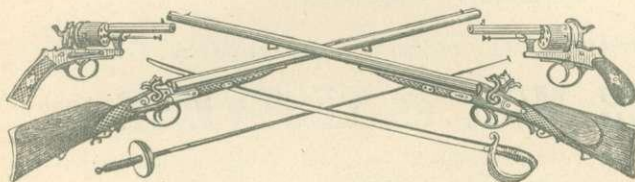
Horváth Sándor. (Hivatali helyiség : Lipótváros, alkotmány-
utca, 10. sz.)

Hirdető-melléklet az „Erdészeti Lapok“ 1887. évi XII. füzetéhez.

Az „Erdészeti Lapok“ mellett mérsékelt közlési díjért a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Dijszabályzat. Az első negyven (40) sorért soronként negyven (40) krajczár, az erre következő husz (20) sorért, illetőleg a 41 egész 60-ik sorig, soronként harmincz (30) krajczár, míg a 60-ik soron felül következő minden sorért egyenként husz (20) krajczár számíttatik.

Táblázatok nyomdai szabály szerint kétszeres árral számíttatnak.

Fontos utazók-
nak, vadászoknak
tiszteknek
és másoknak.

Revolverk, fegyve-
rek, vadászati esz-
közök,

különféle egyenruhák, valamint a fegyverszakba vágó mindennemű cikkek

Bécs, Ottakring
Festgasse 11/13.

GASSER LIPÓT

Raktár Bécs,
I. Kohlmarkt 8.

fegyvergyára által, jótállás mellett legjobb minőségben és legolcsóbb áron szállíttatnak.

Illustrált árjegyzékek bérmentve és ingyen küldetnek.

Luczfenyőmag.

Az alulirt m. kir. erdőhivatalnál 75—80% csirázóképességű luczfenyőmag nagyobb mennyiségben állván rendelkezésre, erről a tisztelt szakközönség azon hozzáadással értesíttetik, hogy a bezárólag a jövő évi január hó végéig eszközlendő megrendeléseknél 1 kg 80 kron fog számíttatni, későbbi megrendelésekre az időnkinti hirdetések, melyeket az alulirt hivatal ezen lapok útján teend közzé, lesznek mérvadók.

Zsarnóczán, 1887. december hó.

M. kir. erdőhivatal.

Kincstári és urodalmi
erdőtisztek és erdőőrök
 részére akár
teljes egyenruhákat
 akár pedig
egyes darabokat
 valamint az
 egyenruhához tartozó egyes részeket
csakis valódi

tartós minőségben szállít jótállás mellett

TILLER MÓR és TESTVÉRE

osztrák cs. kir. és szerb királyi udvari szállítók, ugy szinte a m. kir.
 hadsereg szállítói

Budapesten, Károly-laktanya.

Kimerítő árjegyzéket kívánatra küldünk.

Hirdetmény.

Mindennemű

erdőtiszti és katonai egyenruha, vadász- és civilruha

legjutányosabb árak mellett megrendelhető

ROSENTHAL H.-nál

az „arany sisak“-hoz.

A m. kir. vallás- és közoktatási nagyméltóságu miniszterium, köz-
 alapítványi erdőtisztek és erdőőrök egyenruha szállítója.

Budapest,

Haas-féle palota, Gizella-tér 1. szám.